

ಪಾಠಗಳ ಪಟ್ಟಿ

ದೇವೀಂದ್ರ	ಹಂಡಾಸುರ
ಜಯಂತ	ಕುಂಭಾಸುರ
ಕೃತ್ಯರ	ನೃಷಣವ
ಬ್ರಹ್ಮ	ನಮುಜಿ
ವಿಷ್ಣು	ನೃತ್ಯಾಸುರ
ಆಯುರಾಜ	ತ್ವಷ್ಟು
ನಹುಷ	ದುಮುಖಾಲಿ
ಸ್ವಭಾಂನವಿ	ಜಂಡಿಕೆ
ಪಾರ್ವತಿ	ಷಣ್ಯಾಲಿ
ರಂಭಿ	ವೀರಭದ್ರ
ಅಶೋಕ ಸುಂದರಿ	ಮಂಳಿಭದ್ರ
ಶಚಿ	ಸಾರದ
ಸನ್ಮಾಸಿನಿ	ವಸಿಷ್ಠ
ದತ್ತಾತ್ರೇಯ	ಅಗಸ್ತ್ಯ

ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ದಧಿಂಜಿ, ಮಾತಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಚಾರಕರು.

ಯಕ್ಷಗಾನ

ಅಶೋಕ ಸುಂದರೀ ಪರಿಣಯ
(ನಹುಷೋಪಾಳಿಖಾನ)

ಸ್ವಾರ್ಥಾವೃತ್ತ

ಶ್ರೀಕಂತಂ ಕಂತುತಾತಂ ಸುರನರ ಭುಜಗೇಂದ್ರಾಚೀತಂ ವಾದಭಕ್ತು ।
ನೇ ಕಾಭೀಷ್ವಾಧದಾತಂ ಪ್ರಕಟಿತ ವಿಭವೋವೇತನಾದಿತ್ಯ ಭಾಸೆಂ ॥
ಲೋಕೇಶಂ ಪೀತವಾಸಂ ದಸುಜಕುಲ ಮಹಾರಣ ದಾವಾಗ್ನಿರೂಪಂ ।
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ ಪಾಲಿಸೆಮೃಂ ಭಜಿಸುವೆವನಿಶಂ ಜಾಞ್ಜಾನವಿಜಾಞಾನ ಕೋಶಂ ॥೧॥

ರಾಗ - ನಾಟೀ । ತಾಳ - ರುಂಪೆ

ಜಯಜಯ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕ । ಜಯ ಜಯ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರದಾಯಕ
ಜಯಜಯ ವಿಷ್ಣುನಿವಾರಕ । ಜಯ ಜಯ ಮಾಂವಾಹಿ ॥ ಪೆಲ್ಲ ॥ ನಾಗಾ
ತ್ಯಜಿಯಣಿಗನೆ! ರಿಪು । ನಾಗಶರಭಹೇರಂಬನೆ! ನಾಗಾಸನ ವಿತ್ರನೆ!
ಮಂದ । ನಾಗಮಂಭಂಜನನೆ ॥ ನಾಗಾಭರಣನೆ! ಸುರನರಿ । ನಾಗಾಚಿತನದ
ಪದ್ಮನೆ! ನಾಗವಿಭೂಷಣ ತನಯನೆ । ನಾಗೇಂದ್ರಾನನೆ । ಜಯ ಜಯ ॥೨॥
ಗಣನಾಥನೆ! ಮನು ಮುಸಿ ಜನ । ವಿನುತಚರಿತ್ರನೆ! ಶರಣಾ । ವನಧಿಗ
ಭೀರನೆ! ಖಳಕುಲ । ವನ ದಾವಾನಲನೆ ॥ ದಿನಕರ ತೇಜವಿರಾಜಿತ । ಮಣಿ
ಕುಂಡಲ ಮಕುಟಾರ್ಪಿತ । ಷಣ ಗುಣ ಭಾಸನೆ! ಶರಣಂ । ಬೆನು ಪಾಲಿಸೊ
ದಯೆಯ । ಜಯ ಜಯ ॥೩॥ ಪ್ರಥಮಾರಾಧ್ಯನೆ! ಭಕ್ತೋ । ಸ್ವತಿಗಾಗಿಯೆ

ಪುನಿನುನೆಯಲ್ | ಅತಿಶಯ ಭಕ್ತಿದಿಗಳನು | ಜತನದಿ ಸವಿದುಂಬಾ ||
ಪುತನಂತನೆ! ಗಜಶೈಲ | ಸ್ಥಿತನಾರ್ಥ ವಿಷ್ಣೇಶನೆ! ಇತದಿಂ ಕರುಣೇಷುದೆನ್ನೀ
ಕೃತಿಗೆ ಶುಭೋದಯವ | ಜಯ ಜಯ || ೨ ||

ದ್ವಿತ್ಯಾದಿ

ವಾಸು ವಾಲ್ಯುತಿ ಕವಿ ಶಾಖಿದಾಸರನು | ಭಾಸ ಭವಭೂತಿ ಭಾರವಿ
ಭಾವಹರನು ||೧|| ಕಣ್ಣಡದ ಕವಿರನ್ನ ಪೋನ್ನ ಪಂತರನು || ಜನ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿತ
ನಾಣ್ಯವ್ಯ, ಸಂಭೂರನು || ೨ || ವರ ಪಾತ್ರಿಸುಬ್ಜ ತಮ್ಮಣ ಮುದ್ದಣರನು ||
ಹರಹರ ಪ್ರಮುಖ ಕವಿವರರ ಪೆದಗಳನು || ೩ || ಸೃಖಿ ಪೇಷ್ಟನು ಗಿರಿಜೆ
ಯಭವನೊದನ್ನೇದಿ | ಸುರರನಂದನದಿ ಪಡೆದಾತ್ಮಜೆಯ ಮುದದಿ || ೪ ||
ವರಿಸುವಾಕತದಿ ಹುಂಡಾಸುರನ ತರಿದು || ಧರಣಿಸತಿ ನಹುಷ ನಿಂದಾರಾಸನ
ವನೇದು || ೫ || ಮುನಿಶಾಪದಿಂದಜಗರತ್ತವನು ವಡೆದ || ಶುರವತಿಯು
ವೃತ್ತಾಸುರನ ಹತ್ಯಗ್ರೇದ || ೬ || ದುರಿತಕೋಸುಗ ಸ್ವರ್ಗಭಾಗ್ಯವನು ತೊ
ರಿದು || ಪರಮ ತಪದಲಿ ಸಿಂದ ಚರಿತೆಯನು ಹೊಸೆದು || ೭ || ಒರೆದವನು
ಗ್ರಹಂಕಾನಕ್ರಂಡೊಳಿಂದನು || ವರವೆಷ್ಟಪೂರಾಣದಾ ಚರಿತೆಯನ್ನು || ೮ ||

೨

ಭಾಬಿನಿ

ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮಂದ್ರ ಮುಖ್ಯ | ಮರರ ಸಂಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ರವಿಶ್ರೀ |
ಗುರುಕುಜಾಡಿ ಗ್ರಹರ ಧಾರ್ಮಿಸುತ್ತಾ ಮಹೇಶ್ವರಿಯ || ಸಿರಿಸರಸ್ವತಿಯರನು
ಪ್ರಾಧಿಸಿ | ಗುರುಷಿರಿಯರಡಿಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ | ಬರೆದವೆನು ನಹುಷಾನನೀ
ಕನ ಚರಿತೆಯನು ಮುದದಿ || ೧ ||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ | ತ್ರಿಪುಡ - ತಾಳ

ಶರೀನಕಾರ್ಡ್ರಿಗೊಲಿದು ಸೂತಪು | ರಾಣಿಕನು ವಿಸ್ತುರಿಸುತ್ತಿರುನು | ಸಾನು
ರಾಗದೊ | ಧಾಮಹಾವಾ | ರಾಣಿಗಳನು || ೧ || ಕೇಳಿದರು ಮುನಿಮುಖ್ಯ
ರೀಂದಿನ | ಖೂಳ ಹುಂಡನ ತರಿದು ನಹುಷ ಸ್ವಾ | ಪಾಲನಗಜಂತ್ಯಜೆಯ
ವರಂಸಿದ | ಲೀಲೆಯೆಂತು || ೨ || ಸುರವತಿಯು ಗುರುವಿಶ್ವರೂಪನ | ತರಿದ
ಮೇಲೂ ವೃತ್ತಾಸುರನ ಸಂ | ಹರಿಸಿದಾ ಪಾತಕದಿ ತ್ರಿದಿನವ | ತೊರೆದ
ನೆಂತೊ || ೩ || ಧಾತ್ರಿಪತಿ ನಹುಷೇಂದ್ರನಿಂದ್ರನ | ಬಿಕ್ಷರಿಗೆಯೇರಿದರು
ಕುಂಭಜ | ನಿತ್ಯಶಾಸದೊಳಿಸಿಗರತ್ವವ | ಹೊತ್ತನೇಕೋ || ೪ || ವಿಸ್ತುರಿಸ
ಬೇಕೆನಲು ಸೂತನು | ಸತ್ರದೊಳು ಸರೆದಿಷಿಳಿ ಮುನಿಜನ | ಮೊತ್ತದೊಡನರು

ಹುದನು ದಿನ್ಯಾಚ | ರಿತ್ಯೇಯಸ್ತಂಭ || ೫ || ಬರಿದಪೇನು ಸಿರಿಗನ್ನಡದನುದಿ |
ಯರತು ಪದ್ಮಪೂರಣದೊಳಗಿಹ | ಚರಿತೆಯಸ್ತತ ಯಕ್ಷಗಾಂಧ | ವೆರಿಚ
ಯಡಲಿ || ೬ || ಯತ್ತಿಗಣವರ್ಪಸಂಗಳಿ ವಾಯ | ಶೃಂಗ ರಸಾಲಂಕೃತಿಗಳಲತ |
ಪ್ರತಿಗಳಿರಿ ತಿದ್ಯುಪ್ರದು ಸಾರ | ಸ್ವತರುಹಿತದಿ || ೭ ||

ಭಾಬಿನಿ

ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟಾಲಿಪ್ರದು ಮುನಿ ಜನ | ರಿತ್ಯಾಲಮುರಾವತಿ ಯೋಜಿಂದಿನ |
ಗೋತ್ತರಹರ ಸೋಲಗನನಿತ್ತನು ಸಕಲ ವಿಭವದಲ || ಸುತ್ತನೆರೆದಿಲೆ ತ್ರಿದಶ
ಮುಖ್ಯರು | ಸ್ವತ್ತಿ ಗೀತಂಗಳ ವಿಲಂಬದಿ | ಬಿತ್ತರಿಸಿದನುಗಿಂಘ್ರಿಯ ಮುಖ
ನೋಡಿ ವಾಸವನು || ೮ ||

ರಾಗ - ಭ್ರೂರ್ವಿ | ರ್ಯಾಂಬೆ - ತಾಳ

ಕೇಳಿರಾಚಾಯರ್ವರಿರ | ತ್ರೀಲೋಲನನುಗ್ರಹದೊ | ಖಾಳಿದೆಪ್ಪ ಬ
ಹುತೆರದಿ | ಸೀಳಿ ಬಲು ಖಳಿರ || ೧ || ದೂರ್ತವಾಹಿಷಾಧ್ಯರನು | ಕತ್ತರಿಸಿ
ಹಾದೇವಿ | ಯತ್ಯಾಯಿಂದಮ್ಯಾವರ | ನೆತ್ತಿ ಸಲಹಿಡಳು || ೨ || ಖಳಿಹಿರಣ್ಯ
ಕ ಮುಖ್ಯ | ರಿಳೆಮೂರರನು ಕೆಡಿಸೆ | ನಳಿನಾತ್ಮನಸುರ ಕುಲ | ವಳಿಸಿ ಹೇ
ಲಿಸಿದ || ೩ || ಶೂರಗೆಜವಕ್ತ್ವಾದಿ | ಕ್ಷೂರದೈತೇಯರಾ | ವಾರವಳಿಸಿ
ನಂಧ | ಕಾರಾತಿಯಣಗೆ || ೪ || ಬಂದ ಬವಣಿಯ ಮರಿತು | ಮುಂದೆ
ಮೂಡೇವರದಿ | ಯೋಂದಿ ಭಜಿಸೇ ದೃತ್ಯೇ | ರಿಂದಲೇನಯುದು || ೫ ||

ರಾಗ - ಸೌರಾಂತ್ಯ | ತ್ರಿಪುಂಡಿ - ತಾಳ

ಇತ್ತುಲಾಬುಧ ಪಾತ್ರಸೂರ್ಯತಿ | ಪ್ರತಿ ನಾಯುಸ್ಯಪಾಲನೋಂದಿನ | ಇ
ತ್ತನೊಡ್ಡೋಲಗನ ರಾಜಾ | ದಿತ್ಯನಂತೆ || ೧ || ಕರೆಸಿದನು ಸಚಿವಾವ
ನಿತ್ತರ | ಭರದಿ ಧೀಮಂತಾದಿ ಸಹಜರ | ಪರಿಕಿಸುತ ಪೂರ್ವಿಕರ ಚರಿತೆ
ಯ | ಸ್ವರಿಸುತ್ತಿದ್ದ || ೨ || ಹೇಮವೇ ಪ್ರಜಿಗಳಿಗೆ? ವಿಬುಧ | ಸ್ತೋದುಕು
ಸ್ವತ್ತಿಯುಂಟಿ? ರಾಷ್ಟ್ರದ | ಪ್ರೇಮದಲ ನಧಿವರೆಪಾರರು | ಸೀಮೆಗಳಲ
|| ೩ || ಕೊರತೆಯೇನಾ ಸಾವ್ಯಾಜ್ಯದಲಿ? ಶತ | ಧರಕುಲೋಸ್ತತ ಕೀತ್ಯ
ಸಾಕಧಿ | ಕರಹಿದಯ್ಯನ ಪಟ್ಟವೆಮ್ಮಲಿ | ಮರೆಯುತಹುದೇ || ೪ || ಎಂದು
ರ ಸಹಿಯೋದ | ನೆಂದನಿಂತು || ೫ ||

ರಾಗ - ನೂರಬಿ | ಅಪ್ಪು - ತಾಳ

ಪನಿದೇಸಿದು ಚೊಂಡ್ಯ ಬಾಲೆ | ೪೦- ಡ್ರಾನನ ಕುಂದಿನುದೇಕೆ ಪೇಳಿ
ಬಲೆ | ಭಾಸುತೇಜದಿ ಮೇರಿವಂಗ ಶೃಂಗಾರವು | ನ್ಯಾನತೆಗೊಳಗಾದ ಸಂತಾಪ
ವೇನೆತೆ || ೧ || ಕಾಂತ ಸೀ ಸುಜಾಸ್ತಿನಿಯಲ್ಲೇ ; ಅಂತ - ಸ್ವಂತಾಪವರುಹ
ಲೀಕಕೆನಿನ್ನ ಮುಂತೆ | ಸ್ವಾಂತದಿ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರ ವಗ್ರಂಗಳ | ಅಂತಯರ್ವ
ವರಿತಿರ | ಲಂತು ಕೋಳುವೆಯೇಕೋ | ೨ || ರಾಜಕೇಯವು ಮುಖ್ಯವಾಗೆ||
ಮಹಾ - ರಾಜನಾಗಿರಲನ್ನ ಚಿಂತೆಯೇಕೆಮಾಗೆ | ಈ ಜನತೆಯ ಯೋಗ
ಶ್ರೇಮ ಹೊರತು ಚಿತ್ತ | ದೋಚಿಯನೀಷ್ಠಿವ ಕಾಲವೆಲ್ಲಿದೆ ಪೇಳಿ || ೩ || ಕು
ಲಕೆ ಸುಷುತ್ರಸಿಲ್ಲದೆಯೇ | ಬೆಳ - ಬೆಳಗುವುದೇ ಮ್ಯಾಮ ತರಣೀಯಿಲ್ಲದೆ
ಯೆ | ತೊಳಗುವ ದೀಪವಿಲ್ಲದ ಗೃಹದಂತೆಮ್ಮೆ | ಕುಲದ ಕೀರ್ತಿಯು ಕುಂ
ದಲಾಯ್ತು ತಿಳಿದು ನೋಡೆ || ೪ || ತರುಣಿ! ನೀನೆಂಬುದನರಿತೇ | ವ್ಯಧರ್ವ
ಮರುಗಿದರಹುದೇನು ವಿಧಿ ಬರಿದಂತೆ | ತರುಣಿ ಕೇಳಾ ಪೂರ್ವಪೂಣಿದೊಳಿ
ಮ್ಮೆ ವಂತವು | ಬರಿದಾಗಲುಂಟೆ ಪುತ್ರರ ಮುಖನೋಡದೆ || ೫ || ಪುರುಷ
ಘುತ್ತವಗೆಯ್ಯಾದಿಂತು | ವಿಧಿ-ಬರಿಹವೆಂದರೆ ಘಲ ದೊರಕುವುದೆಂತು | ತರು
ಣಿಯರೆಂದೊಳು ಬಂಜೆಯೆಂಬಭಿಧಾನ | ಧರಿಸಿ ಬಾಳುವ ಸ್ತ್ರೀಯಲೊಡಲು
ನಿಷ್ಣಲವಲೆಲ್ಲ || ೬ ||

ಭಾವಿನಿ

ಅರೆಸ ಕೇಳಿನಾನ್ನತ್ತು ಚಿಂತೆಯು | ಪರಿಹರಿಸಲಳವಲ್ಲವೀ ತನು | ಬರಣು
ಭೂರುಹವಾಯ್ತು ಸುತ ಸಂಪದವ ನೀಷ್ಠಿಸದೆ || ಅರಿಯೇಯಾ ತನುಜಾತರಿರ
ದಿರೆ | ಸರಕವಲ್ಲದೆ ಸುಗತಿಯುಂಟೇ? | ಭರಿತ ಕುಲಕಪಕೀರ್ತಿ ಹೊದ್ದು
ವೆದೆಂದಳಿಂದುಮತ್ತಿ || ೧ ||

ರಾಗ - ದೇಶಿ | ಅಪ್ಪು (ದೇವಾಧಿದೇವ ಚಿತ್ತೇನು)

ತರುಣಿಯ ನುಡಿ ಕೇಳುತ್ತಾತ್ಮಣ ಸ್ವಪನು | ಹಿರಿಯೋಲಗನ ಬೀಳು
ಗೊಳುತ ಮೇಲವನು | ಗುರುಜನರೊಡಗೂಡಿ ಪತ್ನಿಸಮೀತ | ಹೊರಟನು
ದತ್ತಾತ್ರೇಯಾಶ್ವನುದತ್ತು || ೨ || ಸತಿಪತಿಗಳು ಕೂಡಿ ಗುರುದತ್ತರಿಡಿಗೆ | ಅ
ತಿ ದುಃಖದಿಂದ್ರ್ಯಾದಿ ಗುರುಪಾದಗಳಿಗೆ | ವ್ಯಧಿಗೂಡಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗು
ತ್ತು | ಸ್ತುತಿಃದರಂಜಲಿ ಬದ್ದರಾಗುತ್ತು || ೩ || ಮುನಿವಯರಾ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು

ಜರಣಿ । ವಿನಯದೊಳಿಂತೆಂದರನ್ನಾಗು ಹವೆರಸಿ । ವನಿತೆ ಸಹಿತ ಬಂದುದಾ
ಜರಣಿ । ಮನದಿಷ್ಟೆಯೇನುಂಟು ಪೇಡಿ ಧ್ಯಾಯದಲಿ ॥ ೭ ॥ ಮೇ
ಂ ಕಾಯದಲಿ । ಮನದಿಷ್ಟೆಯೇನುಂಟು ಪೇಡಿ ಧ್ಯಾಯದಲಿ ॥ ೭ ॥ ಮೇ
ಂ ಜ್ಞಾದೆ ನಾನಿಮೃತದಾದಿಗಳಿಗೆ । ಸಚ್ಚರಿತ್ರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಹೋದೇನೀಗಳಿಗೆ । ಉಚ್ಚ
ರಿಸಲು ಮನೋವಾಂಭಿತಗ್ರಳನು । ಅಭ್ಯಾಂತರದ ವರವಿತ್ತು ಮನ್ಮಾಹನು ॥ ೪ ॥

ರಾಗ - ಸವರ್ಹೋಚ್ಚೇ ಏಕೆ ತಾಳ

ದೀಪಾಲಾಲಿಪುದೆಮೃಯ ವಾತ್ತ । ವರುನಿ - ಸಾಲ ಸದ್ಗುಣ ಭರಿತ । ೩೯೯
ಪುರೂರವ ಪುತ್ರನೆನಿಸಿ; ಧರಿ । ಯಾಳಿದೆನಾದರು ಬಾಳು ನಿರಧರವು ॥ ೮ ॥
ಪುತ್ರಸಂಪದವಿರದೆ । ಆಪ - ಕೇಶಿಗೆ ಭಾಜನನಾಡೆ । ಹಶ್ಮಿಸಹಿತ ದುಃಖಾಗ್ನಿ
ಯೈಳುರಿಯುತ್ತ । ಪುತ್ರಪ್ರೇಕ್ಷೆಯೊಳ್ಳೆದಿಹೆವಿತ್ತ ॥ ೯ ॥ ಚಿಂತಿಪುದೇತಕೆ ಬರಿ
ದೆ । ನಿಜ - ಸಂತಾನ ವಾಗಲಿದೆ । ಪಿಂತೆರಳ್ಳಿ ಕೆಲದಿನದಿ ಮನೋಭವ । ನಂತ
ಸುಃಪುತ್ರನ ಪಡೆದಪಳ್ಳಿಕೆ ॥ ೧೦ ॥ ಎಂದಾಗ ಭೂಭೂಜನ್ನು । ಮುನಿ - ವಂಧ್ಯ
ನಿತ್ತಭಯವನ್ನು । ಚೌದದೊಳಾಂತು ವರೂಫುವನೇರುತ್ತ । ಬಂದನು ಸತಿಸಹಿ
ತ್ತರಮನೆಗಾಗಿಯೆ ॥ ೧೧ ॥ ಮುನಿಯಿತ್ತಾವರ ಬಲದಿ । ನಿನು - ವಿನುಗಳು
ಕಾಂತಿಯು ಮುಖದ್ವಿ । ಮನದುತ್ಪಾಹದಿ ಗಭರವನಾಂತಾ । ವನಿತೆಯು
ನ್ನಿಂದಳು ಹರುಷಾಭಿಯಲ್ಲಿ ॥ ೧೨ ॥

ಕಂದ ಪದ್ಮ
ದು - ಪುತ್ರಾಸ್ನಭಾಗನವಿಸಳಿಸುತ್ತಮನ ದಿನದೊಳ್ಳು ಪ್ರಶಸ್ತ ತಾರಾಬಿಲ
ಷ್ಠಿ ॥ ಯುಕ್ತ ಸುಲಗ್ಗಾದಿ ಪಡೆತ್ತಳ್ಳು । ಪುತ್ರೋದಯವಾಗಿ ರಾಜನುಂತಃ
ಪುರದೊಳ್ಳು ॥ ೧೩ ॥ ಮುನಿಗಳೆ ಲಾಲಿಪುದಾಪುರ । ಜನರುತ್ತಕ್ಷಣಾಂತ್ರಣೆ
ರೆಯುತ್ತಿರ ಲೋಂದಿನಸಂ ॥ ಶ್ರಿಣಿಯಂ ಭಜತಾಚಲದೊಳ್ಳು । ಗಣತತಿಯೊಡ
ನಿರಳು ಗಿರಿಜೆಯೊತೆರ ಸುಂಡಿದಳ್ಳು ॥ ೧೪ ॥

ರಾಗ - ಕೇತಾರೀಗೊಳೆ । ಅಷ್ಟು - ತಾಳ

ದೀಪಾಲಾ ಬಾಳಲೋಚನೆ! ಸುರಿ । ಜಾಲವಂದಿತ ಮಹಾ । ಕಾಲಾಂತಕನೆ! ಲೋ
ಲಿಸ್ತೆ ॥ ವೇಳಲಿಪ್ಪನು ಮನದಾಲೋಚನೆಯ ಶುಭ । ಕಾಲದಿ ನಡೆಸೆಬೇರ
ಕೈ ॥ ೧೫ ॥ ವನಜಲೋಚನೆಯೆನ್ನ । ತನುನಿನ್ನದಾಗಿರ್ಜಾ ಲನುಮಾನವುಂಟು?
ಜೋರಿ ॥ ಮನದಿಷ್ಟೆಯನು ವೇಳ । ಲನಿತು ಪೂರ್ಯಸುವ । ಘನತೆಯು ಕುಸಿ
ರುಹುದೇ ॥ ೧೬ ॥ ಸುರರಸಟ್ಟಣಕೈದಿ । ಸುರಸತಿಯರಕೂದಿ । ವರಸೆದನ್ನವ
ಸೊಡೆದೇ ॥ ಹರಿದುದೆಹ್ನೋಕಾಲ । ತೆರಳಬೇಕೈ ನಾಕೆ । ಹರುಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿ

ಕಾಂತನೆ ॥ ೬ ॥ ಅದಕೆ ಚಿಂತೆಯದೇಕೆ । ಮುದದೊಳ್ಳೆದುವ ಬೇಗ ।
ಒಡಗಿದ ದೈವಯೋಗ ॥ ಇದೂ ಕಾಕತಾಳದೂ । ದದಿ ಕೂಡಿತರ್ವರ । ಹೃದ
ಯಾದಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದು ॥ ೭ ॥ ಎಂದಾಗ ಪುರಹರ ನಂದಿಯನೇರುತ । ಬಂದ
ನು ಸತಿಯೋಡನೆ ॥ ಸ್ಮಂದಾದಿಗಳು ಭೂತ । ವ್ಯಂದಸಹಿತ ಜಯ । ವೆಂದು
ಗ್ರಿಡಿಸುತ್ತಿರು ॥ ೮ ॥ ಇತ್ತಲಂತಕಹರ । ಪತ್ನಿಯೋಡನೆ ಸುರ । ಪತ್ತನ
ಕೃತಹುದ ॥ ಸುತ್ತಾಮನರಿತು ಸು । ರೋತ್ತಮರೋಡಗೂಡಿ । ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿ
ಗೊರಂಡನು ॥ ೯ ॥

ರಾಗ-ಪಂಥ್ಯಮಾಷತಿ । ತ್ರಿಪುಡ - ತಾಳ

ಬಂದಿರೇ? ಶಿವಶಾಂಭವಿಯರಾ । ನಂದದಿಂದಮುರಾವತಿಗೆ ಸುರ ,
ಸಿಂಧುವೇ ದೀನಾಂಧರಿಡೆಗೈ । ತಂದ ತೆರದಿಂದಾದುದು । ಪೋಗೆಳಲೇನು
॥ ೧ ॥ ಕ್ರತುಭುಜಾಧಿಪೇ ಕೇಳು । ದೇವ । ಪ್ರತತಿಗೆಲ್ಲಾ ಸೌಖ್ಯವೇನ್ನೇ? ದಿತಿ
ಜರುಪಹತಿಯುಂಟೆ ನಾಚ । ಸ್ವತಿಯ ಮತದಿಂದೆಲ್ಲವೂ । ನಡೆವುದೇನ್ನೇ ॥ ೨ ॥
ಕ್ಷೇಮವೇ? ಶಚಿದೇವಿಗಾಸುರ । ಕಾವಿನಿಯರತಿ ಸುಖಿಗಳೇನ್ನೇ! ಕಾಮಧೇ
ನು ಪ್ರಮುಖ ಸುರಕುಲ । ದಾ ಮಹಾತ್ಮೆಯು ಜಗದಲಿ । ಮೇರೆಯುತಹು
ದೇ ॥ ೩ ॥ ಹರುಷ ವೈಸೆಲೆ ದೇವ! ವಿಬುಧರ । ನೆರವಿಗೆಲ್ಲಾ ಮೂರು ದೇವರ
ಕೆರುಣೆಯೋಂದಿರೆ ದೈತ್ಯಕುಲವನ್ । ವರಿಯದುಳಿವುದೆ ಲೋಕದಿ । ಕ್ರಾಂತಿ
ದಿಂದ ॥ ೪ ॥ ಧನ್ಯನಾದೆನು ಜೀಯ! ಮಹಿಮಾ । ಪೂಣತೆಯೋಳ್ಳೆತಂದು
ದೇನ್ನೇ । ಎನ್ನೊಳಾಗುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾಂತಲ । ವನ್ನುಸುರಲಾನೆಸಗುವೆ । ಭಕ್ತಿ
ಬಿಡದೆ ॥ ೫ ॥

ಭಾಬಿನಿ

ಸುರಪತಿಯೆ! ಕೇಳಾ ನಾಕಲೋಕದ । ಸುರುಚಿ ಮೇನಕಿ ರಂಭೆ ಮು
ಖ್ಯ । ಪ್ರೇರಿಯರನು ಸುರಧೇನು ಕರಿತುರಗಾದಿ ಸಂಪದವ ॥ ಪರಿಕಿಸುವ
ಬಗೆಗಾಗಿ ನವ್ಯಾ । ಗಿರಿಜೆಯಭಿಮತದಂತೆ ಸಕಲರಾ ಹರುಷಗೊಳಿಸುವ ಭರದಿ
ಬರಲಾಯ್ಯಂದನೀಶ್ವರನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ - ಕೇತಾರಗಾಳ । ರುಂಪೆ - ತಾಳ

ಹರುಷದಿಂದಮುರೀಂದ್ರನು । ಶಿವಗಿರಿಚೆ-ಯರ ಪದಾಭ್ಜಕೆ ಮಣಿದ
ನು । ಸುರನಾರಿಯರ ಶರೀಸುತ । ಓಲಗದಿ - ಮೆರಸಿದನು ಸೃತ್ಯಗೀತ ॥ ೨ ॥
ತೋರಿದನು ದವ್ಯಹಯವ । ಸುರಭಿಯ-ನ್ನೇರುವಾ ದಿವ್ಯಗಜನ । ಜಾರು

— 7 —

ನಂದನಕ ಕಡೆಗೆ ; ಕರೆದೊಯ್ಯಾ-ಸಾರಿದನು ವಿವರವಾಗೆ ॥ ೨ ॥ ಇದುದಿನ್ನ
ಶ್ರೀಗಂಥಪ್ಪು । ಮುಂದಾರ-ವಿದೆ ನಾಗಪುನ್ನಾಗವು । ಇದು ಪಾರಿಜಾತ ತರು
ವು । ಕಾಣ್ಯಾಫಲ । ಪೋದಗಿಸುವ ಕಲ್ಪಕುಜವು ॥ ೩ ॥

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ಗಿರಾಜಾತ್ತೈಚೆಯಾಗಳೂ । ಸುರಭೂಜವನೀಕ್ಕಿಸುತ್ತ ಹೊಂಪುಳಿಗೊಂ
ಡಾ ॥ ತುರದಿಂದಸತ್ಯ ಸುಖವಂ । ದೊರಕಿಸುವಾ ಬಗೆಯೊಳೆಂದಳಂಗಜ
ಹರನೊಳ್ಳಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ - ಸುರುಟೀ । ಏಕ - ತಾಳ

ಸರುವೇಶನೆ ಕೇಳು । ಭುಜಗಾ-ಭರಣನೆ ಕರುಣಾಳು । ಸುರ ವಾದ
ಪದಾ ದರುಷನದಿಂ ಮನ । ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂ । ಘಲವಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ ॥ ೨ ॥
ಕಾವಿತ ಘಲವಿಂ । ಸುರತರು - ನಾಮಪೆಯೊಳು ಶಿಶುವಾ । ಪ್ರೇಮದಿವ
ಡೆದೊಯ್ಯನೆ ಮುದ್ದಾಡುತ್ತ । ಲೀಮನವನು ಸಂತ್ಯೇಸಲು ಬೇಕ್ಕೆ ॥ ೩ ॥ ಏತೆ
ರಬಯಕೆಯಿದು । ಕೇಳೆತೆ - ಜಾತರಿರಲು ಮುಂದು । ನೂತನಕಥೆಯಾಯ್ತು
ಲೆ ಕಲ್ಪಾಂಪ್ರಿಪ । ಪ್ರೀತಿಯೊಳಜಿರ್ಸಲೀನುದು ಸತ್ಯಲ ॥ ೪ ॥ ಹರನಿಂತನೆ
ಮುದದಿ । ನನಿಸುಕ - ಗಿರಜೆಯು ಸರಘಸದಿ । ಸರದಲಿ ವಿಂದಾ ಭೂರ್ಧನ
ಹದದಿಯಲಿ । ತರಳೆಯ ಪಡೆವಾಶಯೊಳಜಿರ್ಸಿದಳು ॥ ೫ ॥

ಭಾವಿನಿ

ಮುನಿವರೀಣ್ಯರೆ ಕೇಳಿರ್ಪೈ ನಂ । ದನದಿಮೆರಿವಾ ಕಲ್ಪಭೂಜದ! ಘನವ
ಹಾತ್ಯೆಯ ಬಲ್ಲರಾರೀರೀಳುಲೋಕದಲಿ ॥ ಮನದಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾಸಲದ್ವಿ, ಜಾತೆಯು ।
ತ್ರಣದಿ ಗಭೋರ್ತತ್ವತ್ಯಾಗಲು । ಜನಿಸಿತ್ಯೈ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನನುದಯ ಸುಧಾಂಶು
ವಂದದಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ - ಸೂರಾಷ್ಟ್ರ । ತ್ರಿಪುಡೆ - ತಾಳ

ಹರುಷಬಾಪ್ಯದೊಳ್ಳಾ ಮೃಡಾಣಿಯು । ವರಶಿಶುವ ಮುದ್ದಾಡುತ್ತೊ
ಯ್ಯನೆ । ಶರಕಮಲದಿಂದತ್ತಿತ್ತೋರ್ಧೆಳು । ಹರನಮಂದೇ ॥ ೨ ॥ ಗಿರಸುತ್ತ
ಯು ಪ್ರತಿರೂಪವೆನಲವು । ತರಿಸಿದಾ ಶಿಶುರತ್ನಕಂತಿಗೆ । ಚೆರಗುಗೊಂಡ
ನು ರುದ್ರನಮರೀ । ಶ್ವರನನೊಡಿ ॥ ೩ ॥ ಲೀಸುಲೀಸಾಯ್ತುಣಿಗಿಯನು ಪ
ಡೆ । ದಾಶಿ ಸಾಧ್ಯಕವಾದರೀಂಫಲ । ಕ್ಷೇತರಕಾರಣವಲ್ಲದೆಯೆ ಪರಿ । ಹಾಸ
ಮೈಸೆ ॥ ೪ ॥ ಎನೆ ಭವಾನಿಯು ಮನದಿಯೊಚ್ಚಿಸಿ । ಶನುಜಿಗೆಂದಳಶ್ವೋಕ

ಸುಧಾದರ್ಮಿ । ಯೆನುವ ನಾಮದಿ ಮೆರೆಪುದೀನಂದನದ ನಂದುವೇ ॥ ೪ ॥ ಕುಲಿತ್ತ
ಹುಟ್ಟಿನೆ! ಕೇಳು ಹೂರಿಯ । ಸಲಹಬೇಕಲ್ಲಿದೆಯೇ ಮಂಗಳಂ । ದೈತ್ಯಲಿದು ವ
ರಣಯಗೈ ಪ್ರದುತ್ತಮು । ಕುಲಿಜನಿಂಗೆ ॥ ೫ ॥

ಸಂಗತಿ

ನೂತನೀ ಜಗದಧಿ । ನೂತನೀಯಾಗಿರಲಿಂತ । ನೂತನ ಶೈಕ್ಷಿಕಿ ತೆತ್ತ
ಶತುವ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದ ಬಿಟ್ಟು । ಯಾತಕ್ಕೆದುವೇ ನ್ಯಾಯು । ನೀತಿ ಧರ್ಮಕೆ
ಸರಿಯಹುದೆ ॥ ೬ ॥ ತಂಡ ತಾಯ್ಯಾಳ ಪಾದ । ದ್ವಂದ್ವವನಗೆಲಿ ನಾ । ಮುಂದೆ
ಬಾಳುವ ಬಗೆಯೆಂತೋ ॥ ೭ ॥ ಹೂಂದಿಕೆಯಿರದ ಸಂ । ಬಂಧ ಸ್ಲಾಂದು ನಿಮ್ಮ
ದಲ್ಲಿ । ಅರ್ಥಾತ್ ದೇವರೋಗದಲ್ಲಿ ॥ ಧರಣೀಶ ಸೆಹ್ಯಾಷ್ಟೀಂದ್ರ ಸರಸಿಯಾಗು
ದಲ್ಲಿ । ಅರ್ಥಾತ್ ದೇವರೋಗದಲ್ಲಿ ॥ ವಾಸುತ ಕಾತ್ಯಾಂತಿನಿ । ತನ್ನ
ವೇಕಷ್ಟ ಬರತಿನ್ನ ಸ್ತುರಸು ತೇಸಹುದು ॥ ೮ ॥ ವಾಸುತ ಕಾತ್ಯಾಂತಿನಿ । ತನ್ನ
ಚೆಯು ಸಂತ್ಯೇಸ । ಲನಿತರೋಳಂಧಕಾಂತಕನು ॥ ಅನಿವಿಷಮುಖರ ವಿನಯದ
ಬೀಳೊಂದು । ವಸಿತೆಯೋಡನೆ ಹೊರವಂಟ ॥ ೯ ॥

ರಾಗ - ಕಾಂಚೋಧಿ । ರ್ಯಾಂಪೆ - ತಾಳ

ಇತ್ತಲಾ ನಿವ್ರಿ ಚಿತ್ತಾ ಪ್ರತ್ಯೇ ಹುಂಡಾಖ್ಯಾದನು । ಜೋತ್ತು ಮನು ಶೋರೇ
ಳಿತ್ತ - ಪುರದಿ ॥ ಧೂತರುಜರ್ಯಾ ಮುಖ್ಯ । ದೃಕ್ಕ್ಯಾಭಟಪೊಡ ಸೆತಾ । ನಿತ್ತನೋ
ಲಗವ ಸಂಭ್ರಮುದಿ ॥ ೧ ॥ ಕೇಳಿದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ । ಶೂಲಿಯಾ ದಯೆಯೋಳಿ ।
ವರ್ಣಾಳುತ್ತನಕೆದಿರುಂಟೆ ಜಗದ್ ॥ ವೇಳಲೇನಸುರ ದನುಜಾಳಿಯೆಲ್ಲಾ ಸೌಖ್ಯ ।
ಬಾಳುವರೆ ತತ್ತ್ವಭಯವಿರದೆ ॥ ೨ ॥ ಅನಿತರೋಳು ನಾರದನು । ದಿನಮಣಿಯು
ತೇಜದಿಂ । ಘನವಧದೋಳಿಳಿದು ಬರಲಾಗ ॥ ದನುಜ ಹುಂಡಾಖ್ಯಾನಾ । ಸನೆ
ದಿಂದಲೆದ್ದು ತತ್ತ್ವ । ತ್ವಣದೋಳಿದಿಗೋಂಡನುತ್ತವದಿ ॥ ೩ ॥ ಚಾರು ಸಿಂಹಾ
ಸಸದೋ ಶೋರಿಸುತ ವೀವಿಧೋಪ । ಜೊರಗೆಳಗೈದು ಕ್ಷೇಮುಗಿದು ॥ ೪ ॥ ಸ್ವಾರಿ
ತೀತ್ತಣದು ನಾ ಮೂರ್ಕಿಗೈತಂದ ಹೊಸ । ವಾರತೆಗಳೇ । ಸಂದು ಕೇಳಾ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ । ಟಕೆ - ತಾಳ

ಲಾಲಿಸಯ್ಯಾ ದನುಜ ಕುಲವಿ । ಶಾಲಿಜಂದ್ರಸುಗುಣ ಸಾಂದ್ರ । ಮಂ
ತೇಷೇಕದಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರೋಲ್ಲಾ । ಶೀಲರುಂಟೇನ್ನೆ ॥ ೧ ॥ ಹರನದಯದಿ ಸಕ್ಕಲ

ಭಾಗ್ಯ | ಭರಿತನಾಗಲುಂಟು ಕೊರತೆ | ತರುಣೀರತ್ವವಿರದೆ ಪ್ರಾಯ | ಮೇರವು
ಡೇಸಯ್ಯ || ೨ || ಮುನಿಕುಲೇಂದ್ರ ಲಾಲಿಸೈನ್ನ | ಗುಣಕೆ ಪ್ರೋಲ್ಪಳನ್ನ
ಕಾಡೆ | ಶ್ವಾಷದಿ ತೊರಲ್ಪೆದಿ ತಹೆನು | ವಸಿತಾರತ್ವವ || ೩ || ತೋರಲಹೆನು
ಸಂದನದೊಳು | ನಾರಿಯಿರ್ವಳಿಗಜಾತ್ಯಜಿಯು | ಮೂರು ಜಗದಿ ಚೆಲುವೆ
ಯಾಂತ | ವಾರಸರಗಿಣಿ || ೪ || ತತ್ಯೇಯಲೇಕೆ ದೇವತತಿಯ : ಹೊಡಿದೆ
ತೋಕಸುಂದರಿಯ | ಹಿಡಿದು ಅಶ್ವಾದಮರ ಭಾಗ್ಯ | ಹಡೆದು ಸೌಖ್ಯವ || ೫ ||

ರಾಗ - ಭೃರಿ | ಏಕ - ತಾಳ

ಸುರನುನಿವನ ಬೀಳೊಳ್ಳಿದುತ | ದನು - ಜರ ವರ್ಗವ ಕರೆಸುತ್ತೆ |
ಭರದಿಂ ಹುಂಡಾಸುರನು | ಮಂದ - ಗರುವದೊಳಾಭರಿಸಿದನು || ೧ ||
ಕೇಳಿರೆ ಕುಂಭಾದಿಗಳು ; ಮುನಿ - ಪೇಳ್ಳಾ ಹಿತಮಾತುಗಳು | ಸೀಳಿದ್ದಕ್ಕಲು
ಬೇಕಯ್ಯ | ದಿವ - ವಾಳ್ಳಾಶ್ರಿದಶನಿಕಾಯ || ೨ || ಸಂದನದೊಳಗಿಹಳಂತೆ |
ಜಗ - ತ್ವಂದರಿಯಹ ಗುಣವಂತೆ | ತಂದು ಮಹೇಂದ್ರನವೆದವ | ಪಡೆ -
ದಂದಿಗೆ ನಿಭರ್ಯಯವಯ್ಯ || ೩ || ಎನೆ ಕುಂಭಾಸುರಸೆಂದ | ಮರ - ಮುನಿ
ಯರುಹಿದನುಡಿ ಚೆಂದ | ದನುಚೇಂದ್ರರ ಬಲಸಹಿತ | ಈ - ಶ್ವಾಸ ಸಾಗಲಿ
ದಿವದತ್ತ || ೪ ||

ಭಾವಿನಿ

ವೇಳಲೇಂ ಹುಂಡಾಖ್ಯನಾಜ್ಞಿಯ | ತಾಳಿ ಪ್ರೋರಟ್ಟಿತಂದುದಗಳಿತ :
ಶೂಳದ್ವೈತ್ಯರ ಸೈನ್ಯ ವಬುಜಭವಾಂಡ ಬಿರವಂತೆ || ದೂಳಿಯಂಬರವಾಯ್ಯ
ಭವಿದಿಂ | ದೇಶಸಾಗರ ಕಲಕಿತನಿನಿಷ್ಟ | ಜಾಲವತಿಗೋಳಿಟ್ಟುದಾ ಸ್ವ
ಗಾರ್ಥಿವನ ಮುಂದೆ || ೧ ||

ರಾಗ - ಸಾರಂಗ | ಅಷ್ಟ - ತಾಳ

ನಿಜರೇಂದ್ರನೆ ಲಾಲಿಸ್ಯೆ | ನವ್ಯಯ ಮಾತ - ನಿಜರೇಂದ್ರನೆ
ಲಾಲಿಸ್ಯೆ || ೨ || ದುರ್ಜನರಹ ದೈತ್ಯ ದನುಜ ರಾತ್ರೇಸ ಸೈನ್ಯ | ಗೆಜರ್ ಸುತ್ತೆತಂದ
ಬಗೆಯ ವಣಿಸಲೆಂತೂ || ೩. ಮ. | ಹುಂಡಾಖ್ಯನರಸನಂತೆ | ಕುಂಭಾ
ಸುರ - ದಂಡಾಧಿಕಾರಿಯಂತೆ | ಕಂಡರೆ ಯಮಭಟರಂತಿರ್ವ ದೈತ್ಯರ
ಕಂಡದೊಡನೆ ಕಾದಿ | ಗೆಲುವದೆಂತುದೇವ || ೪ || ದುರುಳರಟ್ಟಾಸ
ದಲಿ | ದಿಕ್ತಟವೆಲ್ಲ - ಬಿರಿದಪುದಯ್ಯೋ ಕೇಳಿ | ಸುರನಾಥನೆಲ್ಲಿ? ಮತ್ತಿರುವ
ನಾರಿಯರೆಲ್ಲಿ? ಶರತರಲೆಂದಮ್ಯ | ಜರಿದಟ್ಟಿದರು ಜೀಯ || ೫ ||

ರಾಗ - ಸಾರಂಘ್ಯ ! ಶ್ರೀಪುಡ - ತಾಳ

ಕೇಳುತ್ತಲೆ ವಾಸ್ತೋವ್ಯತಿಯು ಹೈ | ತಾಳಿದನು ಕೊಣಾಗ್ನಿ
ಯನು ಶಲ | ಭಾಷಿಯಂದದಿ ಕೊಕಲಹರೀ | ಖಂಡಿಂಬಿಳರು || ೧ || ಬರಲ
ಬಂದಸುರಾಧನುರ ಕುರಂ | ದರಿಡು ದಗುಬಲಿ ಕೊಡುವೇನೀತ್ತೇಣ | ಕರೆಯಿ
ದೈಜ್ಞಲನಾದಿ ದಿಕುಪ್ರಾ | ಲರನು ಜವದಿ || ೨ || ಶ್ರೀದಿತಪತ್ರಿಯಂತೆನಲು
ಕೇಳುತ | ಕಡನಗಲಿಗಳು ಸೆರೆದಕೊಂಡೆನೆ | ವಿಧವಿಧದ ಗಜವಾಜಿ ರಥ
ಬಲ | ಹೊಡಗಿತಾಗ ||

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ಇತ್ತಲೂ ದೇವಾಸುರಬಲ | ಸತ್ಯದೇವಾಂದಿರಾಂತು ಶಾದುತಿರ್ವೇವ
ಸರದೇವಾಳಾ || ಧ್ವನಿತ್ವಂ ಕುಂಭಾಸುರನೊಡ | ಸುತ್ತಮಾಹದಿ ಸುಡಿದನಾ
ಜಯಂತಂ ಭರದೇವಾಳಾ ||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭದ್ರಣ | ಮಟ್ಟಿ - ತಾಳ

ಕ್ಷೂರದ್ವೈತ್ಯ | ಸಾರು ಹಿಂದೆ | ಯಾರು ನೀನೆಲಾ || ಭಾರಿ ಸ್ವೇಷ್ಯ |
ಹೇರಿಬಂದ | ಕಾರ್ಯವೇನೆಲಾ || ಸಾರಲೇಕೊ ದನುಜಕುಲೋದಾಳಿರ
ಹಂಡನ || ವೀರಸಚಿವ ಕುಂಭಾಸುರನು | ಬಾರಿಸುವೆಭಲಾ || ೧ || ಧುರ
ದೊಳಿದ ಖಳರ ಸೋಡಿ | ತೀರಳ್ಳುದುಜಿತವು || ಸುರಪೇಜಾತನೊಡನೆ
ಸಮರ | ಸರಸವಲ್ಲಂತು || ತೀರಳ್ಳಲುಂಟಿ ಸ್ವರ್ಗವೇರಿ | ಮೆರಿವುದಲ್ಲದೇ ||
ಬರಿದೆ ಕಾದಲೇಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ | ಮರೆಯಸೇರದೇ || ೨ || ಸ್ವರ್ಗವಾಳಲುಂಟಿ
ಖಳರು | ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದೇ || ದುರ್ಗತಿಯಲಿ ಬೀಳ್ಳುರಲ್ಲಿ | ಮಾರ್ಗವರಿಯ
ದೇ || ಕೂರ್ಗಣಿಗಳ ಮುಖದಿ ಶಕ್ತಿ | ವರ್ಗವಳಿಸುತ್ತ | ಭಂಗನೆಂಬಲವ
ಪಡೆಯಲಹೆವು || ಸ್ವರ್ಗವೇರುತ || ೩ || ಎನುತ ಸುರಿದನಸ್ತುತತಿಯ | ದನು
ಜದವರ್ಣ | ಕ್ಷಣದಿ ತರಿದನಾಜಯಂತ | ಫಾನತರಾಸ್ತ್ರದಿ || ಮನುಮಂಧಾರಿ
ಯಂತ ಕೆರಳ್ಳು | ಇಣೆಯ ಮಳೆಯನು || ದನುಜನಂಗ ಮುಸುಕುವಂತೆ |
ಕಳಲುಂತೆಜ್ಞನು || ೪ ||

ರಾಗ - ಮಾರಬಿ ಏಕ-ತಾಳ

ಸುತ್ತುಮನ ಸುತಾ ನಸ್ತಾಪಾರದಿ | ಧೂತ್ವನು ಮೈಮರಿಯೇ ||
ಮತ್ತುಹುಂಡ ಖಾ | ಹೋತ್ತಮನನಾದ | ಮತ್ತುದಿ ತಡೆದೆಂದ || ೧ || ಹಿಗ್ಗಿ
ದಿರೆಲ್ಲೂ ಸುರ | ವರ್ಗವ ಕೆಡಹುವ | ಕೂರ್ಗಣಿದಿರಜೆಯು? || ಸ್ವರ್ಗವ

ನಾಳುವ | ಭಗ್ನಸಹಿನು ತತ್ತ | ಸ್ವರ್ಗದ ಕಲಸಾರೀ || ೨ || ಹನೆಂದೆಯೊ
ಹುಲು ದಾನವ ವಾಗೆ | ಗೋಣೈಡಲು ಬಹೆಯಾ | ಹಾರುಣವ ನೀರೊದ |
ಹೈನ ಖಳರ ಸ್ಥಿತಿ | ಗಾಣದ ಗಜರುವೆಯಾ || ೩ || ಅರಿತಿಹೆನಮರರ |
ಬಿರುದನು ಮಾರ್ಪಿತಾ | ದ್ಯುರ ಕದನದಿ ಸೈಲೇತು || ೪ || ಗಾರವನಗಹ್ನರ | ದರಿಯಲಿ
ಬದುಕದ | ಧುರ ಹೇಡಿಗಳ್ತೀ || ೫ || ಸುತು ಹೆಮೈಯಾ ಬಾ | ಯಾದಿಹನೆ
ಸ್ವಗ್ರಹ | ನಡರಿದ ಶುಂಭಾದಿ || ದಿಡಿಗರು ಶೈವಿನಿ | ಯೆಡೆಯಾಲ್ಲದೆ ಸುಖಿ |
ಪಡೆದರೆ ಸ್ಥಿರ ಪದದಿ || ೬ || ಗಳಹದಿರೆಲೊ ಹೆ | ಗ್ರಾಹಕೆಯ ದೇಹಿಬ್ರಾಲ |
ನಾಳಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ || ಒಲು ವಿಧದಸ್ತುವ | ಸೆಳೆದೆಷ್ಟುನು ಖಳ | ಇಳೆಯೆಲ್ಲಾ
ನಡುಗೆ || ೭ ||

ಕಂದ ಪವ್ಯ

ಕ್ಷೂರ ಕರಾಸಾರದ ಹತ್ತಿ | ಸ್ವೇರಿಸದೆಹನ್ಮೈಗೈ ಜಯಂತ ಸೈರಿಗಳ್
ಕಂಡಾ || ಮಾರಾಂತಕನಂದದಿ ಜಂ | ಭಾರಾತಿಯು ತಾಂ ಕನಲ್ಲಾ ದನುಜ
ಸೊಳೆಂದಂ || ೮ ||

ರಾಗ - ಚ್ಯಾರೆ | ಆಷ್ಟು ತಾಳ

ಎಲೊ ದನುಜಾಧಮನೇ | ಸ್ವಗ್ರಹನೇರಿ - ದಳದುಳ ಗೈವಾತನೇ +
ತಿಳಿದೆಯಾ ಪುರುಜೂತೆ | ನಳಿವ ಯುದ್ಧದಿ ಯಮು | ನಿಳಿಯ ಸೇರಲು ಬಿಂ
ದೆಯಾ || ೧ || ಸಾಕೆಲೊ ಶೈಲಗಾಚಿಗೆ | ಅಂಜುವನೆ ಕೇಳಾ - ಘೋಕದ
ಗಜನೆಗೆ | ನಾಕಿಗರನು ಮೆಟ್ಟಿ | ಜೋಕೆಯೊಳೊಯ್ಯನ | ಶೋಕ ಸುಂದರಿ
ಯನೀಗ || ೨ || ಸಾಗದ ಮಾತೇತಕೆ | ಸ್ವನ್ನದ ನಿಧಿ - ಗಾಗಿ ಹೇರಾಡ
ಬೇಕೆ | ಆಗಸದಾ ಪುಷ್ಟಿ | ಕಾಗಿ ಹಾರಲು ಫಲ | ವಾಗುವುದೇಂ ಮರುಳೆ
|| ೩ || ಬಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಾಳ್ತನವ | ನಮ್ಮಂದಿಗೆ-ರಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಸತ್ಯವ | ಬಳ್ಳಗಳನೆ
ಕಾಡಿ | ನಲ್ಲಿ ಬಾಳದ ಜೀವ | ಗಳ್ಳರು ಸೀವಲ್ಲವೇ || ೪ || ಹಾರದಿಲೊ ಜಂಭದಿ |
ಪೌರುಷವಿರೆ - ತೋರು ಸಕ್ಕವ ಯುದ್ಧದಿ | ಕ್ಷೂರ ರಾಷ್ಟ್ರಸ ಪರಿ | ವಾರವ
ಶರಿದಿಕ್ಕೆ | ಮಾರಿಗೊತ್ತಣ ಮಾಲ್ಪಿನು || ೫ || ಎಂದು ನಾನಾವಿಧದಿ | ಕಸ್ತಾಸ್ತ
ಗ - ಹಿಂದ ಕಾಡಿದರುಗ್ರದಿ | ಇಂದಿರನಾ ಕಬುರ್ | ದೇಂದ್ರನ ಕ್ಕಿಯೊ |
ಕಂದು ಹಮ್ಮೈಸಿದನು || ೬ ||

ಬಾಧಿಕ

ಯತಿಗ್ರಿರ ಕೇಳಿಗೈ ತತಯಾಗಸಿಂತು ಮೂ | ಲ್ರಿ ಕನಾಗಲದ

ಕಂಡು । ದಿತಿಜೀಂದ್ರಸಾಹೇಣಿ । ಶೃಂಗಾರಾಳಂ ಭಾವಾದಿ ರಥಿಕರನ್ನಿಟ್ಟೆ
ಸುರಸಹಿಯರಂ ವರ್ತೈಪ್ರತ್ಯ ॥ ಚತುರತ್ತೆಯೊಳನುರಿಯರ ಜತೆಗೂಡಿ ಮನ್ಮ
ಧಾನ । ರತ್ನಿಯಂತೆ ಮೆರವ ಗಿರಿ । ಸುತೆಯಾಶ್ಚಾತೆಯಂ ಜತನದಿಂದ್ಯೇದೆ
ಸುರಪತಿಯ ಸಂದನದಿ ಕಂಡತೆ ವಿಸ್ತೃಯಂ ತಾಲ್ಲುನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ । ಅಷ್ಟು

ಅಹಹ ಏನೆಂಬೆನೀ ಬಗೆಗೆ । ನೋಡಿ - ಸಹಿರುವರಾರ್ಥ ಲೋಕ
ದೊಳಗೆ । ಸುಮನಸರೊಳಗಿಂತ । ರಮಣಿಯರಿರಲುಂಟೇ । ಸುಮಶರನೆದೆ
ಜೊಳಗೆ । ಕವಾಲಲೋಚನೆಯಿಂಬಾಕೆ ॥ ಪ ॥ ಕುಂದರದನೆ ಪಿಕಗಾನೆ । ಅರ-
ಗಾತ್ರ । ಕವಾಲಲೋಚನೆಯಿಂಬಾಕೆ ॥ ಪ ॥ ಕುಂದರದನೆ ಪಿಕಗಾನೆ । ಅರ-
ಗಾತ್ರ । ವಿಂದ ದಳಾಯತನಯನೆ । ಮಾದ - ಸಿಂಧುರ ಸನ್ನಿಭ ಗಮನೆ । ಪೂಣ -
ಜುಂದ್ರವದನೆ ಗುಣ ಸದನೆ । ಕಂಬು - ಕಂಧರೆಯಹ ಸುರ । ಸುಂದರೀ
ರತ್ನವ । ನೋಂದಿ ಬಾಳ್ಳರೆ ದೈತ್ಯ । ವೃಂದದೊಳಿಕೆಯುಂಟೇ ॥ ೩ ॥ ವರಿಸ
ತಿಂತುಟೊ ಕನ್ನಾಮಣಿಯ । ಪರ - ಪುರುಷನಾಗಿರಲಿಂತು ನುಡಿವುದ
ನಾಷ್ಯಯ । ಮುಂದು - ವರಿಸಲಾಪುದೆ ಶುಭಾದಾಯ । ಸುರ - ತರುಣಿಯ
ರೆಡೆಯೊಳ್ಳೆದಲು ಬೇಕುವಾಯ । ಕಾಲ - ದೊರಕಿತೀಗಳಿಯುಕ್ತ । ಯರಿತು
ಕ್ಷ್ಯಾವಶಗ್ರೇದು । ತೆರಳುವೆನಂತಕ । ಹರನ ಕಾರುಣ್ಯದಿ ॥ ೨ ॥ ಅತ್ತಕೇಳಿತೆ
ಬಾಲಾಮಣಿಯೆ । ಎನ್ನ - ಸತ್ಯಸಾಹಸಗಳ ವೃತ್ತಾಂತವರಿಯೆ । ಭಾಣ -
ನೇತ್ರನ ಭಕ್ತರೊಳುತ್ತಮನಸಿರುವೆ । ಸುಚ - ರಿತ್ರ ದನುಜರತ್ನ ಹುಂಡಾಖ್ಯ
ನಿರುವೆ । ಎನ್ನ - ಕೀರ್ತಿಯ ಕೇಳಿನೀ । ಪೆತ್ತಿಯಾದರೆ ಚಕ್ರ । ವತ್ತಿನಿ
ವಟ್ಟದಿ ಸ್ವಸ್ಥದಿ ಮೆರಿವೆ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ - ಕಲ್ಯಾಣ । ತ್ರಿಷ್ವದೆ - ತಾಳ (ಯಾಕಿನಿತುಸುರುವಿರಿ)

ದುರುಳನೆಂದುದ ಕೇಳುತ್ತ । ಅಶೋಕ ಸುಂ - ದರಿಯು ಸವಿ
ಯರ ನೋಡುತ್ತ । ಒರಿದಳಕಟ್ಟಂ ದುಷ್ಪದೈತ್ಯನು । ಒರವಿದೇಕಾಯಿಲ್ಲಿ
ಗೊಯ್ಯನೆ । ಶರಕರಿಸದೈತಂದ ಮಾಗ್ರದಿ । ತೆರಳಿದರೆ ಲೇಸಷ್ಟದೈ
ಸೆತಿ ॥ ೧ ॥ ಪರಣಯವಾಗೆಲುಂಟೇ । ದೈತ್ಯರ ಮುಖ । ನಿರುಕ್ತವ ಭಾರ್ಯಂತಿ
ಯುಂಟೇ । ಧರಣಿಪತಿ ನಹುಷೇಂದ್ರನಲ್ಲದೆ । ಪರಪುರುಷರಾನನವ
ನೋಳಿನೆ । ಗಿರಜಯಾಜ್ಞಿಯೊಳುಮರ ಭೂಜದ । ನೆರಳಿನಲಿ ಕಾಯ್ದಿರು
ವೆನಾತನ ॥ ೨ ॥ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಮಾತನು ! ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತ - ಹರಣವ ತೊ
ರೆವುದೇನು । ಒರಿದೆ ವಾಗ್ನಾದದಲಿ ಚಿತ್ತನೆ । ಕೆರಳಿಸದೆ ಹೊಗುತ್ತಧಿಮೃನೆ ।

ನರ ಸತಿಯರಭೀಶಾಪ ಕೋಪದೊ | ಖುರಿದು ನರಕಕೆ ಸೇರಲೀತಕೋ || ೫ ||

ಭಾಬಿನಿ

ದಸುಜನಾಗಳೆ ಯೋಚಿಸಿದನಗ | ತನುಚೆಯಿಚ್ಚೆಯೆ ಮೆರೆವುದಾದರು |
ವಿನಯದಿಂದೆಂದಬಡಿಸಲಹುದಿಷ್ವಾಧ್ಯ ಸಂಪದವು || ಎನುತ ಫೋರಾ
ಕೃತಿಯ ಮರಿಸುತ | ಮುನಿಸತಿಯ ರೂಪಾಂತು ಬಂದನು | ಕ್ಷಣಿದಿ ಶಾವಿ
ಯನುಟ್ಟು ಜಪೆಸರ ತೊಟ್ಟು ಶಿವ ಎನುತ || ೮ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಹರಮಹಾದೀವ ಶಂ | ಕರ ಶಿವನೆನ್ನತ್ತೆ | ತರಲು ಅಶೋಕ ಸುಂದರಿ
ಯು || ದುರುಳನ ಕೃತಕವೆಂ | ದರಿಯಡೆ ಇದಿರೆದ್ದು | ಹರುಷದಿಂದುಪಚರಿಸಿ
ದಳು || ೭ || ಎತ್ತ್ರಣಾಗಮನವಿ | ಸ್ನೇತ್ತು ಸಾಗುವಿರಮ್ಮು | ಇತ್ತಲೇನಿದೆ ಬಂದ
ಕಾರ್ಯ | ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮು | ಹೊತ್ತ ಜೋಹವು ಯಾತ್ರಾ | ವೃತ್ತಿ
ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಸಬಗೆಯು || ೮ || ಅಮ್ಮಾಲಾಲಿಸು ನಿಮ್ಮು | ಧರ್ಮ ಚರಿತ್ರೆ
ಯು | ಬೋವಾತ್ತಾಡದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಹುದು || ಒಮ್ಮೆ ದರ್ಶನ ಮಾಳ್ಫು | ಹು-
ಮ್ಮಾಸದಲಿ ಬಂದೆ | ನುಮ್ಮಾಳಿಸದಿರು ಪೇಶ್ಯಾಪೆನು || ೯ || ಕವಟೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ
ದು | ಜಪಮಾಲೆಯಾಣ ಕೇಳಾ | ತಪದಿ ನಿಂದಿಹೆ ಚಿರಕಾಲ || ಕೃಪೆಯ
ವರ್ಷದೊಳಿಮ್ಮು | ಸಘಲತೆಗೊಳಿಸಲು | ಗುಪಿತದಿ ಬಹುದೆಮಾತ್ರಾ | ಶ್ರಮಾಳ
|| ೧ || ಒಲ್ಲೆ ಕೇಳಿ ಮಾತು | ಸುಳ್ಳಳಿವಾದರು | ಇಲ್ಲಿವೇನಮ್ಮನ
ಮತದಿ || ನಿಲ್ಲದೆ ಹೊರವಂಟು | ದಿಲ್ಲ ಸಖಿಯರ ಬಿಟ್ಟು | ಸಲ್ಲದ ಕೃತಿ
ಗೆಳಿಸುವೆನೇ || ೧ || ವಾದವಲ್ಲಿದು ಬ್ರಹ್ಮ | ವಾದಿನಿಯರ ಮಾತು | ಮೂರ
ದೇವರಿಗು ಮಾನ್ಯಪ್ಯಾಸೆ | ಸಾಧುವೃತ್ತಿಗಳ ವಿ | ರೋಧ ಸಲ್ಲದು ನಮ್ಮು |
ಹಾದಿಯೋಳಿರೆ ಭಂಗವಿಲ್ಲ || ೧ ||

ಭಾಬಿನಿ

ಕೇಳಿರೈ ತಾವಸವರೀಣ್ಯರೆ | ಕಾಲಗತಿಯನು ವಿಂರಲಳನೇ | ಖೂಳ
ನೊಡ್ಡಿದ ಜಾಲಯೋಳು ಮೃಗ ಶಿಶುವು ಕಡೆವಂತೆ || ಶೀಲವಂತೆಯಶೋಕ
ಸುಂದರಿ | ಖೂಳ ವಚನಕೆ ಮರುಳುಗೊಂಡಾ | ಮೇಲೆ ನಡೆದ್ದೆತಂದಳಸುರನ
ಬಳಿಯೋಳಿನೆಂಬೆ || ೧ ||

ರಾಗ - ಮಾರವ | ಉಕ - ತಾಳ

ಕ್ಷೂರನಿಶಾಂಕರ | ಧಾರಿಣಿಗಳಿತರೆ | ಫೋರಾಕಾರವನು || ತೋರುತ

ತೆಂದನು ನೂರಿಯ ಹುಕ್ಕರಿಯ | ವೀರಾವೇಶದಲ್ | ಸುಡಿದರೆ ದೈಸ್ಯದಿ |
ನಡಿದರೆ ಸಾಮ್ಯದಿ | ಕೊಡಹಿದೆಯಲ ಪ್ರೋರಿ | ಬಿಡದೀಗಳೆ ಕೈ | ವಿಡಿ
ದೊಯ್ಯಾವ ಭರ | ತಡೆಯುವರುಂಟೇನೆ | ಅ || ಹುಂಡಾಸುರನು | ದ್ವಂಡ
ಬಲವನಳಿ | ಖಂಡನೆ ಬಲ್ಲಂಡಲೆ | ಕಂಡರಿಯದ ಬ | ಲ್ಲಂಡಾಳ್ಳನೆನು |
ಖಂಡಿಸಿಸುಡಿದೆಯಲ್ಲಾ | ಇ || ದಡಿಗ ಶುತಂತ್ರದಿ | ಖಿಡಿದೆಳತಂದೆಯ |
ಬಿಡು ನಿಸ್ಸೀರವ | ಕಡಿದಕ್ಕದೆ ಸೈ | ಗುಡಿಸೈ ಲಗ್ಗುಕೆ | ತಡೆಯದೆ ಹೋಗ
ತ್ತು | ಅ || ಕೇಳುತಲಾನುದಿ ಖೂಳದನುಜ ಲಯ | ಕಾಲಿದ ಹರನಂತೇ |
ತಾಳುತ ರಾಧ್ರವ | ತೋಳೀತ್ತಿದನಾ | ಬಾಲೆಯ ಸೆಳೆದೊಂಪ್ಯೆ | ಅ ||

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ಅನಿತರೋಳಶೀಕ ಸುಂದರಿ | ಘನತರ ಸಂತಾಪನಹಿಯಂ ಸೈರಿಸ
ಡೈ | ಮೃನದೊಲ್ಲಾ ಸೈರಿಸಿದಳಂಬಯ | ದನುಜನ ಹೊಡೆದಿಕ್ಕ ಕಾಪುದೆನ್ನ
ನೆನುತ್ತುಂ | ಇ ||

ರಾಗ - ಕೇತಾರಗಾಳ | ರುಂಪೆ

ಏನೆಂಬಿನಾಜ್ಞಯ್ಯವ | ಮಾಡೇವಿ-ತಾನೆ ಧರಿಸುತ ಕೊರ್ಕಿಧರ | ದಾನ
ವನ ಮುರಿದಿಕ್ಕಲು | ಗುಹಮುಖ್ಯ - ಸೂನುಗಳ ಕರಿದೆಂದಳು | ಇ || ವೀರ
ಗುಹಗಣಪರಿಲ್ಲ ಕೇಳಿರ್ಪೈ - ಕೂರ ಹುಂಡನ ಕೃತಿಗಳ | ಮಾರಿಗಾತಣವ
ಗೈದು | ಸುತೆಯ ಭಯ - ದೂರಗೊಳಿಸುತ ಬಪ್ಪುದು | ಅ || ಒಡನೆಗಿರಿ
ಜಾತೆಯಡಿಗೆ | ಮಣಿದೆದ್ದು - ನಡೆತಂದರಸುರನೆಡೆಗೆ | ಘಾಡುಘಾಡಿಸ ಶರ
ಜನ್ಮನು | ಕಣ್ಣಾಳಲಿ - ಕಿಡಿಗೆದರುತ್ತಿಂತೆಂದನು | ಇ || ಎಲೆಡುರಾತ್ಮನೆ !
ಸಾಕೆಲಾ | ಹಾತಕವ | ಗಳಿಸಿ ಬದುಕುವೆಯ ದುರುಳ | ಲಲನೆಯನೊಳ್ಳಿಯ್ಯನ್ನ
ದೆಲ್ಲಿ | ನಿಲ್ಲಿ ತಡೆ - ತಲೆಗಡಿವೆನೀಕ್ಕಣದಲಿ | ಅ || ಕೇಳ್ಪುರಾಲೆನ್ನ ಕೃತಿಯ
ಹುಂಡನಾ - ತೋಳೀತ್ತಿಲವೆ ಕೆಣಕಲಹೆಯ | ಬಾಳ್ವಾಸೆಯಿರಲು ಮನೆಗೆ |
ನಡೆಯುತ್ತು | ಸೀತ್ಪೈನಸುವನು ದಿಮ್ಮಗೆ | ಅ || ವ್ಯಾಘರ ಗಳಹುವೆದೇತಕೆ |
ಪರನಾರಿ - ಯತ್ತಹಾಯದಿರು ಜೊಳೆಕ | ಮೃತ್ಯು ಗುಣಲಿಕ್ಕದಹನೇ |
ನೊಂದೆಂದು - ಶಕ್ತಿಯೆಚ್ಚನು ಭೋರನೆ | ಉ || ಪ್ರಾಳಯಾಗ್ನಿಯನೆ ಕರಳು
ತ | ದನುಜನದ - ನೆಳೆದಿಚ್ಚನಾಫರ್ಟಿಸುತ | ಬಲುಕರಾಸ್ತ್ರವ ತಡೆಯದೆ |
ಆರೊಗ್ನ ನು-ನಿಳಯಕೊಂಡನು ಭರದೆ | ಉ || ದಂತಿಮುಖನಾಕೊರ್ಕಿತದಿ

ಜ್ಯೇಶ್ವರಿ । ರಾಂತು ತಸ್ತಾಕ್ಷ್ಯಮಾಂಬದಿ । ಹಂಥದಿಂ ಸೇಣಸಃದುತೇ । ಬಿಸ
ವಳಿದು - ಸಿಂತೆ ಜಾರಿದನು ಮಾತ್ರಾ ॥ ೭ ॥

ರಾಗ - ಮಾರವ । ಏಕ - ತಾಳ

ದಕ್ಷಾಂತಕನಡ । ನಿತ್ಯಿಸಿ ದನುಜಾ । ಧೃತ್ಯನ ತಡೆದೆಂದ ॥ ಈ ಕ್ಷಣಿ
ಕಾನ್ಯಾ । ಪೀತ್ಯೇಯ ಬಿಡು ನಡೆ । ಅಕ್ಷ್ಯಾಪದಾರೆನಗೆ ॥ ೮ ॥ ಯಾರೆಲಾ
ಭಾರತಾ । ಕಾರದ ಭಟ ನಿನ್ನಾರೆಟ್ಯಾದರಲ್ಲಿ । ಹೋರದಿರೆನ್ನವಿ । ಜಾರವದೇತಕೆ ।
ಸಾರತ್ತಲೆ ಭರದಿ ॥ ೯ ॥ ಆರಿಯೆಯ ದಕ್ಷಾ । ಧ್ವರಕರ ವೀರೇ । ಶ್ವರಚೆರಿತೆ
ಯಾನೆಲ್ಲಾ ॥ ದುರುಳತ್ವದಿ ಪರ ತರುಣೀಯ । ಮೋಹದಿ । ಹೆಣಿವ ನಿಗದಿರು ॥ ೧೦ ॥
ವೀರನೊ ಮಾರನೊ ಮಾರಿಯೆ ಬರಲೀ । ನಾರಿಯ ಬಿಡಲುಂಟೇ ॥ ಸಾರಪೆ
ಮುದಹಂ । ಕಾರದಿ ಮತ್ತಿತರೀ ಹೀರುವೆ ನಿನ್ನಾಸುವ ॥ ೧೧ ॥ ಜಲ್ಪದ ನುಡಿಯೇ ।
ಕಲ್ಪದನುಜಲಯ । ವಫ್ಯಾದಯೋಜಿಸದೆ ॥ ದರ್ಘವ ತೋದರ್ಘರೀ । ಸೋಫ್ಯಾ
ನೋವಡುಗ್ಯೇ । ದೋಪ್ಯಾಸುವೆನು ಜವಗ್ಯೇ ॥ ೧೨ ॥ ಎನಲಾಭರ್ತಾಟಿಸುತ್ತ । ಲನಿವಿಷ
ವೃರಿಯು । ಫಾನಮುಷ್ಯಾಯ ಬಲಿದು ॥ ಕನಲಂತ ಹೋಯ್ದು । ಚ್ಛನು ವೀರೇ
ಶ್ವರ ಹೆಣಿದೆ ಹಿಂದೆಗೆಯೇ ॥ ೧೩ ॥

ರಾಗ - ಕೇತಾರಗಾಳ । ರ್ಯಾಂಪೇ - ತಾಳ

ಮರ್ಮನಿಗಳೆ ಕೇಳಿರಿನ್ನು । ಗಿರಿಜೆ ತಾ - ಕಾಣಿತಣಿಗರ ಸ್ಥಿತಿಯನು ।
ಭಾನು ಕೋಟಿ ಪ್ರಕಾಶದಿ । ತೋರಿದಳು - ತಾನೆಚಂಡಿಯ ರಾಪದಿ ॥ ೧ ॥
ಧೂರ್ಭರ ಹುಂಡಾಶ್ವನೆಲ್ಲಿ । ಬರಲೀಗ - ತುತ್ತಗೊಂಬೆನು ಜವದಲಿ । ಕತ್ತಿ
ಯಿಂ ಕತ್ತರಿವೆನು । ಮಂಗಳ ಮೇ - ಲೆತ್ತಿದಾ ತೋಳಿರೆಡನು ॥ ೨ ॥ ಮರೆ
ಮೋಸದಿಂ ತ್ರಿದಿವವ । ಜೀಲಕ್ಕು ಪರ - ತರುಣಿಯನೊಂದ್ಯಾ ಫಲವ । ಮರೆ
ಯದುಣಿಸುವೆನು ಬಾರೋ । ಜವ್ಯನದ - ದುರುದುಂಬಿ ತನವತೋರೆಂಬೇ ॥ ೩ ॥
ಅರರಿ ಏನಿದು ಮೃತ್ಯುಮೋ । ಪ್ರೇತಪತಿ - ಧರಿಸಿದೊಂದನತಾರಮೋ । ಬರ
ಲುಂಟಿಮಾರಿಯಿತ್ತ । ಎಂದು ಖಳ - ಬೆರಗಾದನಾಭರ್ತಾಟಿಸುತ್ತ ॥ ೪ ॥ ಓಡಿದನು
ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿದು । ಬಿಟ್ಟಕ್ಕೆ - ಯಾಡಿಸುತ್ತ ಭೂರಂತಿನಿಡಿದು । ಬೇಡವೀಕೆಯ
ಮೋಹವು ಮುಂದೆ ಕ್ಯೆ - ಗೂಡಲಿದೆ ಸ್ತೋರಭ್ರಮ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ - ಕೇತಾರಗಾಳ । ಅಷ್ಟ್ಯಾ - ತಾಳ

ಮತ್ತೆ ಮಹಾದೇವಿ । ಹೋತ್ತರೂಪವ ಮರೆ । ಸುತ್ತ ದಿವಸ್ಯ
ಇರದಿ ॥ ಪುತ್ರಿಯ ಮುಖನೋಡಿ । ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಿಸಿ ಹರ । ಸುತ್ತಲೆಂದಳು

ನಯದಿ ॥೧॥ ಸುಂದರಾಂಗಿಯೆ ಮನ । ಗುಂಡದಿರೆತಿಗೆ ಮ । ದಾಂಧರಿಗದೆ
ಕಾಲವು ॥ ಬಂದ ಕಪ್ಪದ ಫಲ । ದಿಂದ ಕ್ಷೇಮದಲಃಭ । ವೆಂದು ಸಂತ್ಯೇಸಿ
ದಳು ॥ ೨ ॥ ಇತ್ತಲಾ ಕಸ್ಸೆ ಯು । ಚಿತ್ತಶಾಧ್ಯ ಯಗೈದು । ಹಃತ್ತೇಗೆಂಗೆಯಲಿ
ವಿಂದು ॥ ಧೂತರ್ಥನಿಂದಾದವೆ । ವಿತ್ರದೋಷವ ನೀಗಿ । ಗೋತ್ರಚೆಯೂ ದೇಶ
ದಿ ॥ ೩ ॥ ಧರಣಿ ನಹುಷನೈ । ತರುವನೆಂದಿಗೊ ಕಾಲ । ಹರಣ ವರಾಳ್ಫರೆ
ತವನ ॥ ಚರಿಪುದೆ ಯೋಗ್ಯಪೆಂ । ದರಿತು ಗಂಗಾತೀರ । ಸ್ಥಿರ ಚಿತ್ತದಲಿ
ನಿಂದಳು ॥ ೪ ॥

ರಾಗ - ಕಾಂಬೋರ್ಡಿ । ಧುಂಪೆ - ತಾಳ

ಇತ್ತು ಹುಂಡಂಸುರನು । ತಪ್ಪ ಮನದಿಂ ಗೋತ್ರ । ಜಾತ್ಯೈಚೆಯು
ಸಂಸ್ಕರಣೆಯ ಬಿಡದೆ ॥ ಮತ್ತೆ ವಶಗೈವದಗೆ । ಹೊತ್ತಿರಲು ದೇವಷಿರ್ । ದೈತ್ಯ
ನೋಲಗಕೆ ಸ್ವಡೆಕಂದ ॥ ೧ ॥ ಏನಿದೇನಾಶ್ಚಯರ್ । ಶ್ರೀಣೌರಾದಿಹೆ ದುಃಖ ।
ದಾನನವು ಮುಗಿಲರವಿಯಂತೆ ॥ ವರ್ಣಾನತೆಯೊಲಿಹುದೇನು । ದಾನವೇಶ್ವರ
ನಿಷ್ಠ । ಸಾಫನಮಾನಕೆ ಹಾನಿಬಂತೇ ॥ ೨ ॥ ನಾರದನೇ! ಸುಜ್ಞಾನ । ವಾರಿಧಿಯೆ!
ತಿಳಿಯದಿಹ । ವಾರತೆಗಳುಂಟಿ ತ್ರೈಜಗದಿ ॥ ಮೂರು ಕ್ಷಣದಲಿ ಸುಳಿವ ।
ಸಾರಿವಯರ್ನನೆ ಸಿನಗೆ । ಸಾರಲೀಕೆನ್ನ ದುಃಖಿತಿಯ ॥ ೩ ॥ ಸುರಮುನಿಂದ್ರನೆ
ತೋರ್ದರ್ । ತರುಣಿಯಾಶೆಯೊಳ್ಳಿನ್ನ ಕರಣವುಳಿದುದೆ ಭಾಗ್ಯವಲ್ತೆ ॥ ಧರಣಿಪತಿ
ನಹುಷೇಂದ್ರ । ನರಸಿನಾನಹೆನೆಂದು । ಜರೆದಟ್ಟಿದಳು ಭಾಷೆ ತೋಟ್ಟು ॥ ೪ ॥
ದನುಜೀಶ್ವರನೇ ವೃಥಾ ಮನಗುಂದದಿರು ಕಪ್ಪ । ದನುಭವದೊಳುಂಟು
ಸುಖಲಾಭ ॥ ಕ್ಷಣದೊಳಾನಹುಷನೊಗೆ । ತನವ ಮುರಿದಿಕ್ಕಿದರೆ । ನೆನೆದ
ಕಾಯರ್ದಿ ವಿಜಯವಹುದು ॥ ೫ ॥ ಧರಣಿಪತಿಯಾಯುವಿಗೆ । ತರಳನಾಗು
ದಿಸಿಹನು । ಭರದೊಳಾತನ ಕಿತ್ತು ಕಳೆದು ॥ ತರುಣಿಯನು ವರಿಸೆಂದು ।
ತರಳಲಾಗಳಿ ಮುನಿವ । ಕರೆದೇದನಾಶ್ವನೋದರಿಯ ॥ ೬ ॥

ರಾಗ - ಭೈರವಿ । ಏಕ - ತಾಳ

ಬಾರಿತೆ ದುಮುರ್ಖಾಳಿಯಿತ್ತು । ಕೇಳಾ - ನಾರದನರುಹಿದ ಮಾತ । ಭೋರ
ನೆ ನಡೆಯಾಯುವಿನ । ಕು - ಮಾರನ ಮುರಿವರೆ ಚಿನ್ನ ॥ ೧ ॥ ಲಲನೆಯ
ಶೋಕ ಸುಂದರಿಯು । ನ - ವೈಕೃಳಿಗಾಗಲು ಯಾಕಿಣಿಯು । ಹುಲುಬಾಲನು
ಹೆಚ್ಚಿದರೆ । ನ - ಮುಕ್ಕಾಳಿವಿಲ್ಲಾ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೨ ॥ ಹಿರಿಯನೇ! ಬಿಡು ಚಿಂತ
ಯನು । ಆ - ತರಳನ ಮುರಿದಕ್ಕುವೆನು । ಹರುಷದೊಳಾ ವಧುವನ್ನಾ ।

ತಂದೆ - ವರಿಸಲು ಭಯವೇನಣ್ಣ || ೭ || ಎನ್ನತಾಜ್ಞಿಯ ಕೈಕೊಂಡು ।
ಈ - ದಾಸುಜಾತೆಯು ಬೀಳ್ಳಿಲಾಂಡು । ಜನಪೆತ್ತಿಯಾಯುವಿನತ್ತೆ । ಭೋಂ -
ಕನೆ ಧಾವಿಸಿದಳು ಮತ್ತು ॥ ೮ || ಹೊಕ್ಕುಹು ರಾಜಾಲಿಯವ । ಬಿಲು - ತಕ್ಕಿ
ನೊಳಂತೆ ಪುರವ । ಬಿಕ್ಕುತ ನೂಯಾರಾಮುಂತ್ತೆ । ಕತೆ - ಱೀಕ್ಕುತ ರಾಜ್ಞಸ
ಂತ್ತೆ ॥ ೯ || ಕಾಗ್ರತ್ತಲೆ ಮುಸಕಿರಲು । ಸ್ತ್ರೀ - ವರ್ಗವು ನಿದ್ರೆಯೊಳಿರಲು
ಷಂಗ್ರಾತಲ್ಲಿನ್ನಪಸುತನೆ । ಹೊಗ್ಗಿ ಕುಗಿ ಒಯಿಲು ಜತನೆ ॥ ೧೦ || ದುಷ್ಪ
ದಸ್ಯಾಚೆಯಾದರೆಯು । ಲಾ - ಶುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹಲಮುದೆಯು । ತಟ್ಟನೆ ಹಾಯಿಲು
ಟೇಗಿ ವ - ಶಿಷ್ಣಾಶ್ಚಮಂದೆಯಾಗಿ ॥ ೧೧ ||

ರಾಗ - ಪಂತುವರ್ಣಾತ್ಮಿ । ಮಂಟಿ

ಇತ್ತಲ್ಲಾಶ್ಚಮನವನು । ಕಾಯ್ತು । ಸತ್ತ ಧರ್ಮ ಶಕ್ತಿವೆತ್ತು । ಮತ್ತು
ರೂಪದಂತೆ ನೇಗೆದು । ದತ್ತ ರಭರದಿ ॥ ಇತ್ತ ವ್ಯೇಷೆಯೆಲಪ್ಪೊ ರಾಜಿ । ಘಟ್ಟ
ನಾ ನೀನೊಯುದೆಲ್ಲಿ । ತಃತುಗೊಂಭೆ ನಿಲುನಿಲ್ಲಿನುತ್ತೆ । ಧೂತ್ರೇಗೆಂದುದು ।
ವಾರಿಯೋ ಭ್ರೂರವಿಯೋ ಪ್ರಳಯ । ಕಾರಿ ಯಾವುದೆನುತ ನ್ನಪಕು । ಮಾರ್ತ
ನನ್ನ ದೂರಕೊಗೆದು । ಜಾರಿಕೊಂಡಳು ॥ ಸಾರಿ ನುಡಿದಳ್ಳಿಗ್ರಜಂಗೆ । ಮೈರಿ
ಯಾಳಿದ ಭಯವಿನ್ನಿಲ್ಲ । ಧೀರನಾಗೆನುತ್ತ ನಡೆದ । ಕಾಯ್ತುವರುಹಡೇ ॥ ೧೨ ||

ಬ್ರಾಹ್ಮಿನಿ

ಭಳಿರೆ ಸೋದಂ ! ಮೇಜ್ಜಿದೆನು ಶಶಿ । ಕುಲಿದ ಮೂಲವನಿರಿದು
ತಕ್ಕುವ । ನಾಳಿಸಿದತ್ತಿ ವಿಕ್ರಮೇ । ವಬಣ್ಣಿಸೆ ಘಣಿವನಿಂಗಳವೆ ॥ ತಳೆದೆನತ್ತಿ
ತಯಧೃತಿಯನೆಂದಾ । ಖಳನು ಪುಳಕಿತನಾಗಲಿತ್ತಲು । ಲಲನೆ ಸ್ವಭಾವನನಿ
ಯು ಶಿಶುವನು ಕಾಣದಳ್ಳಿದಳು ॥ ೧೩ ||

ರಾಗ - ಯರಕೆಲ ಕಾಂಬೋದಿ । ರ್ಯಾಂಪೆ - ತಾಟ

ಬೂಲನೆಲ್ಲಿಹನೊ ಕಾಣೆ । ಸದುಣಮುಣೀ - ಮೂಲನೆಲ್ಲಿಹನೊ ಕಾಣೆ ।
ಕಾಳ್ ರಾತ್ರಿಯೋಳಿಂತು । ಪೇಳಿಳಿದೊಯ್ಯಿ ಪರಾರೋ । ಖೊಳರಕ್ಕಸರಿಪರ್ವರೆ -
ಕಾದಿಪರ್ವರೆ ॥ ೧ || ತನಯ್ಯರ ಮುಖನೋದದೆ । ಭಕ್ತ ಕಾಲ - ಪ್ರನದುಃಖಾ
ಪ್ರಯೋಳಾಳಿದೆ । ಮುನಿಯಿತ್ತ ಹರಕ್ಕೊಯೋಳಿಣ್ಣಗನೆ ಪಡೆದರೆ । ಇನಿತಾಯ್ಯ
ದುರ್ವಿಧಿಯು - ದುಭಾಗವ್ಯ ॥ ೨ || ರಾಜ ವಂಶದ ಶುದಿಯು । ಮುರಿಯಿತೆ
ಆಯ್ಯ - ರಾಜನಮುಲ ಕೇರಿತ್ಯಿಯು । ರಾಜಿಸದಾಯೆ ಮಹಾ । ರಾಜವಟ್ಟಿದ
ಸುರ । ರಾಜದಂಪತಿಗಳಂತೆ - ಶೋಭಿಸಧಾರ್ಯೆ ॥ ೩ || ಯಾವ ಜನ್ಮದ

ಪಾವಸ್ತೋ | ಮಂಜುಳ ಹೆತ್ತು - ನೋವು ಗೈದಾ ದೇಹಿಷ್ಟೋ | ಈನಗೆ ಮರೀ
ಮೋಸ | ದಾವಸಿಂದಾಲಿತೋ | ಬಾವಿಯೊಳಿತಿಹರೆ | ಮುಕದೇವರೆ || ೬ ||

ರಾಗ - ಕೇತಾರಗೌಳ | ಅಪ್ಪು - ತಾಳ

ಮುಡದಿಯೊತೆರದಿ ಗೋ | ಥಿಡುತಿರಲದ ಕೇಳಿ | ಪ್ರೋಡವೀಶಸ್ವೇತರುತ ||
ನಿಡಿದು ಕಣ್ಣೀರನು | ಸಿದಿಲೆರಗಿದ ಬಾಳಿ | ಗಿಡದಂತೆ ಕಮ್ಮೆತ್ತುಸಿದ || ೭ ||
ಪುರ ಪಟ್ಟಣದ ಪ್ರಜೆ | ಪರಿಪಾರ ವರ್ಗವು | ಮರುಗಿ ಬಾಲ್ಯಾಡುತ್ತಿರಲು ||
ತರಣೆ ಪ್ರಕಾಶದಿ | ಧೃತಿಗಳಿತಾದನು | ಶರಜಸಂಭವ ಜಾತನು || ೮ || ಸತಿ
ಪತಿಗಳು ಎಲ್ಲಿ | ಧೃತಿ ಗಂದಲೇತಕೆ | ಸುತ ನಹಂಷಿಗೋಸುಗ || ಏಂಧ
ದೊಳಿವರ್ಗನು ಪಶು | ಪತಿಯಾತ್ಮಭವನಂತೆ | ಯಾತಿವಾಷಿಷ್ಠಮದಿ || ೯ ||
ದುರುಳ ಹುಂಡನ ಸಹೋ | ದರಿಯ ಕೃತವನಿಡು | ಮರುಗಲೇನಕ್ಕು
ಮುಂದೆ | ಗಿರಿಜಾತ್ಮಭವಯೋಡಸ್ಸಿದು ದೈತ್ಯಾಳಿಯು | ಬರುವನೂಜಿತ
ಸತ್ಯದಿ || ೩ || ಎನುತ ನಾರದ ಮುನಿ | ಫೋನ ಮಾಗ್ದಿಂದೇರ | ಲನಿತ
ರೊಳೆವನಿಶನು || ವನಿತೆಯನೂಡಗೂಡಿ | ಮನದ ಚಿಂಠಾಗ್ನಿಯು | ತಣೆ
ಸುತ್ತುಲಿರುತ್ತಿರ್ವನು || ೫ ||

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ಇತ್ತೆ ವಸಿಷ್ಠಾತ್ಮಮದೊಲ್ಲಾ | ತಸ್ತಾಭ್ಯಾಸಾದಿ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ
ನೋದು | ತ್ರಿರಲಾಯುಜನಾ ಮುನಿ | ಪೋತ್ತಮರಡಿಗೆರಗಿ ನುಡಿದ ನೀವೆಂ
ಯಿಂದ || ೮ ||

ರಾಗ - ನೀಪಾಂಬರಿ | ಏಕ (ಹರಹರ ಶವನೆ ಇಂಥಾ)

ಲಾಲಿಸು ಗುರುವರನೆ | ಚಿತ್ತದ ವ್ಯಾಘಿ - ಪೇಳಲಂಜುವೆನೋಯ್ಯನೆ |
ಬಾಲವಟುಗಳುಕೂಡಿ | ಜರೆದಾಡುತ್ತು - ಗೋಳು ಗುಟ್ಟಿಪರುನೋಡಿ || ೯ ||
ಕಳವಳವೇತಕಾಯ್ಯು | ಬಾಲನೆ ವ್ಯಾಘಾ . ಕಳಿಗುಂಡಲೇಕೆ ಭೂರಂತು | ತಿಳು
ಹುವೆಸೀತಿಗಳ | ತಿದ್ದುವೆ ವಟು - ಕುಲದ ದುಶ್ಯೀಲಗಳ || ೧ || ದುರುಳ
ಹುಂಡಾಸುರನ | ಸೋದರಿ ನಿನ್ನ - ಅರಮನೆ ಹೊಕ್ಕು ತನ್ನ | ದುರುಳತಂತ್ರ
ದೊಳೊಯ್ಯಾಳು | ಈಯಾತ್ಮಮ - ಪರಿಸರದೊಳಗಿಟ್ಟುಳು || ೨ ||

ರಾಗ - ದೇಶಿ | ಅಪ್ಪು - ತಾಳ

ಎಂದೆನಲಾಯುಕುಮಾರನು | ಹರ - ನಂದದಿ ಕೋಪಿಸುತ್ತಿಂದನು |
ಹಂದೆ ರೋಕ್ಕಾಸಿಗಿಂತ ಬಲು ಹಾಗೆ | ನರ - ನೃಂದ ಬಾಳ್ಫುಡೆ ಕಷ್ಟವೀಬಗೆ || ೧ ||

ತ್ವಂಡಾಸುರನ ಪ್ರಾಯಾ ಮುಂತ್ರಃ । ಶ್ರೀ - ಗ್ರೋಂದು ದುಮೂರಿಗೆಯ್ಯಾ
ಕ್ಷ್ಯಾತಿಃ । ಕಂಡುಬಾಳ್ಳಿದಪೀಸೇವರ । ಶಿರ-ಬ್ರಿಂಡಾದಿ ಬಂಡಪೀಸಿದುರ ॥೨॥
ಕ್ಷ್ಯಾತಿಃ । ಕಂಡುಬಾಳ್ಳಿದಪೀಸೇವರ । ಶಿರ-ಗರಣಾ ಬರಲ ಸಿಂಜರವೇನೆ ।
ಶಿಲಾಪುರಾಜ್ಯಾಯ ಗುರುವಯ್ಯಾನೆ । ಶಿವ-ಗರಣಾ ಬರಲ ಸಿಂಜರವೇನೆ ।
ದಹಿಗ ದ್ಯುತ್ಯಾರನೆಣ್ಣ ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ । ಭೂತ-ಪಡಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗೆಯ್ಯಾನಾಣಲಿಕ್ಕೆ ॥೩॥
ತಾಳುತ್ವಾಳತ್ತಿ ವೀರ ಶುವರನೆ । ರಾಧ್ರ-ತಾಳರುಂಬಿಕವಲ್ಲಾಗನೆ । ಖಾಳರು
ಬಾಳ್ಳಿ ಬಹುದಿನೆ । ಶೀಲ - ಗಾಲ ಸ್ವೀರಿಸು ತೊರೇಸೆ ಶಾಭದಿನ ॥೪॥

ಕಂಡ ಪದ್ಮ

ಕರತರಲಟ್ಟಿವನಮುರೀ । ಕ್ಷ್ಯಾರನೆಸಲಾ ನಹುಷನಾತ್ಮದೈಲಾ ಶಾಂತ
ಕಯಂ ॥ ಧರಿಸಿರಲತ್ತಲಾ ವಿಸಯಾದಿ । ಗರಿಜಾತೆಯ್ಯಾ ಸೂರಿದಳಂತು ವಾಣಿ
ಭದ್ರನೊಳಂ ॥೫॥

ರಾಗ - ಸಾರಂಗ । ಪಕ - ತಾಳ (ತಿಳಿದು ಬಾರಾಷುಧಾ)

ಇತ್ತುಕೇಲಾ ಮಾಣಿಭದ್ರು । ಗುಪ್ತ ವಾತೇಯನೊಂದ । ಬಿತ್ತರಿಸಲು
ಬೇಕೆ । ನಾಘಕ್ಷುಜಿಗೇಗ ॥೬॥ ದುರುಳ ಹುಂಡನ ವೋಸ । ಕ್ಷ್ಯಾದಿ ಧರೆ
ಗಳಿದು । ಸುರ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ । ಇರುವಲು ತಪದಿ ॥೭॥ ಹಿಂತೆ ನಾಸಿತ್ತ
ನೇಮಾ ； ದಂತೆ ಕಾದಿಹಳಲ್ಲಿ । ಕಾಂತನಾಗಲು ನಹುಷೇಂದ್ರನ ಭರವ ॥೮॥ ಬರ್
ವುದೀಗಳ ನಹುಷ । ಇರುವನಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ । ಸುರ ವೈರಿಗಳ ಕೊಂದು । ವರಿ
ಸುವನೆಂದು ॥೯॥ ಫೋರ ದೃತ್ಯಾರ ವಥಗೆ । ವೀರನಹುಷನ ಕೂಡಿ । ಸಾರು
ಯುದ್ಧವನೆಂದು । ಪೇಳು ಶಕ್ರಸಿಗೆ ॥೧೦॥ ಎನಲಾಗ ಮಣಿಭದ್ರ । ಮಣಿದು
ದೇವಿಯ ಪಡಕೆ । ಜನರಣಯದ ಹಾಗೆ ತ್ವಣದೊಳ್ಳೆಂದ ॥೧೧॥ ಇತ್ತಲು
ಗಂರಾಜ । ಪಾತ್ರಿ ತಾ ನಹುಷನ । ವಾತೇಯಿಲ್ಲದೆ ದುಃಖಿ । ಹೊತ್ತಿದ್ರ,
ಉಂತು ॥೧೨॥

ರಾಗ - ತೊರ್ಡಿ । ಪಕ (ಮದನನ ಪಟ್ಟಿದ ರಾಣಿ)

ಕಾಣಿದಾದನಯ್ಯಾ ಹರನೆ । ಪ್ರಾಣನಾಭನಿಲ್ಲಿ । ತ್ವಣಿಳಾದೆ ಹರಯ
ಹೊರುಮು । ದೇಸು ಚೆಕೋಧ್ಯಾವರಿಯೆ ॥೧॥ ಜನಸಿಯೆಂದ ವಾತು ಸಕ್ಕ
ವೆನಿಕೊ ಕಾಲಿವಾಯ್ಯಾ ॥ ದನುಜ ಬಾಧೆಯ್ಯಾಂದ ನೊಂದು । ದಣಿದೆನಲ್ಲಾ
ತಪದಿ ॥೨॥ ಎಂದು ಚಿಂತಾಬ್ಧಿಯಲಿ ತಪವ । ಮುಂದುಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಲು ।
ಬಂದನವಳ ಮನವತಣಿಸ । ಲಂಮು ಗಂಧವೇಂದ್ರ ॥೩॥

ರಾಗ - ಸುಧೃತಿ । ಈಕೆ ತ್ವಾರ್ಥ
ನೂಡಿಲಾಂಡು ಹಿಂದಿ - ಸುಧೃತಿ ನೂಡಿಲಾಂಡು ಸುಧೃತಿ । ಶೇಖರ್ ಕುಮಾರ್
|| ಅಲ್ಲ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸಾಹಿ ತಾತ್ತ್ವಿಕ ವದನೆ । ಗ್ರಂಥಗಳು - ಮಾತ್ರಾತ್ಮಿ ನೂಡಿಲಾಂಡು ಸುಧೃತಿ । ಶೇಖರ್ ಕುಮಾರ್
ನೂಡಿಲಾಂಡು ಸುಧೃತಿ । ಕಾಲಾಂತರಕಾವಣಿ । ಯಾಭಾಗಿ ಹೇಳಿ ॥ ೧ ॥ ಗಂಡ
ವರ್ಣರೀತಿಗಳನ್ನು । ಶುರಗಣ - ಸುಂದರ್ಯದೆಂಬು ಲುತ್ತುವಾನ್ನು । ಸುಂದರ್ಯ ಶಿಫಾರ್ಸಾ ।
ಲಂಧನ್ಯೋಽಂದಿಸಲು । ಬುದ್ದನ್ನು ಕ್ಷುಲಜೆ + ರ್ಯಾಂದುದನರುಕುಲು ॥ ೨ ॥ ಮಾರ್ಪಾ
ಗದರೀಷುನ್ನಾನಿ । ಸಹುಷನ್ನು ವರಿಗುವೆಂಬುದಿನರಿ । ಇರಿನನ್ನು ಹೇಳಿ ।
ವರುಣಿಯುದ್ದಿಯಲು । ಬರುವನು ಹುಂಡಾಘ್ಯರ ಸಂಕರಿಸುತ್ತ ॥ ೩ ॥ ಕೇಳು
ತಲಾ ಸುಡಿಯಾ । ಕಡ್ಡಿರೆ - ದೊತ್ತೀಕ್ಕಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿರು । ಜಾಲವಿರದ ನುಡಿ ।
ಪೀಠಿದೆಯಾದರೆ । ಚಂಠಿದ್ದೀರ್ಭಿನ್ನ ಧೋಳಿಯಿಗ್ರೇಡ್ವಿ ॥ ೪ ॥ ವನ್ನೆ ಸುಂದರ್ಯ
ಯೊಗ್ಗಿ ವೋನೆವನ್ನು - ತಟಿಸುತ್ತಿಲ್ಲದ್ವೇಗ । ಕ್ರೈಷದಲ್ಲಿ ಬೇಳ್ಳೂ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇ
ಭದ್ರನು । ಅನಿಮಿಷಸತಿಯೆಡ್ವೈತಂದಾಸುರಿದ ॥ ೫ ॥

(ಒಂದು ರಾಜ್ಯೋತ್ಸಾಹಿ) ರಾಗ - ಮಧ್ಯ ಮಾತ್ರಿ । ಈಕೆ (ಶತ್ರು ಬಾಧೆ ತಮ್ಮ ಸುರ್ಗಿದ)

ಲಾಲಿಸೀಯ್ಯ ಸ್ವಿಜರೀಂದ್ರನೆ । ಬಿಸ್ತುಹವೆಂಬೆ - ಜಾಲವಲ್ಲಿ ಸುಗುಣ
ಸಾಂದ್ರನೆ । ಶೈಲಜಾತ್ತಜೆಯ ಮಾತ್ರಿದು । ಯಾಧಾಘ್ಯವಲ್ಲಿ - ಕಾಳಿಗಕೆ
ಖಿದನಾಗಿಂದು ॥ ೧ ॥ ಕ್ರಾರ ಹುಂಡಾಸುರನೆ ಹತಿಸಲು । ವಸಿಪ್ಪ ರೆಡೆಯು
ಸೇರಿ ಬಳ್ಳಿಯುತಿಪ್ರನೀಗಳು । ನಾರಿ ಸುಭಾರ್ಸವಿಯ ಶುವರನು । ಆಯು
ಸಂಜಾತ್ವೀರನಹುಷೆ ಲೋಕಪುಜಿಜನು ॥ ೨ ॥ ಕಳುಹು ರಥವದಾತಿ ಬಲ
ಗಳಿ । ಮಾತಲಿಯ ಸಹಿತ - ಕೊಳುಗುಳಿದಲ್ಲಿ ತೋರ್ದು ಭೂಜಬಲ । ಖಳ
ಕುಲಾಬಿವದಬ ರೂಪನು । ನರ್ಹಾಷಾತ್ಮಿನಸುರರ - ಬಲವ ಮುರಿದು ವಿಜಯು
ವಡೆದನು ॥ ೩ ॥ ಎಂದ ಮಾತ್ರಿಗಾ ಮಂಡೀಂದ್ರನು । ಸನ್ನಾಸವಿತ್ತಾ । ನಂದ
ದಿಂದ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟಿನು । ಸಂಧಿಗೆಯ್ಯಾದೆಂದು ಬೆಸಸಿದ । ರಂಭೆಯನು ಕರೆದು
ಸುಂದರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿದ ॥ ೪ ॥

(ಒಂದು ರಾಜ್ಯೋತ್ಸಾಹಿ) ರಾಗ - ಮಧ್ಯ ಮಾತ್ರಿ

ಭಾವಿನಿ

ಮಾತಲಿಯೆ ಸೆಡೆಹೋಗು ದಿವ್ಯವ । ರೂಢಿಸಹಿತಲೆ ಸಹುಷನಲ್ಲಿಗೆ ।
ಜ್ಞೋತಿಯಂತಿಹನ್ನೆಸೆ ವರವ - ಸ್ವಿಷ್ಟರಾಶ್ರಮದಿ ॥ ಸಾತಿತಯದಿಂದಸುರ
ವೆಗ್ರವ । ಪಾತಿಸಲು ಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ । ಪ್ರೀತಿ ಭಾವದಿ ಕರೆದು
ತಾರೆಂದಟ್ಟಿದನು ಮಷ್ಟಿನ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ - ಜುಂಚೋಟಿ । ಏಕ - ತಾಳ

ಒಡೆಯನಾಷ್ಟಿಯಂತೆ ರಂಭಿ । ಪ್ರೋಡವಿಗಿಲಿದು ಬರುತ್ತೊ ಸುದಿದಳಿ
ಗಣಾತ್ಮಜೀಯ ವ್ಯುತ್ಯ । ತಡವರಿಸುತ್ತಲಿಂತು ॥ ೮ ॥ ಸುರುಗಬೇಡವಮ್ಮ
ನಕುಷ್ಟ । ಬರುವನಲ್ಪುದಿನದಿ ॥ ದುರುಳ ಹುಂಡಾಧ್ಯರನು ತರಿದು । ನರಿಸಲಿ
ರುವನ್ನಿಸೆ ॥ ೯ ॥ ಕರೆದು ತೋರ್ನೆನಾತನಿರವ । ಬರಿದೆ ಶಂಕೆ ಬೇಡ ॥ ಬರಿದು
ತೋರು ಭಾವಪಟವ । ಇರುವುದೆಲ್ಲಿ ನೋಟ್ಲಿ ॥ ೧ ॥ ತಾಯೆ ಧನ್ಯಾಖದೇಸೀ
ಸ । ಹಾಯಗೆಯ್ಯಾರೆನ್ನ ॥ ಪ್ರೀಯನೊಲವ ಪಡೆಯಲಿವು । ವಾಯವ
ನೀಬಲ್ಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ - ಕೇತಾ ಗೌಳ । ಆಷ್ಟು - ತಾಳ

ಮತ್ತಾರಂಭೀಯು ಭಾವ । ಚಿಕ್ಕದೊಡನೆ ಸಾಫಣು । ತೀರ್ಥಕೆ ಸದೆ
ಕರಲು ॥ ಇತ್ತಲು ನಹಂಸು ಸುತ್ತುತಿರ್ವನು ಮಾನಿ । ಭಾತ್ರಕೆ ದೊಡನೆ
ವನದಿ ॥ ೧ ॥ ದೂರದೇಹಾತನ ಶಾರು । ರೂಪಕೆ ಮನ । ವಾರೆ ವಿಸ್ತೃತ
ಉಗುತ್ತ ॥ ನಾರಿ ರಂಭೀಯು ಒಿಗ । ತೋರಿದಳ್ಳಾ ರತಿಯ ಶ್ವಂ । ಗಾರದಂತಿಹ
ಇತ್ತುವ ॥ ೨ ॥ ಅಮಾರು ಯಾವಿನಾಖವ । ಕಮಲಜಸ್ತ್ರಾಂತಿಗ್ರಾಹಿ । ಸುಮು
ಭಾಣನಧಾರಂಗಿಯೊ ಆಮಾರಿಯರನು ವಿಶ್ವ । ರಮಣೀಯ ನೋಟದಿ ।
ಭ್ರಮೆಗೊಂಡನೀ ಮನದಿ ॥ ೩ ॥ ಯಾವ ಲೋಕದ ನಾರಿ । ಲೀಂವಣಕಿಳಿ
ತಂದ । ಭಾವವರಿಯೊ ಇತ್ತುದಿ ॥ ಹೇವತೆಯಾದರೆ । ಭೂವಲಯವ ಸುತ್ತಿ ।
ಯಾವಾತನೆಡೆ ಸಾಗುವೆ ॥ ೪ ॥ ವೀರ ಚಿಕ್ಕೆನ್ನೆನ್ನು । ವಾತೀಯ ತುಂಬುರ ।
ನಾರಿ ರಂಭೀಯ ಬಲ್ಲಿಯು ॥ ಭಾಯೆಯಾಗಲು ನಿನ್ನ । ಹಾರ್ಧಿಸುತ್ತಿಹಳ ವಿ ।
ಜಾರವರುಹ ಬಂಡೆನ್ನ ॥ ೫ ॥ ಧನ್ಯಾನಂದೆನು ಪೂರ್ವ । ಪುಣ್ಯದೊಳಿ
ಸುರ ಮಾನ್ಯೆಯ ದೊಡನದಿ ॥ ಜಸ್ತಾಸಾರ್ಥಕವಾಯಿ । ತೆನ್ನ ಸೇರಿದ
ರೀಕೆ । ಸನ್ನತನಹೆ ಲೋಳಾಡಿ ॥ ೬ ॥ ಬಾಲೆ ಭಾವಾಮಣಿ । ಶೀಲ ಸುಗುಣ
ರಕ್ತ । ಮಾಲಿ! ನಿನ್ನಯ ಸೇರಿಟದಿ ॥ ಖಾಲ ಮದನನಸ್ತ್ರಿ । ಜಾಲದಿ ಸಿಲು
ಕನ್ನಾ । ಪೇಳಲಂಜುನೆ ಸಾರೆಡಿ ॥ ೭ ॥ ಮೂರನಸ್ತ್ರಿದಬಂಧಿ । ಸೈರಿಸಲೆಂತೊ ಶ ।
ರೀರವೆ ದಹಿಸುತ್ತಿದೆ ॥ ಬಾರಿತ್ತ ಸ್ವಾತೋರ್ವಾದ । ಚಾರದಿ ತಣಿಸಲು । ನೀರೆನೀ
ಬಲ್ಲಿಯಿಂದು ॥ ೮ ॥

ರಾಗ - ಸುರುಟಿ । ಏಕ - ತಾಳ

ಕೇಳು ಯತ್ತೊಂದಿಂತೆ ! ಕೇತ್ತಿ ವಿಶಾಲ ಗುಣಂಬುಧಿಯೆ । ಕೇಳೈ

ಯ್ಯಾವನ | ಕುಲದಿ ಧ್ಯೇಯರ | ತಾಳೈತೊಮೇನು | ಬಾಲಾ ಮಣಿಯನು
|| ೧ || ಸುರ ನದೀ ತೀರದಲ | ನಿನಾಂ - ದರುಷನ ಕಾಂತ್ಯೆಯಲ | ಸ್ವರ್ವನ
ಸ್ತುಕೆ ಮನ | ಶರಗದೆ ತಪೋವಾ | ಜರಿಷುತ್ತಲಿರುಳು | ಹ್ಯಾರ ಚಿತ್ತದಲ || ೨ ||
ಗರಿಸುತ್ತೆಯಾದರದ್ದೇಳು | ಜನಿಸಿದ - ಇಂರ ಸುಂದರಿಯವಳು | ಸುರ ವನ
ದಲಿ ಮೆರೆದಿರಲಾಯಿಡೆಯಲೆ | ದುರುಳನ ಮೋಸದಿ | ಧರೆಗಿಳಿತಂದಳು
|| ೩ || ವ್ಯಾಘರ ಬಳಲ ಬೇಡಾ | ತರುಣಿಯ - ಚಿತ್ತವಿದೇ ಸೋಡಾ | ಹೊತ್ತು
ಗಳೆಯದೆ | ನೊಳ್ಳತ್ತಿನೊಳ್ಳಿತರೆ | ಚಿತ್ತಜನಾಟದಿ | ತೃಪ್ತಿಯ ಪಡೆವೇ || ೪ ||
ಎನಲಾ ಪಟವನ್ನು | ಕಂಡು - ಕ್ರಾಂತಿಕಾದಲ ನೃಪಸುತನು || ವಿನಯದಿ ರಂಭೆಯ |
ನೊಡನ್ನೆತಂದಾ | ವನಿತೆಯ ನಿಷ್ಠಿಸುತ್ತಜ್ಞರಿ ಗೊಂಡನು || ೫ ||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ | ಅಷ್ಟು - ತಾಳ

ಅಮಾಮು ಪಸೆನ್ನಲೀಷ್ಟಿಗೆ | ನೋಡಿ - ಭ್ರಮೆಗೊಂಡೆಸೀ ರವಣ್ಯಕ್ರ
ತಿಗೆ | ಅಮಾಮು ನಿಜರನಷ್ಠಳ | ಕೊನರ್ಲೈತಂದು ಸಿ | ಮರುಮತೆಯೊಳಿಹರಿ
ಸ್ವೀಯರೊಳಿಂತ ವ್ಯಾಯದಿ || ಹ || ಜಡೆಗಳೇರಿವೆ ತಲೆ ಮೇಲೆ | ಶಂತ -
ದೆಡೆಯೊಳಿಹುದು ಆಕ್ರೇ ಮಾಲೆ | ಬಾದಿ-ಬಡಿದು ಸವಾರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ! ನಾ -
ರುಡೆಯ ಸುತ್ತುತ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ | ತನ್ನ - ಎಡಬಲ ನೋಡದೆ ದೃಢಕರಃ ಸನ
ವನ್ನು | ಬಿಡದೆ ಮೂಗಾಳಿಯ | ತಡೆದು ನಿಂತಾಷ್ಟಿತಿ || ೬ || ಅಂಗಜನ
ಧಾರಂಗಿಯಂತೆ | ಅಂಗ-ತೃಂಗಾರವಾಗಿ ತನ್ನಂತೆ | ಕಣ್ಣ-ಸಂಗಳ ಮೋಹಿವ
ಕಾಂತಿ | ಇಂತು-ಭಂಗ ಪಡುವುದೇಕೊ ಮುಂತೆ | ದೇ - ವಾಂಗನೆಯಭಿ
ಮತದಂತೆ ಈಕೆಯ ಕೂಡಿ | ಸಂಗಸುಖವ ಪಡೆದಾಶುಮೆನವನಿಯ || ೭ ||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ | ರೂಪಕ - ತಾಳ

ಇತ್ತುಕೇಳಿ ಬಾಲಾಮಣಿಯೆ | ಸುಗುಣಾಭರಣಯೆ || ಶತ್ರಾಯಿಂದ
ನೋಡೆಯಿತ್ತು | ಮೋಹಗಾತ್ರಿಯೆ || ವ್ಯಾಘರದಣಿಯಲೇಕೆ ತಪ್ಪೋವೃತ್ತಿ
ಸಾಕಲೆ || ಸ್ವಸ್ಥಳಾಗಿ ಮೊಗವನೆತ್ತಿ | ವರಿಸಬಾರೆಲೆ || ೧ || ನೀರಿ ನಿನ್ನ ಮನದ
ಭೀಷ್ಣವೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಹೆ || ನೀರನವ್ವ ನಹುಷನೆಂಬ | ಪುರುಷ ನಾನಹೆ || ಬೇರೆ
ಚಿಂತೆ ಬೇಡವಿದಕೊ | ಧೀರಳಾಗೆಲೇ || ಭಾರಿಯೋಗ ಭಾಗ್ಯದುದಯ ಗ್ರಿಸಾರ
ತೀಗಲೇ || ೨ || ಏನೇನೆಂದರಾ ಸುಂದರಿಯು | ಮೊಗವನೆತ್ತದೆ | ಮೂನ
ಪ್ರತದಿ ಕುಳಿತಳಲ್ಲಿ | ನುಡಿಯಲೊಲ್ಲಿದೆ | ವ್ಯಾನಸದಲಿ ದನುಜ ಮಾಯ
ಯೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯೊಳು | ವ್ಯಾಣಿಂಥ ನಿತನೆಂದು ತಿಳಿಯದಾದಳು || ೩ ||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ । ಪಕ್ಕ - ತಾಳ
 ಸರಸಿಜಾಪ್ತಿ ಬರಿದೇಕಿಂತು । ವಿರಸಗೈಪ್ರದೇನೆ ನಿಷ್ಠ । ಎರೆಯ ನಹುವ
 ಸೆಂಬಜಾಳ್ವನ । ಮಾಡಿಯಾಯ್ತೇಕೆಲೇ ॥೧॥ ಎನಲುವೊಗವನೆಶ್ರಿ ನುಡಿದ । ಇನಿತು
 ಹರಟಿ ವೂತನೋಲ್ಲಿ । ಮಾನವಕೆಡಿಸ ಬಂದೆಯಾ ಹುಲು । ದಸುಜ ಹೋಗ
 ತ್ರು ॥ ೨ ॥ ದಸುಜನೋ ನಾಮನುಷನೆಂಬ । ಗುಣವಿಭೇದವರಿಯಾಯ್ತೇ ॥
 ಬಣಗು ದಸುಜನಾಗಲಿಂತು । ಕೆಣಕಲುಳಿವನೇ ॥ ೩ ॥ ಬಲ್ಲಿನಸುರ ವೂಯಾ
 ಮಂತ್ರ । ಪ್ರೋಲ್ಲಿನಸ್ಯಪುರುಷವೇಷ । ಕೆಲ್ಲ ಸೋಲ್ಪುಳಿಲ್ಲ ಜಾಳ್ವನ । ವಿಲ್ಲವೆನ
 ದಿರು ॥ ೪ ॥ ವಾದವೇಕ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿ । ಯಾದುದಿನ್ಯ ವೂತೆಯಾಜ್ಞ ।
 ಯಾಥಾರದಲಿ ವರಿಸುತ್ತೆನ್ನ । ಮೋದವಡೆಯೆಲೇ ॥ ೫ ॥ ಅರರೆ ಏನಿದೇನು
 ಜಾನಿ । ಪುರುಷರಂತೆ ನುಡಿವೆಯಲ್ಲಿ । ಭರಿತ ಶಂಕೆಯಿಹುದು ನಿಷ್ಠ । ವರಿಸ
 ತೆಂತುಟೋ ॥ ೬ ॥ ಒಡನೆ ದೃಷ್ಟಿಯತ್ತ ಹರಿಸು । ವೆಡೆಯೋಳಿದ್ದು ವಿಸುತ್ತ
 ರಂಭೆ । ಒಡೆಯ ನಹುವನಿವನೆಂದೆನುತ । ನುಡಿದಳಾಕೆಗೆ ॥ ೭ ॥

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಅನ್ನಿಗಮಾನಿನಿ ಕಣ್ಣನ್ದದಲ ನೋಡಿ । ಧನ್ಯಾಳಾದೆನು ಪೂರ್ವಭವದ ॥
 ಪ್ರಣ್ಯದೊಳಿಜನ್ಯಾ । ಪೂರ್ಣಫಲಿಸಿತೆಂದು । ಮಾನ್ಯಾನಸದಲಿ ಹಿಗ್ಗಿದಳು ॥೧॥
 ಸೃಷ್ಟಸನ್ನಿಭನೆ ದೃಕ್ತ್ಯಾ । ನುರುಬಿಗೆ ಬೆಂದುನಾ । ಜರೀದಾಡಿದೆನು ಸತ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ॥
 ಅರಿಯದೆಗೈದುದ । ಮಾಡಿತು ರಷ್ಟಿಪುದೆಂದು । ಜರಣಾಭ್ರಕೆರಗಿ ಬೇಡಿದಳು
 ॥ ೨ ॥ ವಾಕ್ಯಕುಲವೇಕಿನ್ಯಾ । ಸಾಕುದೃತ್ಯರ ಬಾಧೆ । ಸೋಕಲುಂಟೇ ಮಾರು
 ಜಗದ ॥ ಏಕನೀರನವಟ್ಟು । ದಾಕೆಯಾಗುತ ಸೌಖ್ಯ । ವಾಕರಿಸಿಂದು ಮನ್ನಿ
 ಸಿದ ॥ ೩ ॥ ತ್ವರಿತದಿ ನಹುವನಾ । ತರುಣಿಯರಿರ್ವರ । ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾ
 ತ್ರುಮಂದಿರಿಟ್ಟು ॥ ಸುರಪನಟ್ಟಿದ ಸೂತ । ನರುಹಿದನಿಂತೆಂದು । ವರದಿವ್ಯಾರಥವ
 ಮುಂದಿಟ್ಟು ॥ ೪ ॥

ರಾಗ - ಕಾಂಚೋಧಿ ! ರುಂಪೇ - ತಾಳ

ಕೇಳಯ್ಯ ನಹುವ ಗುಣ । ಶೀಲ ಶೃಂಕುಲವಾಧಿ । ಬಾಲ ಚಂದ್ರನೇ
 ಸುರವನಿತ್ತ ॥ ಹೇಳಿಕೆಳುಹಿದನ್ಯಾ । ಖೂಳ ರಾಕ್ಷಸರ ವಧೆ । ಗೇಳಯ್ಯರಥ
 ಪೇರು ಬೇಗ ॥೧॥ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿದೆ ಭುವನ । ವೆಲ್ಲ ಹುಂಡಾಸುರನ । ಕ್ಷಾಲ್ಲಕೃತ್ಯ
 ಗೇ ಸೈರಿಸದೆ ॥ ನಿಲ್ಲದೃತಹುಡು ಸುರ । ವಲ್ಲಭನ ಪುರಕೆ ರಥ । ದಲ್ಲಹುದು
 ಯುದ್ಧ ಸನ್ನಹವು ॥ ೨ ॥ ನುಡಿಯಕೇಳಾಗ ಸೈ । ಗುಡುತೆಂದನಾ ನಹುವ

ತಡೆಯುಂಟಿ ಪಾಕಾರಿಯಿತ್ತು ॥ ನುಡಿಗೆಷ್ಟುತಿಯಿಲ್ಲ ವಾ । ದರು ಗುರುಗಳನು
ಮತಿಯ । ಸಡೆಯಲಹುದಿಷ್ಟು ಸಂಪದವ ॥ ೩ ॥ ಯತಿವರೀಣ್ಯರೆ ಕೇಳಿ ।
ತತಮನ್ಯವನ್ನೆಡೆಗೆ । ದಿತಿಜಕುಲ ಸಂಹಾರಕಾಗಿ ॥ ರಥಸಹಿತ ಸಾರಥಿಯ ।
ಜತೆಗೊಡಿಬರಲೀಂದು । ಹಿತಡೊಳಟ್ಟಿದನೇನನೆಂಬೆ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ - ತುಷಾವಂತು । ಮುಂಬೆ - ತಾಳ

ಕಾರ್ಯವಿದು ಬಹುಲೇಸು । ವೀರ ಬಾಲಕನೆ ॥ ಧೈಯರೆಗೆದದಿರು
ವಿಜಯ । ಸೇವ್ಯರೆಡೆತಿ ಮಗನೆ ॥ ೫ ॥ ಧೂರ್ತ ಹುಂಡಾಡ್ಯಸುರ । ಮೊತ್ತ
ದುಪಟಳದಿ ಭೂವಿ । ನತ್ರಯಷ್ಟ ಬಹುಭಂಗ । ವೆತ್ತಿಹಾದು ಸಹಜ ॥ ಶೈತ್ಯ
ವಾಸನದಯದಿ । ಸುತ್ರಾನುನೋಡನೆಯ್ದು । ದೈತ್ಯರನ್ನಿರಿದು ಬಾ । ರತ್ನೈನಾನ
ಭಯ ॥ ೬ ॥ ಮರಿಯದಿರು ಸೃಪನೀತಿ । ಧೂರವಿಷ್ಟಗಳನು ಬಲು । ತರದ
ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ । ಕರಚಮತ್ಯಾತ್ಯು ॥ ಮರುಭಾಗದಿರು ರಾತ್ರಿ । ಸರ ಮಾಯೆ
ಗಳಿಗ ಮೃಗ । ಧರ ಕುಲದ ಚೆಳ್ಳಸವು । ಮೆರಿಸಲೀಧರೀಯ ॥ ೭ ॥ ಎಂದು
ಹರಕೆಯನು ಸಂನಂದದಿಂದಿತ್ತು ವ್ಯಾ । ನೀಂದ್ರಾನಾತನ ಕಳುಹ । ಲಿಂದ್ರನೆತೆ
ತಗಾಗಿ ॥ ಒಂದನಾ ವಾತಾವರಿಯ । ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸೆತ್ತಿಸಹಿತ । ಗಂಧನಾಹನ
ವೇಗ । ದಿಂದ ನಹುಷೇಂದ್ರ ॥ ೯ ॥

ರಾಗ - ಕೇತಾರಗೌಳ । ಅಷ್ಟು - ತಾಳ

ಮೇಷೈವಾಹನನು ಸರಾಗದಿ ನಹುಷನ । ಇಗಮನವನೀಕ್ಷಿಸಿ ॥
ಬೇಗನೆ ಇದಿರ್ದು । ಸ್ವಾಗತವಿತ್ತನು । ರಾಗದೊಳಿಂತೆಂದನು ॥ ೧ ॥ ಧುರ
ಪರಾಕ್ರಮಿ ನಿಸ್ತು । ಹಿರಯಂದಿರೆಮಗೆಲ್ಲ । ಚಿರವರಿಚಿತರಲ್ಲದೆ ॥ ವರವಾಸ್ತ
ರದರಿಂದ । ಕರಯಲಟ್ಟಿದನಿಂದು । ದುರುಳಿದೈತ್ಯರ ವಧೆಗೆ ॥ ೨ ॥ ಸಂದೆಗೆ
ವುಂಟಿ ನಾ । ಮೋಂಡಾಗಿರಲು ದೈತ್ಯ । ವ್ಯಂದ ಬಾಳ್ಳುಪುದೆ ಮುಂದೆ ॥ ಚಂದ್ರ
ಚೂಡನ ದಯೆ । ಜೀಂದ ಕಬ್ರಾರಕುಲ । ಸಿಂಧುವನಾರಿಸುವೆ ॥ ೩ ॥ ಹೊ
ರಡಲೀ ಸೈನ್ಯಪಾ । ಶ್ರುತಕೆ ನಾಳಿಯನಿಟ್ಟು । ಭರಿತ ದೈತ್ಯಾರಣ್ಯವ ॥ ೪ ॥ ಎಂದೆ
ನಲಾಗ ಸಂ । ಶ್ರುಂದನಾಂದ್ರರು ಭರ । ದಿಂದ ವರೊಫುವೇರಿ ॥ ಬಂದರ
ಬುಧಿ ಫೊಷೆ । ದಿಂದ ನಹಾವನೊಡ । ನಂದು ಶೋಣಿತಪುರಕೆ ॥ ೫ ॥
ಮುತ್ತಿದರಾಪ್ತರ । ಸ್ವಾ ದೂರಾಂಗಳ । ಸುತ್ತಿ ಧೂಳಿಯನೆಬ್ಬಿಸಿ ॥ ಹತ್ತಿ
ಫಾಳಿಯನಿಡ । ಲಿತ್ತ ಹುಂಡಾಸುರ । ಭೃತ್ಯರ ಕರೆದೆಂದನು ॥ ೬ ॥

ರಾಗ - ವಾರವಿ ! ಏಕ

ಕೇಳಿದಿರೇಂ ಮು | ಲ್ಲಾ ಉಭಟರು ಲಯು | ಕಾಲಿದ ಘಜರೆನೋಽ೦ ||
ಕಾಲಾಂತಕನಾ | ಕಾಲಾಟಪ್ಪೋ ಬಿರು | ಗಾಳಿಯ ಭರವೇನೋಽ೦ ||೧|| ಮುತ್ತಿದೆ
ಕತ್ತಲೆ | ಸುತ್ತಿದೆ ಧೂಳಿಯು | ಶತ್ರುಗಳಾಭರೆಯೋಽ೦ || ಉತ್ತಾತಂಗಳ |
ಸತ್ತನೆ ಸುತ್ತಲು | ದಿಕ್ತಟಗಳ ನೋಡೆ || ೨ || ರೂಢಿಯ ಮನಜರು |
ಮಾಡಿದ ಪೂರ್ಣೋ | ಹೇಡಿ ದಿವ್ಾಕಸರು || ಹೂಡಿದ ಕೃತಕಪ್ಪೋ | ಗೂಡ
ಪರಟ್ಟುಳಿ | ಯಾಡಲು ಭಯವೇನ್ನೇ || ೩ || ಒಡನಾರಾತ್ರಿಸ | ರೊಡೆ
ಯನಿಗೆಂದರು ಪಡಿಯರಲೆ ನಡುಗಿ || ಒಡೆಯನೆ ಹಗೆಗಳ | ಪಡೆಯೊ
ಸತ್ತನ | ದೆಡೆಗೈತಂದಿಹುದು || ೪ || ಯಾರೆಂದರಿಯೆವು | ತೇರಿನೋಳೇದ್ರ
ಕು | ವಾರರೊಡನೆ ಬಂದ || ವೀರರ ಬಣ್ಣಿಸ | ಲಾರಿಪ್ರೇರೋ? ವೃಂ | ದಾ
ಕರಹುದೇನೋ ||೫|| ಬಿಡುಗಳ್ಳು ರು ನಿಜ | ಪ್ಪೋಡವಿಯ ಮೆಟ್ಟದೆ | ನಡೆತಂದೆ
ಮೃವರ || ಜಡಿದಟ್ಟಿದರೂ | ದಡಿಗರ ಕೂಟವ | ಕೆಡಹದೆ ಸುಖನಿಲ್ || ೬ ||

ರಾಗ - ಭೈರವಿ ! ಅಷ್ಟು - ತಾಳ

ಚರರೆಂದ ಸುದಿ ಕೇಳುತ | ಹುಂಡಾಖ್ಯಾನು-ಹರನ ರೌದ್ರವ ತಾಳುತ |
ಕರಿದೆಂದನಾ ಕುಂಭ ನರಕ ನಿಶುಂಭ ವಿಶ್ವಾತ್ಸುರ ಶಂಬರಾಧ್ಯರನು ||೧|| ಕೇಳಿರಿ
ಸುಭೇಟರಿಂದು | ಬಂದಿದೆ ಶತ್ರು - ಜಾಲವೀ ಪುರಕೆ ಹಾಯ್ದು | ಬಾಳಲ
ಹುದೆ ಭೂಜಗಾಳಿಯು ತಾತ್ಯಾತ್ಮಾನ | ಕಾಳಗಳಿದರಪ್ಪುದೆ || ೨ || ಬರಲಿ ದಿನಾ
ಕಸರ | ದಾಯಾಧ್ಯರ-ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ ನಮೃತರ | ಗರುವದಿಂದಳಿಸಿದ | ಭರಿತ
ದ್ವೇಷವ ತೀಳಿರ್ ಮೆರೆಸಬೀಕೊಳ್ಳಿಸವ || ೩ || ಅಷ್ಟುರೊಳಾ ಕುಂಭನು |
ನಡಿದನಿಂತು - ಕಟ್ಟಿಸ್ತೆ ಶ್ರಿದಶರಿನ್ನು | ತಟ್ಟನೆ ಮೃಗತತಿಯೋಟ್ಟು ಜಾಲದ
ಬಿದ್ದು | ನಷ್ಟಗೊಂಡಂತಾಯಿತು || ೪ || ಗುಡುಗುಡಿಸುತ್ತಲೆಂದಳು | ದುಮುಂ
ಪಿಯು ನಿ - ವೊಡನೆಬಂದಪೇನೀಗಳು | ಕೆಡಹಾಕಿ ರಿಪುಗಳ ಮಡದಿಯ
ರೋಲಗ | ದೆಡೆಯೊಳು ಕಾಳಿಸುವೆನು || ೫ || ಪುರೋರ್ವಾರೀತರದಿ | ಬೊಬ್ಬಿ
ರಿದರು-ಭೂರಿ ರಹೋತ್ಸಾಹದಿ | ಹೋರಾಡಲನುವಾಗಿ | ಸಾರಿದರ್ಮೀ ಯುದ್ಧ |
ಮೂರುತೋಕವು ನಡುಗೆ || ೬ ||

ಕಂಡ ಪದ್ದು

ಕಡಿಮನಗುತ ಕುಂಭಾಖ್ಯಾ | ಮೃಡನಂದದಿ ಘಜರಸುತ್ತ ಬರಲಾ
ಶಕ್ರಂ || ಕಡೆಗಾಲದ ಹರನಂದದಿ | ಕಡುರೌದ್ರವನಾಂತು ನುಡಿದನಾಕೋಶ
ದೋಳಂ ||೧||

ರಾಗ - ಕೆಂಕರಂಭರಣ | ಹಟ್ಟಿ - ತಾಳ
ತ್ವಾಲ್ಲಿ ದನುಜ ಸಿಲ್ಲು ಧುರಕೆ | ಗುಲ್ಲು ಸಾಕೆಲಾ | ಚೆಲ್ಲಿಲೀಹೆನ್ನರೈಸ್ತು ಮದ
ವ | ನಿಲಿತೊರೆಲೆ | ವ್ಯಾಲ್ಲಿನಾದೆಯೆಲ್ಲಾ ಬಿಡಪೇಜ | ಎಲ್ಲ ತಿಳಿದಿಹೆ | ಜಳ್ಳಿ
ಸತ್ತೆವಿರಲು ಹುಂದೆ | ಎಲ್ಲಿಯಡೆಗಿದೆ ||-೧|| ದಂಪ್ತು ಖಳೆರು ನ್ಯಾಯ ನೀತಿ |
ಭ್ರಷ್ಟರಲ್ಲಿದೆ | ಶ್ರೀಪ್ತಿ ಗುಣವ ತಿಳಿವುದೆರಿಟೆ | ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲಿದೇ | ಶ್ರೀಪ್ತಿರಂಗೆ
ಸೋತು ಭೀತಿ | ಪಟ್ಟಿ ತಿರಿಯಾತ | ಪಟ್ಟಕ್ಕಾಗಿ ಬುಳ್ಳಿರೇಸಿ : | ಇಪ್ಪರೆನೆ
ಸುತ | ೨ | ಸೋಲುಗೆಲುವು ದ್ಯೇಪಾಯತ್ತು | ಶೀಲವರಿಯದೇ | ಖಂಗ ಥಿ
ತನದಿಗೋಳ ಹೊಯಿಸ್ತೆ | ಬೊಳಲಾಪುದೇ | ಜಾಲವಾತಿಗಳು ಸಮರು |
ತೋಳಿಬಲುಹನು | ಧೂಳಿಪಟಲಗೈವೆನೊದು | ಕೂಲೆಸೆಸೆದಸು | ೩ |

ಕೆಂದ್ರಪದ್ಮ
ಮಘವಂ ಮೈಮರೀಯಲ್ಲು | ದಿಗದಿಗೆಧಿವರಾ ವಿತ್ತುರಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರಸ
ರೊಡನು | ಚ್ಯಾಗದಿಂ ಕಾಧುತ್ತಿರಲರ್ಲು | ವೊಗನ್ನಾದದಿ ಹಾಯ್ಯಾ ನುಡಿದ
ನಾಯಾಕುವಾರಂ |

ರಾಗ - ಕೇತಾತ್ಗಾಳ | ಯುಂಪೆ - ತಾಳ
ಬಾರೆಲಪ್ಪೊಹುಲುರಾತ್ಸ | ಗಜರದಿರುತೊರು ಭುಜಬಲ ಸಾಹಸ |
ವೀರಮಘವನ ಸವಾರದಿ | ಗೆಲಿದರೀಂ - ತೂರನಾದೆಯ ತ್ರಿಜಗದಿ ||-೧||
ಹಾರಾಡದಿರು ಮನುಜನೆ | ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ವಾರಿಗಿಕ್ಕುವೆ ಪ್ರೋರನೆ | ಯಾರು
ನಿನಗೇಕೆ ಕದನ | ನಿಜರರ ಸೇರಿ ಬರಲೀನು ಹದನ | ೨ | ಯಾರಾಧರೀಂ
ದಿತಿಜರ | ವಧೆಗಳಿ - ಸೇರಿ ಬಂದಿಹೆನಮರರ | ಹೊರಾಡಿ ಚ್ಯಾಸಲಹೆಯ |
ಶತಿಕಾಲೋ - ದಾಧರ ನಹುವನ ಬಲ್ಲೆಯ | ೩ | ಸಾಕು ನಿನ್ನಗ್ರಾಳಿಕೆಯು |
ಪೋತನಿನಗೇಕೆ - ತ್ರಿದಶರ ಗೊಡವೆಯು | ಬೇಕೆಂದು ಸಾಯಾಲಹೆಯು |
ಕೊಡಹದಿರು - ನಾಕವೆಮ್ಮುದು ಬಲ್ಲೆಯ | ೪ | ಬಲ್ಲೆ ನಿಮ್ಮಾಳುತನವು |
ಸಾವನಕ - ದುಲ್ಲಿಬ್ಬಿಸುವ ಚರಿತೆಯ | ಮಳ್ಳಿರಾದಿರೆ ನಾಕದಿ | ಸುರಫಟ್ಟು
ಸಲ್ಲದೇತಕೆ ಧಮರ್ದಿ | ೫ | ಮರಿಮೋನ್ದಾಕ್ರಮಣದಿ | ನಿಜರರು
ಮರಿದರೊಮ್ಮೆಮ್ಮೆ ದಿವದಿ | ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟವಾಳ್ಳುದುಂಟೇ | ದೃತ್ಯಕುಲ -
ಹಿರಿಭಾಗ ಬಡುವುದುಂಟೇ | ೬ | ಬಿಡುವುದಲ್ಲಿದೆ ಹರಣವ | ರಾಷ್ಟ್ರಸರು
ಪಡೆವುಚೆಂದಿಗೆ ನಾಕವ | ತಡೆಯೇಕೆ ನೋಹ್ನಿಸೆನುವ | ಬಿಲ್ವಾಣ - ಜಡಿದೆಚ್ಚೆ
ನಾಯುಜಾತ | ೭ | ತಡೆಯದಸ್ತ್ರಾತವ | ಹಾಯೆಂದು - ಪೊಡವಿಗುರ

ಭಲು - ದಾಸವ | ಸಿದಿಲಂತ ಸಾದುಗುಡಿಸುತ್ತ | ದುಮುಂಫಿಯು - ತಡೆ
ಪೆಂದಳುರಿಹುಸಗುತ್ತ || ೪ ||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ | ಅಪ್ಪ - ತಾಳ

ಧರುರೆ ಮತ್ತು ಕಿಶೋರನೆ ಬಿಡುಧುಡ್ಡ | ಶರುಣಿಯನು ನಮ್ಮುಣ್ಣ
ಗೊಷ್ಠಿಸಿ ಸರಸವೆಸ್ಕೂಳು ತೋರೆಲಾ ||೧|| ಬಣಗುರಕ್ಕಾಗಿ ತೊಲಗತ್ತ ಪುರು
ಷರ | ಕೇಣಾದಿರು ಯಾವು ದುಡದಿದಿರಂಗೆ | ತನುವನೆಂದು ಲು ಬಂಗೆಯ || ೨ ||
ಜಲ್ಲಸೂಕೆಲೊ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾತ್ರದಿ ನುಂಗ | ಲಾಂಕಾದನುಜರು ನೃತ್ಯ ಮುಖ
ಕ್ಷದಿ | ರಾಮರೇ ಕುರಿಸುನುಜರು || ೩ || ಎಂದು ಬಾಯ್ದೀ ರೆದೀಗಳೆ ನೊಣಿ
ದವೇ | ಸೆಂದು ಘೋರೆಕ್ಕೆತ್ತಿಯು ತಾಳುತ್ತ | ಸುಂಧರಿಯ ಹೇಳಲ್ಲ ಕಾಯ್ದಾ ಲ್ಲಿ
ಇಲ್ಲ || ದನುಜಿಯಬ್ಬರ ಸೋಂಡುತ್ತ ನಹುಷನು | ಧನುಶರಂಗಳ ಸೇವಾದಿ
ಸಲಣಾ ವಸತೆ ಕ್ಕೆತಡೆದೆಂದಳು || ೪ || ದುಡುಕಬೆಂಡಳೆಸ್ಕರಸನೆ ಬಿಲುಬಾಣ |
ದೊಡನೆ ಕೊಡಿಸನ್ನಾಳಿಯ, ಸೀಕೆಯ್ಯಾ ಕಡಿದು ಧಗ್ಗಲಿಯಿಂತ್ತಾವೇ || ೫ ||
ಎನುತ್ತಜಾವಶರಂಗಳ, ಸೈರಿಂ | ವಿನಯಾದಿಂದಪ್ಪಕೆಯು ನಾಂತಾ | ದನುಜಿ
ರೆಳಡಸಿಂತೆಂದಳು || ೬ ||

ರಾಗ - ಪಂತುವರಾಳಾ ಮಹ್ಯಿ - ತಾಳ

ಕೂರ ಹಾಣಿಸೀನುದಾರು | ಕ್ಕೇರಿ ಕಾದಲುಂಟಿ ಘಲಪ್ಪ | ನಾರಿ ನಿನಗ
ದೇಕೆ ಯುಡ್ಡ | ಸಾರು ಫಿಂದಕೆ || ವೀರ ಹುಂಡನನುಚಿಯಾವಿ | ಚಾರ
ವರಿಯ್ಯಾ ನಿನ್ನಸೊಯ್ದು | ಸೀರನೊಡನೆ ಸೇರದನಕ | ಸಾರಲುಂಟಿನೇ || ೧ ||
ಒಫ್ರಾಗಳಹಲೇಂ, ಪೀಶಾಚಿ | ಧೂರ್ಣ ಹುಂಡನೊಡನೆ ನಿನ್ನ | ಮೃತ್ಯು ಬಳಗೆ
ಕಾಣಿಸಲಿವೇ | ನಸ್ತಿಮುಖದಲ್ಲಿ | ನೃತ್ಯ ರೂಪಸೀರಲು ಹುಂಡ | ದೈತ್ಯಗಿದಿರು
ಸಿಲುವರಾರು | ಧಾತ್ರಿತ್ಯಯದಿ ಕೆಣಕಿಬಾಳ್ಳು | ಮತ್ತು ರಿವರ್ ರೇ || ೨ ||
ಘಾಯ ಸೀತಿಯಿರದೇ ಪರ್ | ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿದ್ಯೇಷದಲ್ಲಿ | ಶ್ರೀಯಗಾಣಲುಂಟಿ
ಧನುಂ | ರಾಯನೆಡೆಯಲ್ಲಿ || ಬೇಯಲಿವರ್ ರೆಂದು ನೃತ್ಯ | ಪ್ರಾಯದಸ್ತತ್ತಿ
ಯನುಹುಷ್ಟ | ಜಾರ್ಯೀಯೆಚ್ಚುಳುದ ಮಾರ ವರ್ಗ | ಜೀಯನುತ್ತಿರೆ || ೩ ||

ರಾಗ - ಸಾರಾಪ್ಯ || ಶ್ರೀವರ್ದ - ತಾಳ

ದಾನವಿಯು ಧರಿಗುರುಳಲ್ಲಾಕ್ಷಣ | ದಾನವೇತ್ತರನೆಂದನೆಲಪೋ |
ಕ್ರಾಂಕಿನೆಂದಿಬಾಕ್ಕುದೆನ್ನಧಿ | ರಾಣಿಯಾಗಿ || ೧ || ದಡಿಗ ಕೇಳು ಬಾಯ್ದುಂ
ಧರೆಸ್ಕೂಳು | ನುಡಿಯವಿರು ನಾನೆಂದ ಭಾವಗೆ | ಎಡಕಲುಂಟಿಂದ ನೃತ್ಯ

ಪ್ರಾಣಿನಿನು । ಗಡಸಿತಿದಕೋ ॥ ೨ ॥ ಅಪ್ಪೆರೊಳಗಡಹಾಯ್ಯಾ ನಹುಷನು ।
ತೊಪ್ಪಿಧನು ರ್ಮೀಂಕರಿಸುತ್ತೆಂದನು । ದುಷ್ಪನೊಡನಹಿಳಾಂಡವೇ । ಗಡ
ನುಟ್ಟವಂತೇ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ - ಆಹೇರಿ । ರ್ಮಂಪೇ - ತಾಳ

ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆ ಲೋ ದನುಜನೇ । ದೋಬರಲವ-ಸಿಲ್ಲಿ ತೋರೈದ್ದಿಮ್ಮನೆ ॥ ೪ ॥
ನಿಂಧ್ಯೆನಾಯೂ ಮಂತ್ರ । ಧೂತ್ರ್ಯಕೃತ್ಯದಲಿ ಭುವ । ನ ತ್ರಯವ ಹಿಡಿಸಿದ
ದ್ವೇತ್ವಾಧಮನೆ ಮಹಾ । ಸತ್ಯವಿರೆ ಮುಂದೆಬಾರಾ । ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿಸು
ವೆನು ಕೂರ । ಬದ್ರಿಲರಿ - ಗುತ್ತಹವ ವಾಳ್ಳೆವಿವರ ॥ ೫ ॥ ಯಾರು ಸಿಂನೆ
ನ್ನ ಘನ । ನಾರತೆಯನರಿಯದಿಹ । ಶಾರರಿಲ್ಲವು ಜಗದೋ । ೪೧೧ತಿ ಗವಾ
ದಿಂ । ದೇರಿ ಹೂಂಕರಿಸಲೇಕೆ । ಪೋರನಿ - ನಾಂರಟ್ಯದರು ಕದನಕೆ । ನಡೆ
ಯತ್ತ-ಹೋರಾಡಿ ಮಡಿಯಲೇಕೆ ॥ ೬ ॥ ಬಿಡುಬಿಡು ಮಾತು ಘಡ । ಹುದು
ಗನೆಂಬುದೆ ಸಾಕು । ಷಡುವದನನೊಳು ಕಾದಿ । ಮಾಡಿದ ಕೂಟನರಂತೆ । ನಡೆ
ಯದಿರು ಸಂಯವಿನಿಗೆ । ಬಾಲ್ಯದ - ತೊಡಕುಂಟೆ ತಸ್ತಗಳಿಗೆ । ನಹುಷನೆ-
ನೊಳುಡನೆ ಕಾದದಿರು ಜೋಕೆ ॥ ೭ ॥ ಸಲ್ಲಿದಾವಾದ ಸುರ । ವಲ್ಲಭಾಧ್ಯರಿಗೆ
ಜಯ । ವಿಲ್ಲದಿರೆ ನರಕುರಿಗ । ಖೆಲ್ಲ ತೃಣವೈಸೇನೀ । ಮೆಲ್ಲಿಭಟನಾದೆಯೆನೋ ।
ಕೇಸರಿಗೆಹುಲ್ಲೆ ಸರಿ ಸಾಟಿಯೇನೋ । ಆಜಗಜಗೆ ಖಲ್ಲಿ ಸಾದ್ಯಕ್ಕೆನೋ ॥ ೮ ॥

ರಾಗ - ಮಾರ್ವಿ । ಏಕ - ತಾಳ

ದ್ವೇತ್ವೇಯನೆ ಬಿಡು । ನಿಂತಿಯನೊರೆದರೆ । ಕೋತಿಗೆ ಹಿತವಹುದೇ ॥
ಖಾತಿಯನಾಂತರೆ । ಘಾತಿಸಿದನುಜರೆ । ಭೂತಾಹುತಿಗೊಡುವೆ ॥ ೯ ॥ ತರ
ಳನೆ ಬಿಡು ನಡೆ । ಮುರಿಯಲು ಕಡ್ಡಿಯ । ವರಶುವದೇಕೆನುತ್ತ ॥ ತಿರುಹುತೆ
ಲೆಜ್ಜನು । ಸರಳನು ತತ್ತ್ವಣ । ಮುರಿದೆಚ್ಚನು ನಹುಷ ॥ ೧ ॥ ಮರುತಾ
ಸ್ತ್ರವ ಪ್ರತಿ । ಉರಗಾಸ್ತುದೊಳಹಿ । ಕರವ ಸುಪೆಣಿನಲಿ ॥ ತರಿಯಲು ಹಾ
ವಶ । ಶರವನು ಶರದಿಂ । ಮುರಿಯಲು ಸಾಹಸದಿ ॥ ೨ ॥ ವರಶುಗದಾತೋ
ಮರ ಕರವಾಲಾ । ದ್ಯುರುತರಶಸ್ತಗಳು ॥ ಬರಿದಾಗಲು ವಿಧಿ । ಶರವಂ
ನಹುಷನು । ಉರಿಕಾರುತಲೆಚ್ಚು ॥ ೩ ॥

ಭಾಬಿನಿ

ಮುನಿ ಕುಲೀಂದ್ರರೆ ಕೇಳರ್ಪೆ ನೃಪೆ । ನಣಿಗನಸ್ತುದೊಳುರುಳಲೆ
ಖಳ । ನನುವರದೊಳಡ್ಯೆಸಿ ವೃಷಪನಾದಿ ನಿಶಿಚರಪು ॥ ಹೆಣಗದೆಯೆ

ಹೈಮೇಟ್ಟುತ್ತಿರಲಾ | ತ್ವಣದಿ ನಹುಷನ ಕೂಡಿ ಮಾಫೊ | ದ್ಯುಮಿಂಷರು
ಜಯಫೋಹದಿಂದೇರಿದರು ಒದಿಂಲವ || ೧ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಮತ್ತೆ ಇಂದ್ರನು ಗರಿ | ಜಾತ್ಯಜೆಯೊಡನೆ ಸಪೋರ್ತುನು ದಿನ್ಯ ವಶ್ಯ
ಗಳ || ಇತ್ತುಪಚರಿಸುತ್ತ | ಹೃದ್ವಿನ ಸುತನ ಪ್ರ | ಶಸ್ತ್ರಕಾಲದಿ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟು
|| ೨ || ಜನನೀ ಜನಕರಿಹ | ಘನವರ್ಧಿಪಾನ ಪ | ಟ್ಟಣಕಾಗ ಬರುತ್ತಿರೆ
ನಹುಷ | ಜನರೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಪಂ | ದನೆಯಿತ್ತಾನಾದದ | ಘನ ಬಾಷಪಂಬುಧಿ
ಯೊಳೆಹಿಪ್ಪಿದರು || ೩ || ಧರಣೀಪಾಲಕನಿತ್ತ | ಹರಣನ ಪಡೆದಂತೆ | ತರಳನ
ಬರವನೀಪ್ಪಿಸುತ್ತ | ಪುರಜನಪೊಡಗೂಡಿ | ತರುಣೀ ಸಹಿತ ಬಂದು | ಕರ
ತಂಡನಹಿಳ ವೈಭವದಿ || ೪ ||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ | ತ್ರಿವೃಡ - ತಾಳ

ಬಂದೆಯೂ ಶಶಿವಂಶ ಪಾರಿಧಿ | ಚಂದ್ರ ನಿನಾಂ - ಗಮನದಿ | ಕಂದಿದಾ
ಕಣ್ಣನವು ಸಫಲತೆ | ಹೊಂದಿತೀಗ || ೧ || ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದ ಜರರದಲಿ ಮುನಿ
ಯಿತ್ತ ವರದಿ-ಪಡೆದರು | ಎತ್ತಿ ಬೆಳಸುವ ಭಾಗ್ಯವಿರದಾ | ಯಿತ್ತೆ ಹರನೆ || ೨ ||
ಸಡೆದುದಕೆ ಮರುಕಳಿಸಲೀಂ ಫಲ | ಜಡಜಭವನಾ - ವಿಧಿಯಿದು | ಜಡಜ
ನಾಭನ ಕರುಣೆಯಿರೆ ಸುಖ | ವಡಸಿಬಹುದು || ೩ ||

ಭಾವಿನಿ

ತಾತ ಬಿಡು ಚಿಂತೆಯನು ಧೈರ್ಯವ | ನೋತು ನಡೆಸುವ ಕಾರ್ಯ
ವಿದೆ ನೋ | ಡೀತನೂದರಿಯೆನ್ನ ವರಿಸಿದಳ್ಳಿಸೆ ಗಿರಿಸುತ್ತೆಯ | ಜಾತೆಯೂಗಿ
ಹಳಮರ ಪುರದಿಂ | ಯಾತ ದೈವದಹತಿಯೊಳೀ ವಸು | ಧಾ ತಳಕೆ ನಡೆ
ತಂಡಳೆಮ್ಮುಯ ಭಾಗ್ಯವಶವೆಂದ || ೪ ||

ರಾಗ - ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ | ತ್ರಿವೃಡ - ತಾಳ

ತನುಜನಿಂತೆನಲಿಂದುಮತಿಯೂ | ವನಿತೆಯನು ತಕ್ಕೆಸುತ್ತಿಂದಳು |
ಜನುಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಯ್ತು ಭಳಿರೆಂ | ದೆನುತ ಮುದದಿ || ೧ || ದೇವಿಯೂತ್ಯ
ಉಯೆಮ್ಮು ಸೊಸೆಯೆನ | ಲಾವಿಷಾದವನೆಲ್ಲ ಮರಿತೆನು | ದೇವರೆಂಳಳಿಂ ಮೆ
ಯೆಳೆಮಗೆ ಸರಿಯಾರ್ | ಭೂವಲಯದಿ || ೨ || ಧರಣಿಪತಿಯೂತ್ಯಣದಿ
ಸುರುಗಳ ಕರಿದು ಲಗ್ನವನಿಟ್ಟು ದೂತ | ಕರೆಯಲಟ್ಟಿದನಜಭವಾಧ್ಯರ |
ಸುರರ ಸಹಿತ || ೩ || ಇತ್ತ ಗಿರಿಜಿಯು ಸುತೆಯ ಲಗ್ನಕೆ | ಮೃತ್ಯುಹರನೊಡ

ನೆಯ್ಯಿದಲು ತಾ | ಸಿತ್ತ ವಚನವು ಸಕ್ಕಬಂಧಿತಂ | ಬುಕ್ಕಿಕಡಲಿ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ - ಕೊಡಿ | ಅಪ್ಪ - ತಾಳ

ಬಂದರೂ | ಸಡೆ - ಕಂದರು ॥ ಬಂದರು ದೇವ ಗಂಥವಾದ್ಯಾದೀಲ್ಲಿ ।
ಸಂದದಿ ದೇಕ ದೇಶದ ರಾಜರ್ಲಿ ॥ ನ ॥ ನಾಗೇಂದ್ರಸೆದೀ ಶಂಗ್ಲಿ ಬಳುಕಾವಂದ
ದಲಿ । ಆಗವಿಸಿದ ಲೋಕವಾಲರನ್ನಲ್ಲಿ । ಸ್ವಾಗತವಿತ್ತನು: ರಾಗದಿ ಸೃಪನು ।
ಯೋಗಕ್ಕೇನುವ ಕೇಳಿ ಸಕ್ಕರಿಸಿದನು ॥ ೧ ॥ ಮೊಳಗಿರುವಾ ಸಾಗೋಮು
ಖಾದಿಗಳು । ಫ್ಲಾಲನೆ ಪ್ರೌಢಮಂಭಮರ ವಾದ್ಯಗಳು । ಸುಳಿದುದು ಮಂದ
ವರಾರುತನು ಸವರ್ತ್ತ , ತಳಿದರು ಸುಮಂಘಗಳ ಸುರಂತ್ತ ॥ ೨ ॥ ಮಂಗ
ಳಾಂಗಿಯಂದ್ದ್ವಾ ವರವಧಾಗಳನು । ಕೃಂಗಾರಗೆಯ್ಯಾಲುಂಭಾಮಂತೇಶ್ವರನು ।
ಮಂಗಲ ಲಗ್ನದೊಳಿತ್ತಾತ್ಮಜಂತೆಯನು| ಅಂಗಜ ಸಸ್ವಿಭಗೆರೆದ ಧಾರೆಯನು ॥ ೩ ॥

ಬಾಷಾ

ಸುಡಿಯಲರಿದಾಯ್ತ ವಿವಾಹದ | ಸಹಗರವನೇನೇಂಬೆನಾ ಸೃಪ । ಮೈ
ಡಬಿಡೊಜಂದ್ಯಾಖಿಳ ಸುರ ಸರ ಲೋಕವಾಲಕರ ॥ ಕಡುವಿಭವದಿಂದುವಹ
ರಿಸಿ ಬೀ । ಭೈಳಿದುತ ಸಾವಳ್ಳಾಜ್ಯಾಧಿಸಕ್ಕಬಾ । ಸಡೆಸುಕಿರ್ಫನು ಸತಿ ಸುತಾದಿ
ಸಮಸ್ತ ರೊಡಗೂಡಿ ॥ ೧ ॥

ವೃತ್ತಾಸುರ ಕಾಳಿಗ

ರಾಗ - ಕಾಂಬೊಡಿ | ದುಂಬಿ - ತಾಳ

ಭೂಪತಿಯೆ ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವ । ರೂಪನ ಶಿರತ್ತಯವ । ಕೋವದಿಂದಿರಿದ
ವಾತಕದಿ ॥ ಆ ಪುರಂದನಧಿಕ । ತಾಪಕೊಳಗಾಗಿ ತ್ವೆ । ರೂಪದಿಂ ನೀಗಿದನು
ಮತ್ತೆ ॥ ೧ ॥ ಕೇಳಿದನು ತೃಷ್ಣ್ಯಾಪಾಭೀಳವಾರತೆಯ ಲಯಾಕಾಲ ಭೈರವನಂತೆ
ಸಿಡಿದು ॥ ವ್ಯಾಳಂಭಾದದಿ ರೊಳೆ । ತಳಿ ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತ । ಪೇಡಿದನು ಕಂಗಡಿ
ಯನಗುಳಿ ॥ ೨ ॥ ಮುಕ್ಕಾವೆನೊ ಮಂಜಗವ । ತಿಕ್ಕಾವೆನೊ ಕುಲಗಿರಯ ।
ನೆಕ್ಕಾವೆನೊ ಸಪ್ತಸಾಗರವ ॥ ಸೊಕ್ಕಾದಾಶಾಧಿಪರ । ನೊಕ್ಕಾಲಿಕ್ಕಾವನು ತ್ವೆ ।
ಯಜ್ಞನೇ ಬರಲಿ ಬಿಡೆನವನ ॥ ೩ ॥ ಗುರುಗಳಾಜಾಯ್ ಭೂ । ಸುರಹತ್ತ
ಗೈವಂತ । ದುರುಳರುಂಟೇ ಜಗತ್ತಯದಿ ॥ ಸುರವಾಲಕನೆ ಮುಖ್ಯ । ಗುರು
ಗಳಸ್ವಿರಿದಮೇಲೂ । ಉರುಹ ಬೇಕಾತ್ಮಿಶಿಯಿಂದ ॥ ೪ ॥ ಕರೆಯಿರೊ
ತುಕ್ಕಾದಿ । ಗುರುವಯ್ಯರನು ಭಯಂ । ಕರತಂತ್ರ ಮಂತ್ರಗಳ ಮುಖದಿ ॥

ವಿರಚಿಸುತ್ತವೂರಣ್ಣಾ | ಧ್ವರದೊಳಳಿಸಲು ಬೇಕು | ಹರಿಹರಣಧ್ವಮರ
ಸಂತತಿಯಾ || ೨ ||

ಪಾಠ್ಯಕ್

ಭರದಿ ತ್ವಾಚಾಯ್ ನಾವೇಶದಿಂದೆದ್ದು | ಕರೆಸಿದೂ ಭಾಗ್ಯವಾಧ್ಯ
ವಿಳಿವಿವಗ್ರಹಂ | ನೇರಹಿಸುತ್ತ ಚರುಪುರೋಧಾಶಃಜ್ಞ ಸಮಿಥಾದಿ ಯಜ್ಞಾ
ಸಂಭಾರಂಗಳಾ || ವಿರಚಿಸಲ್ಪಾನೂರಣಾಧ್ವರವನಾಕ್ಷಣದೋ | ಲರರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ಭಾಂಡವೆ ಬಿರಿವಕೆರದಿ ಭೀ | ಕರ ರೌದ್ರರೂಪದಿಂದುರಿದ್ದೆನ್ನಿ | ಶಂಡದಿ
ನೃತ್ಯನಾಭರಣಿಸುತ್ತ || ೩ ||

ರಾಗ - ಭ್ರೂರಬಿ | ಅಷ್ಟು - ತಾಳ

ಭಳಿರೆ ಶಭಾಸು ತಾತ | ಹಂಕರಸುತ್ತ - ಕರೆದಃದೇನ್ಂ ಮಂಬದೂ
ಧತ್ತ | ಕರಕರಿಸದೆ ಯೆನೆನ್ನಿ | ಲರಹು ಕಾರ್ಯಂಗಳ | ನೇರವೇರಿಸಲು ಬಲ್ಲೆನು
|| ೪ || ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಧ್ಯನಿವಿಷರ | ಮಂದಿಕ್ಷಲೆ - ಧರಣಿಗಳೀರೀಳರ |
ಲುರುಹಲೆ - ಸನ್ತಸಾಗರಗಳನೀಂಟಲೋ | ಮೇರಿಷಲಿಪೇನು ಶೈಯ್ ವ
|| ೫ || ಸುರನರನಾಗರಲ್ಲಿ | ಯಾರಿಂದ ಬಂ - ದೇರಿತು ಭಂಗವಿಲ್ಲಿ | ಗುರು
ವಿಸ್ತುರನುವಿಕ್ಕೆ | ಸರುವ ಧರ್ಮವನಿಕ್ಕೆ | ಜರಿಪ ಪಾಪಿಗಳುಂಟೇನ್ನೆ || ೬ ||
ಕೊಡಿಸೆನಗಪ್ಪಣೆಯ | ಭೂತಾಹು - ಕೊಡುವೆನಹಿತಸೇನೆಯ | ಜಡಜಾಪ್ತನು
ದಿಸಲಿ | ಪಡುಗಡಲೀ ಜಗ | ಪಡಿಮೇಲಾದರು ಬಿಡೆನು || ೭ ||

ರಾಗ - ಜುಂಜೊಟೆ | ಆದ (ಅಂಡಬೇಡೆಲೆ ಸೀತೆ)

ಬಾರಿತ್ತ ಎಲೆವೃತ್ತ | ಕರ್ಮರ ಇಂದ್ರನ ಕೃತ್ಯ | ಯಾರಿಗೆಂಬೆನು ದುಃಖ
ಸೈರಿಸದೆನಗೆ || ಪಾರುವಾಡಲು ನಿನ್ನ | ವಾರಣಾಧ್ವರ ಮಂಬ | ದ್ವಾರದಿ
ಕರೆಸಿದೆ | ತೋರು ನೀ ಧೈಯ್ || ೮ || ನಿನಗರಿಯದು ಮುನ್ನ | ಜನಸಿದ್ರಾ
ವಿಶ್ವರೂ | ಪನು ಗಂರುವಾಗಿದ್ರ | ನನಿವಿಷರಿಂಗೆ || ಅನಿತರೋಳಿಂದ್ರನಾ |
ತನೆ ಶಿರತ್ರಯವನ್ನು | ಹನನಗ್ರೇದನು ಕ್ಲಾರ | ದನುಜರ ಹಾಗೆ || ೯ || ಪುತ್ರ
ರತ್ನನೆ ಬೇಗಾ | ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಹೋಗಾಲುತ್ತರೋತ್ತರವಾಗ ಲಿತ್ತಿ ನಾನಭಯ |
ಸುತ್ರಾವಾಧ್ಯಮರರ | ಮೃತ್ಯುವಿಗುಣಲಿಕ್ಕೆ | ಕೇತ್ಯಾತನಾಗಿ ಬಾ | ರಿತ್ತ
ನೆಪ್ಪಣೆಯ || ೧೦ ||

ರಾಗ - ಭ್ರೂರಬಿ | ಏಕ - ತಾಳ

ತಾತನೆ ಬಿಡು ಶಂಕೆಯನೇ | ನ - ವಾತ್ಯನು ಮೃತಿ ಹೊಂದಿದನೆ |

ನೀತಿಯ ಬಿಟ್ಟಿಧರನು | ನಾ - ಧಾತಿಸಿ ಬಂದವೆನ್ನ | ೧ | ಗುರು
ವಿಚಾರ ಹತ್ತೇದು | ಬದು - ಕೀರುವನೆ ವಾಸವಸಿಂದು | ಹರಿಹರರಡ್ಡೆಸಿ
ದರು | ಭೀ-ಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವಿ ಧಸುವೆನು | ೨ | ಎನುತಯ್ಯಗೆ ಕೃಮುಗದು |
ಜೀ-ಯೆನುತಾಜ್ಞೆಯ ಪಡೆದ್ದು | ಶ್ರಿಣಿಯನ ರಾದ್ರವನಂತ | ಭೋಂ-ಕನೆ
ಪ್ರೋರಟ್ಟೆದನತ್ತ | ೩ | ಕೇಳಿದರೀ ವಾತೇಗಳೆ | ಸಾ - ತಾಳದೊಳಹ ಖಳ
ರಿಲ್ಲ | ಕಾಲವು ಬಂತಮರರಿಗೆ - ಎಂದು - ತಾಳದರುತ್ತಹವಾಗೆ | ೪ | ಖರ
ವಿಕ್ಷುರ ದುಜ್ರಯರು | ವೃಷ್ಣ - ಪರುವನಮುಂಚಿ ಶಂಭರರು | ತ್ವರಿತದಿ
ವೃತ್ತನ ಒಳಗೆ | ಬಂ - ದೊರೆದರು ಹೊಂಪುಳಿ ಹೊಗೆ | ೫ |

ರಾಗ - ದೇಶ | ಅಷ್ಟು - ತಾಳ (ಕೇಳಯ್ಯ - ತಲ್ಲು ಕೇಳಯ್ಯ)
ಕೇಳಯ್ಯ-ವಾತ ಕೇಳಯ್ಯ | ಕೇಳಯ್ಯನಾವಾ ದೈತ್ಯವಂತ ಸಂಭ
ವರು | ಶೀಲಕಾಶ್ಯಪ ಕುಲಾಂಬುಧಿ ಸುಧಾಶರರು | ಖೂಳಸಿಜರರಿದೆಗ್ಗೆದು
ವ ವಾತೇ | ಕೇಳಿಬಂದೆವು ಯುದ್ಧ ಬಲಗೊಳಿಪಂತೆ | ೧ | ದಾಯಾದ್ಯರೆ
ಮನೆ ದಿವಾಕಸವಗ್ರ | ನ್ಯಾಯರಹಿತಗಾಗಿ ಪಡೆದರ್ಪೆ ಸ್ವಗ್ರ | ಶ್ರೀಯ
ಸಾಧಿಸದಾದರೆಮ್ಮೆ ಭಾತ್ಯಗಳು | ಕಾಯನಿಗಿದರೆಷ್ಟ್ವ ದೈತ್ಯ ಬಂಧುಗಳು
| ೨ | ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸಾಗರ ಮಧ್ಯಿಸಿದೆವಲ್ಲಿ | ಹುಟ್ಟಿದ ಭಾಗ್ಯ ಸೇರಿತು ಶ್ರಿದಶ
ರಲಿ | ಜೀವ್ಷಾರಿಗಿರದಾಯ್ತು ಹಿರಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲಿ | ಶ್ರೀಪ್ತರಾದರು ಸಾಫಿನ
ಮಾನಗಳಿಲ್ಲ | ೩ |

ರಾಗ - ಮಾರವಿ | ಏಕ - ತಾಳ

ಧಿರುರೆ ಶಭಾಸುರೆ | ಮರುಗುವಿರೀಂ ದನು | ಜರಿಗೆಪಡೆಸೆಯಾಯ್ತು |
ಹಿರಿಭಾಗವನವ | ಹರಿಸಿದರೀಂ ಬಿಡಿ | ಮುರಿದಿಕ್ಕುವೆನವರ | ೧ | ಧಾಷ್ಟ್ಯೈ
ದೊಳೆಮ್ಮೆಯ | ಜೀವ್ಷಾನ ಶಕ್ರನು | ಕುಟ್ಟಿ ಮುರಿದ ಹಗೆಯ | ತಟ್ಟನೆ
ಶೀರಿಸ | ಲಟ್ಟಣಿಸಿತು ವಿಧಿ | ಯೋಟ್ವಾನೆವು ಬಳಿರೆ | ೨ | ಎಂದಬ್ಜರಿಸುತ್ತ |
ಸಿಂಧುವಿನಂದದದಿ | ಬಾಂಡಳ ಬಿರಿವಂತೆ | ಮುಂದರಿದನು ಖಳ | ವೃಂದ
ದೊಡನೆ ಬಲ | ನಂಧಕ ಹರನಂತೆ | ೩ | ಕುಗ್ಗಿದ ಕಮರನು | ಜಗ್ಗಿದ
ಶೇಷನು | ದಿಗ್ಗಜಗಳು ನಡುಗೆ | ಹಿಗ್ಗಿದ ಸಿಕಿಂಜರ | ವಗ್ರವು ಧಾತಿಯ |
ಸುಗ್ಗಿದುದುತ್ತಹದಿ | ೪ | ಸಾಧು ಕುಲವ ಬಹು | ಬಾಧಿಸಿದರು ಯ | ಜಾಳ್ಳ
ದಿಗಳನು ಕೆಡಿನಿ | ವೇದಾಗಮನಗಳ | ಬೇದಿಸಿ ದ್ವಿಜರ ವಿ | ರೋಧದೊಳಳಿಸಿ
ದರು | ೫ | ವತ್ತಿತ್ತಲು | ಮನುಚೋತ್ತಮನರತಿಭಯ | ವತ್ತಿಳಲುತ್ತಿರಲು |

గోత్ತುరియూ పాటిశ్చియును శలే | సుక్కన-దెసంతు || ६ ||

సాంగత్య

అరటి ననద్వక్ | దురుళర బంధేయీం | దురిదు తోఱయ్యల్ల
వులలేశ || వరసవ్యశవ్యగ్ | ఇరదాయ్యు యజ్ఞాది | సరువ కేమాఁ
గణడగిత్తు || ७ || జలధయవాథేనద | బంక రంభుసరేల్లి | ఉటదు బంది
తరేనో ధరిగే || బలిద దుష్టురశుల | వాసలీంతుటో జీయు | సుల
ఖ మాగ్ఫవ తోరిసేనగే || ८ || అరియీయూ తృప్తిరన | తఁదనేలూ
త్వస్తున | గురు మంత్రధ్వరద భవిషురువ || దురుళ వృత్తన భయం |
కర కృత్తువిదను వి | స్తుంసబీశబ్జసీతసిగే || ९ || ఎందుద కేళి
త్తు | రందరనాజుయు | లైందిగే విబుధరశాది || బందు బ్రుక్కున
వంద | ద్వంద్వకాసతనాగి | ముందే బిస్మైసిదసింతు || १० ||

రాగ - తోర్డి | ఏక (జయ జయ జయ మాతే గుణయుతే)

జయ జయ నాంపాణి | మంగల మయ-పావన దేణి || ప ||
జయ జయ వరదా | భయ తుస్తన! భవ | భయతారక సిర | వయ
తుభగాత్రనే || అ ప || కోతపాత భవదోష రథిత లేఁ | కోత
చకువుంఖినే | లాలిసు- దంసర భవణేయనే | ఈ సమయది వ్యి |
త్వసురనేసగిద | ఘాసియ శృత్తున | స్మేసువరార్పై || १ || త్రితిరనథియే
సం | జనిషిద వృత్తను | అసురక్తుదోళియు | కెదిసిద - నుసురలర
యేనయ్య | బిసజోధువనే | బేససు నిశాచర | విసరవనాళిసువ |
బెససవదేనిదె || २ || బలవ్యేరియే నిభ్రరది దధిఁజియు | బళగ్గేదు
ప్రచ్ఛల్ | పడెప్పదు-బలః తస్తుస్తుగళ్ | బళికా తబుర శులనిముఁ
లన | గొంసుత శాంతియు | గళిసిరి సంతత || ३ || ఎనలు విరింజి
యు | ననుమతిపడేదా | అనివివరైందాగి | దధిఁజియు- మునియూ
త్తుమశాగి | వినయది బుదా | తన పాదద్వయు | వనజవనజిసి |
మణియుల్మగళే || ४ ||

రాగ - తోర్డి | ఏక - తాళ

మధిరేళరీల్ల | నిజురరీల్ల - ఏళరేళరీల్ల || పే || ఏళరి సవ
యు | గొఁడిక్కుక బం | డూళగవరుహిరి | తాళదే సంతయు || అ ప |

ಜಿತ್ತುವಿಸೆಲೆ ವ.ನಿಯೆ। ಕರ್ಡಿನ್‌ಪಾತ್ರ ಯಶೋಸಿಧಿಯೇ॥೧॥ ವೃತ್ತನಬ.ಫೆಗೆ।
ಹೊತ್ತಿಹುದ್ದೆಂಜಗ | ಮತ್ತುಮರರಳ | ಲುತ್ತಿಹರ್ತುಲು ||೨|| ತರತರ ಶಕ್ತಿ
ಗಳ | ನಿನೆಷ್ಟು - ಗಿಂಸಿಪೇವು ಬಹಳ | ಕರುಣೆಷುದೀಕ್ಷಣ | ಧಾರದಲ
ವೃತ್ತನ | ತರಿದಕ್ಕುತ ಜಯವರಿಸುವೆನ್ನೆಸೆಲೆ ||೩|| ಮಘವನೆ! ಕೊಡ
ಲೆಂತು | ಶಸ್ತ್ರ - ದಿಗಳಿಂದಿ ಹೊತ್ತು | ತೆಗೆಂಬಿಗೆಯಿರದೂ | ಮೈಗೆ ನೀರಾ
ಗಲು | ತೆಗೆದೀಂಟಿದೆನ | ಸ್ತುಗಳೊಳಗಹವು ||೪||

ಭಾಷಣಿ

ವಾಸವನೆ ಕಳವಳಿಸದಿರು ಬಿಡು | ನ್ಯಾಸ ವಸ್ತುವನೀಯದಿಪೇನೆ | ಆ
ಸುರರ ವಧೆಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಪೆನೀ ತನುವನೆಂದು || ನಾಂವಾಂಧಿಯೊಳಸುವನೀ
ಗಲ್ಲು | ತರಿದದಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು | ಭಾಸುರತ್ವದಿ ರಚಿಸಿದನು ಕಂಲಿಶಾದಿ
ಶಸ್ತ್ರಗಳ ||೫||

ಕಂದ ಪದ,

ಮತ್ತೆ ಪುಳೀಮಜ್ಜಯರಸಂ | ಶಸ್ತ್ರಾಕ್ಷ್ಯನುನಾಂತು ಸಕಲ ಸುರ
ಗಣಸಹಿತಂ || ಧಾತ್ರಿತಳಕ್ಕೆತಂದಾ | ವೃತ್ತನ ಬಲದೊಡನೆ ಕಾದಲುಂಡ್ಯತ
ನಾದಂ ||೬||

ರಾಗ - ಶಂಕರಂಭರಣ | ಮಟ್ಟಿ

ಗೋತ್ತುವೈರಿ ಗಜವನೀರಿ | ವೃತ್ತನೆಡೆಗೆ ಹಾಯ್ದು ಬರಲು | ಮತ್ತು
ನಾಗಿ ಮಲೆತು ನಿಂದ | ಧೂರ್ಥನಮುಜ್ಜಯು || ನತ್ತು ಪೋವೆಯೆಲೊನು
ದಾಂಥ | ಧೂರ್ಥತನದಿ ಹಾರ ಬೇಡ | ಸತ್ಯ ಸಾಹಸವಿರಲು ಕಾದ | ಲತ್ತ
ಬಾರೆಲಾ ||೭|| ಯಾರು ನೀದುರಾತ್ಮ ದನುಜ | ಶೂರನಹೆಷು ಯುಧ್ಧಗೈದು
ಜಾರಿದಾತಗಿನಿತು ಧೈರ್ಯ | ವೇರಿ ಬಂತೆಲಾ || ಬಾರದೀಂಸಮಗ್ರ ಭಂಗ್ಯ |
ಜೊರತನದಿ ಸೆಳೆದು ಮತ್ತು | ವೋರಿತೊರಲಾಯ್ತು ಗರ್ವ | ದೂರ ಸಾರೆಲಾ
||೮|| ನೀತಿ ಧರ್ಮ ನಾಯವಿರದ | ಅತತಾಯಿಗುಂಟೆ ಭಂಗ್ಯ | ಪಾತಕ
ಗಳ ಗಳಿಸಮಿಷಿವಾ ರೀತಿಯರಿಯದೇ || ನೀತಿಯೇಂ ಪರಾಶ್ರಯದಲಿ | ಭೀತ
ರಾಗಿ ಬಾಳಲಹುದೆ | ಜಾತಿ ಧರ್ಮಬಿಡದೆ ಕಾದಿ | ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆವೆನು ||೯||
ಕೀತಿಗಾಗಿ ಕಾದುವಸಿತು | ಸತ್ಯವಿರಲು ನೋಟ್ಟಿನೆಂದು | ಶಕ್ತಿಯೆಸೆದ
ಭರಕೆ ದನುಜ | ಕತ್ತುಕೊಂಡನು || ಮತ್ತು ಖದ್ದುವೆತ್ತಿದಾಗ | ಕತ್ತು ಮುರಿ
ಯೆ ಮುಧ್ಯರಾದಿ | ಶಸ್ತ್ರಾಕ್ಷ್ಯಗಳ ಬಿಡಲು ಧೈತ್ಯ | ವೃಧ್ರಗೋಳಿಸಿದ ||೧೦||

ಭಾಬಿನಿ

ಹರಹರೂ ಕ್ಯಾಸೋತೆನೇ ಬಲು | ತರದ ಶಸ್ತ್ರಗೈಳು ಧರಕ್ಕನ |
ತರಿಯಲರಿಯದಾಯ್ತುಕಟ್ಟ ಶಿವನೇ ಬಲ್ಲನೆಂದೆನುತ್ತ || ಮರುಗುತ್ತಿರಲಾ
ಯ್ಯಾಂಬರದ ನುಡಿ | ಯಾರರಿ ಜಲಧಿಯ ಫೇನಮಧ್ಯದಿ | ಮೆರೆವಕ್ಕಣಗಳನೆತ್ತಿ
ದ್ವೃತ್ವನ ವಧಿಸು ಹೋಗೆಂದು ||೧||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ | ಆಷ್ಟ - ತಾಳ

ಕೇಳಿದಾಗ ಕತಯಾಗನತಿ ಧ್ಯೆಯು | ತಾಳಿ ಬೆಂಗೊಟೊಪ್ಪೊಡಿದನು
ಬೀರು | ಗಾಳಿಯಂದದಿ ಶರಧಿಗೇ ||೧|| ಮತ್ತೆ ಧ್ಯೇತ್ವನು ಬಿಡದೆ ಬೆಂಬತ್ತಿದ |
ನೆತ್ತುಸಾಗುವೆ ಕೇಡಿ ನಿಲು ನಿಲು | ವೃತ್ತಾ ಸಾಬಹನೆನ್ನತ್ತ ||೨|| ಗೊತ್ತು
ವೈರಯಾಕ್ಷಣದೊಳಬ್ಬಿಯಫೇನ | ನೆತ್ತಿದಾಕ್ಷಣ ಸಾಶದಂಡವ | ಹಸ್ತದಲಿ
ಪಿಡಿದೆಂದನು ||೩|| ದುಷ್ಪದಾನವ ಸಾಕು ಬೊಬ್ಬಬೆಟವು | ಅಟ್ಟಿಬಂದ್ದೆ ಮೃತ್ತಾ
ಮುಖದೆಡೆ | ಶಂಟ್ಯಿಕೆಡಹುವೆ ನಿಲ್ಲಿಲಾ ||೪|| ಗರುವನೇತಕೊ ಧುರವ
ಬಿಟೊಡಿದ | ಮರುಳಗುಂಟೇ ಸತ್ಯ ಸಾಹಸ | ಶರಣಹೊಡವುದೆ ಯೋಗ್ಯ
ವು ||೫|| ಪ್ರತಿಯಕಾಲಕೆ ಬುದ್ಧಿ ವಿಪಯ್ಯವು | ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಿಟ್ಟರೆ ಖಳರು
ಧರುದಿ | ತೀರು ಬಾಳ್ತರೆ ಲೋಕದಿ ||೬|| ಎಂದು ಬದ್ರಿಲರಾಣ್ಣನತ್ವ
ಮಂಷ | ದಿಂದ ನಮುಜಿಯ ಹೊಯ್ದ ನಾಕ್ಷಣ | ವೃಂದದುನ್ನತ
ಪೂರ್ವದಿ ||೭||

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ತ್ವಣಸಂಘಾತದ ಹತಿಯಿಂ | ಧನುಜಾಧಮನವನಿಗೊರಗಲಿತ್ತಲೂ
ಕಂಡಃ || ತ್ವಣದಿಂ ವೃಷವನಾಂಸುರ | ಕನಲುತಲಡ್ಟ್ಯಾಸಿ ನುಡಿದನಾ ಪಾನ
ಕನೊಳ್ಳ ||

ರಾಗ - ಮಾರವ | ಏಕ - ತಾಳ

ನಿಲ್ಲಿಂಧನಂಜಯ | ವರವೃಷವವರ್ಣನ | ಬಲ್ಲೈರಣಕಣದಿ || ಚಲ್ಲಿ ಬಡಿ
ವೆನಿಡೊ ! ಮಾಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೀಷ್ರನ | ಕೊಲ್ಲಿಸಿದೆಯ ಮರುಳೆ ||೧|| ಅರಿತಿಹೆ
ವೃಷವವರ್ಣನ ವೃತ್ತಾಧ್ಯರ | ಮರಿಸುತ ಶ್ರುತಿ ತತ್ತಿಯ || ಸುರಿಸೇವನೆಯಿಂ |
ದುರುಳಿದ ತ್ರಿಶಿರನ | ಚರಿತೆಯದೇಕೀಗ ||೨|| ಗುಣದೊವಗಳ ವಿಮೃಷ್ಟ
ರಾರೆಲೊ | ಮುನಿ ಶಾವವನಾಂತ || ಅನಲಸೆಹೋಗಿಲೊ | ಹೆಣತ್ವಣವಾದರು |
ಕಿನಲಿದೆ ಮನೆ ನುನೆಗೆ ||೩|| ಹಳಿಯದರ್ದೈ ಖಳಕುಲದಾ ವಾಗ್ನಿಯ | ಪ್ರತಿ

ಯಾಗ್ನಿಯ ಮಂದದಿ ॥ ಜಲಧಿಯ ವರ್ಡಬಾನಳನೆನಾಳ್ತುನ । ಶಿಫಿಯಂದೆ ಗಜರ
ದಿರು ॥ ೪ ॥ ಇಂದ್ರಾಯಿಧದಿಂ । ಸಂದು ಪುನಭರವ । ಹೊಂದುತ ಸುರ
ರೆಕ್ಹಣನೆ ॥ ಒಂದುದು ಜೆನಾಳ್ತಿ । ಯ್ಯಾಂದಿಗೆ ದಿಷ್ಟ್ತಾತಿ । ಯಂದವ ನಂದಿಪೆಸು ॥೫॥
ನೇತ್ರತ್ರಯನೆನ । ಗಿತ್ತಮರಷ್ವವ । ದಿಕ್ಷಾಲತ್ವವನು ॥ ಕಿತ್ತಿಕ್ಷಾವ ಸುಭ ।
ಜೋತ್ತಮರುಂಟೀ । ವ್ಯಾಧಾರಾವವಿದು ॥ ೬ ॥ ಅಮೃತದ ಬಲದಿಂ । ದ
ಮರತ್ವವಸದೆ । ದಮಲೀರಿತೆ ಎನುತ ॥ ಸುಮಂಸರಿಸುವಿ । ಶ್ರುಸಂದಿಂದೆ
ಜ್ಞಾನು । ಅಪುತ ಶರಂಗಳನು ॥ ೭ ॥ ಬರುವ ಕಳಂಬವ । ತಂದು ಸ್ವಧಾವತಿ
ಶರವಣವಸುರಿಯೆ ॥ ದುರುಳನು ಪುನರಸಿ । ತರಿಂಜ್ಞನು ಘಾನ । ತರ್
ಶಕ್ತಿಯನೆತ್ತಿ ॥ ೮ ॥

ರಾಗ - ಘಂಟಾವ । ಅಷ್ಟ - ತಾಳ

ವೀತಿಹೋತ್ರನು । ಧಾತುಗೆಟ್ಟೊಂಡಲು । ಪ್ರೇತಪತಿಯಿದಿರಾಂತು ಶುತ್ತ
ಯಲಿ । ಯಾತುದಾನವಗೆಂದನಃ ॥೧॥ ಶ್ವಲ್ಲಾದಾನವ! ಧರುವಬಿಟ್ಟೊಂದಿದ ।
ಹೊಳ್ಳಿಬೀರರಿಗೇತಕಾಹವ । ಮಲ್ಲಾರಾದಿರೆ ಇಂದಿಗೆ ॥೨॥ ಗರುವ ಸಾಕೆಲೊ
ದಾಯಾದ್ಯರೆಂದು ಹಿಂ । ಜಂಡರೆಮ್ಮೆಯ ಸತ್ಯಸಾಹಸ । ದಿರವ ತಿಳಿಯಂದೆ
ಜರೆವೆಯಾ ॥ ೩ ॥ ಅರಿಯಂದೆನೆ ಜಂಭಶುಂಭಾದ್ಯರು । ಸ್ವರವನೇರಿದ
ಮಂದದಿ ಪ್ರಾಣವ । ತೊರೆದರಲ್ಲದೆ ಬೊಳ್ಳಿಗೇ ॥ ೪ ॥ ಸಾಕುಡಂಬದಮಾತು
ಭಾಯಾಶಾವ । ವೇಕೆ ತಾಗಿತು ಮುನಿ ಕುಮಾರನ । ಸೋಕಲಾಯಿತೆ ಸತ್ಯದಿ
॥೫॥ ವ್ಯಾಧಸಾಯಾದಿರಧಿಕಪ್ರಸಂಗದೊ । ಲೈತ್ತಿದಾ ಯಮದಂಡವಿದೆಕೊಳ್ಳಾ
ಮೃತ್ಯುಮುಖವನು ತೋರೆನು ॥ ೬ ॥ ಎಂದು ರೋಷದೊಳಳಂಸಂಜಾತನು
ಮಂದಲೆಗಿಹೊಡೆಯಲ್ಲಿ ದಂಡದಿ । ಮಂದಮತಿಹಮೈತ್ಯಾಸಿದ ॥ ೭ ॥

ರಾಗ - ಭ್ರೂರಬಿ । ಏಕ - ತಾಳ

ವೃಷಪರುವನು ಮೈಮರೆಯೆ । ರ - ಕ್ಷಸರೆಲಮೆಗ್ಗೆ ಹಿಂಡಿಗೆಯೆ ।
ಮಸಗುತ ವೃತ್ತಾಸುರನು । ಹೊ - ಕ್ಷಾಳಿಸುತಲಾಭರಟಿಸಿದು ॥ ೧ ॥ ಯಾರೆಲಾ
ನೀದಂಡಧಾರಿ । ಮಂದ - ವೇರಂಬರುವ ಹೆಮಾರ್ಮಿ । ತೋರುವೆ ಭೂತಾಕಾರ ।
ನಿನ - ಗಾರಿತ್ತರು ಧೂರಭಾರ ॥ ೨ ॥ ಬಲೆಯ ಸಂಜಾಳಾಸುತನ । ರಣ - ಮಲ್ಲ
ಕೃತಾಂತನ ಹದನಾ ಕೊಲ್ಲಿವೆನತಿವಾಪಿಗಳಾ ಮೃತಿ ಗೊಳ್ಳಲು ಬಂಡೆಖೂಳ-
॥ ೩ ॥ ಆರತಿಹೆ ಕಾಲನ ಕಥೆಯು । ಮುನಿ - ತರಳನಿಗಿತ್ತಾನ್ಯಧೆಯು । ಹರ
ನಿಂನೊಡಿಗಿದ ಗತಿಯು । ಜಗ - ವರಿತಿರಲಗ್ಗಳಿಸುವೆಯು ॥ ೪ ॥ ಧೂತರು

ತಿಳಿದವರೀನು । ಮಂಣಿ-ಮಾತ್ರ ಸಚ್ಚರಿತೆಯನು । ಮಿಥ್ಯಾವಾದದಿ ಅಳೆಯು ।
ವರ - ವಾರ್ಥ್ಯವಿರದೆ ಕಾಡುವರು ॥ ೫ ॥ ಗುರುವಿಶ್ವರ ಹತಿಸುವುದು । ಸ-
ಜ್ಞರಿಕೆಯದಾದರೆ ಮುಂದು । ಮೆರೆಸಲು ಬಿಡನೆಂದೆನುತ್ತ । ಹೊಂ-ಕಂಸುತ
ಜ್ಞನು ವೃತ್ತ ॥ ೬ ॥ ಬರುವಸ್ತುವನಂತಕನು । ಶತ್ರುರಿಸಲು ವೃತ್ತಾಸುರನು ।
ಓರುಮಳೆಜಡಿಯುವ ತೆರದಿ । ಕರ - ವರ್ಷವ ಕರಿದನು ತ್ವಣದಿ ॥ ೭ ॥

ಭಾಬಿನಿ

ಧುರದಿತ್ಯಾಪ್ತನು ಶ್ರಾದ್ಧದೇವನ ; ಗರುವಿಕೆಯ ಮುರಿದಿಕ್ಕೆ ಮುಂ
ದ್ಯೇ ; ತರುವನಿರುತ್ತಿಯನಟ್ಟಿ ವರುಣನ ಪಾಶವನು ಹರಿದು ॥ ಮರುತ ಧನದಾ
ದ್ಯೇ ಮರವಗ್ರವ । ನಿರಿದು ಪ್ರಭಯದ ಕಾಲರುದ್ರನ | ತೆರದೊಳ್ಳುಗ್ಗಡಿಸುತ್ತಿ
ರಲು ತಡೆದೆಂದನಾಜಿಷ್ಟು

ರಾಗ - ಕಾಂಭೋಧಿ । ತಾಳ - ರ್ಯಂಚೆ

ದುರುಳ ನೀನಾರೆಮ್ಮು । ಗುರುಬುಧರ ಕೆಡಿಮೆಟ್ಟಿ । ಧರಣಿಯನು ಗೋ
ಳ್ಳುಡಿಸುತ್ತಿರುವೆ ॥ ವರಯಜ್ಞ ಯಾಗಗಳ । ಮರೆಸುತ್ತಿಹುದೇಕೆ ದು । ಧರ
ರ ಪಾವಹಿಂಸ್ರ ಕೃತ್ಯಾದಲಿ ॥ ೮ ॥ ವರತ್ಪಾಪಂಜಾತ । ಪರಮಸಾಹಸಿ ವೃತ್ತ ।
ಜರೀತೆಯು ವೃಸಿದ್ಧವಿರಿ ಜಗದಿ ॥ ಗುರು ವಿಶ್ವರೂಪನಾ । ತರಿದಪಾತಕೆ
ಗೇಕೆ । ವರನಿತಿ ಧರುತತ್ವಗಳು ॥ ೯ ॥ ವಕ್ಷವಾತದೊಳ್ಳಮರ । ವಕ್ಷವಾ
ಗಿರ್ಭಗುರು । ರಾತ್ರೇಸತ್ಯಾದೊಳ್ಳಸುರ ಕುಲವ ॥ ರಕ್ಷೇ ಗೈದಾಕತದಿ । ಶಿಷ್ಟಿಸಿದೆನಾ
ಕೃತಿಯಾ ನಾತ್ರೇಪಿಸುವರಾರೋ ಜಗದಿ ॥ ೧೦ ॥ ಕೃತಿಮಾತು ಸಾಕತ್ತ । ಮತಿತನಾದ್ಯೇ
ಬೃಹ । ಸ್ವತಿಯತ್ತಿಸುತನ ಕೋಪದಲಿ ॥ ಯತಿಗೌತಮನ ಶಾಪ । ಹತಿದೊಳಂ
ಗಳಂಗಡಲಿ । ಪ್ರಥಿತನಾಯತ್ತಿ ಸಾಹಸ್ರ ॥ ೧೧ ॥ ಮುನಿಗಳಭಿಶಾಪದಿಂ । ಘೋ
ನತೆಯೇರಿತು ನಮಗೆ । ಘಾನ ಗಜಾಶ್ವಾದಿವಸ್ತುಗಳು ॥ ವನಧಿಲಿಂಪಡೆದಮಾ
ದುಣಿಗಳಾದೆವು ದಸುಜ । ರಿನಿತುಬಲ್ಲರೆ ನಿಜತ್ವವನು ॥ ಬಿಲ್ಲೆನಾಮರೆ
ಮೇನೇಸ । ಷ್ಕಣ್ಣ ಘಾತವ ಮಧನ । ದಲ್ಲಿ ಪಡೆದಣಿಳವಸ್ತುಗಳ ॥ ಮಲ್ಲಿ
ಸಾಹಸವಿರಲು । ಕಳ್ಳರಂತೋಡಿ ವನ । ದಲ್ಲಿ ಬಾಳ್ಳರೆ ದಿವಾಕಸರು ॥ ೧೨ ॥
ಕ್ರತುಭುಜರನಟ್ಟಿ ದಿವ । ಸೃತಿಪಟ್ಟವೇರಿದರು । ದಿತಿಜರುಳಿದರೆ ತ್ರಿವಿಷ್ಪವದಿ ॥
ಹತಭಾಗ್ಯರಾಭರಿಸಿ । ವೃತರಾದ ಕಥೆಯರಿತು । ಕಥಿಸಲೇಕುಬ್ರಾಳು
ತನವ ॥ ೧೩ ॥

ರಾಗ - ಕೇತಾರಗಾಳ । ರ್ಯಂಚೆ - ತಾಳ

ಸಾಕು ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಸುರಪ । ವಾದವಿ - ಸ್ನೇಹಿ ತೋರ್ಪೈ ಪ್ರತಾಪೈ ।

ಭೇಷಗಳುಕುವ್ವದೆ ವ್ಯಾಳ । ಫೋಕಗಿ-ಸ್ನೇಹೆ ದಿನವನೊಳು ಜಗತ್ ॥೧॥
ಎಂದೇಚ್ಚನನಲಾಸ್ತುವ । ವರುಣಾಸ್ತು - ದಿಂದ ಖಂಡಿಸುತ್ತ ಮಾಘವ । ಗಂಧ
ವಾಹಾಸ್ತುವನ್ನು ಬೀಡಲಸ್ತು - ದಂಡಶೂಡಿ ಮುರಿದನು ॥ ೨ ॥ ಮರು
ತಾಶನಾಸ್ತುವೇಸೇಯೆ । ವೃತ್ತನೆದ - ಗರುಡ ಬಾಣದಲ್ಲಿ ಮುರಿಯೆ ॥ ಬೇದಾಗ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಷಯ । ಶತಮಾನ್ಯ - ಉರಿದೆಚ್ಚನುರುಶಕ್ತಿಯ ॥ ೩ ॥ ಮುರಿಯಲೂ
ಶಕ್ತಿಯಂತೆ । ಮೇರು ಮಂದರಗಿರಿಗಳಂತೆ ನಿಂತು ಪರಿಷ್ಠಗದೆ ತೋಮರಾದಿ
ಶಸ್ತುಗಳ - ದರಿಸಿ ಹೊಯ್ದರು ಮೋದಿ ॥ ೪ ॥ ಮೃತ್ಯುಹರನಾವೇಶದಿ ।
ಶತಕ್ರತುವು - ಎತ್ತಿಹೊಡಿದನು ವಜ್ರದಿ । ಧೂತ್ರಣಂಗವಸೇಣದೆ । ಕಿರು
ಗಲೂ-ವೃತ್ತನೆಂದನು ರೋಷದೆ ॥ ೫ ॥ ಬಿಡು ಬಿಡೊಜನೆ ಪಂಥವ । ಮೃತ್ಯು
ಮುಖ - ದೆಡೆಗೆಯ್ದಲೇಕೆ ಮಾಘವ । ಸಡಹೋಗು ಲೇಸಿನ್ನುತ್ತ । ವೃತ್ತನು-
ಗೂಡಿಸಿದನು ವೆಗ್ಗಳಿಸುತ್ತ ॥ ೬ ॥

ಭಾಬಿನಿ

ಅನಿತರೋಳು ವಾಸ್ತೋಷ್ಟುಕಿಯು ತಾ । ದಸುಜನನು ಸಂಹರಿಸಲೇಲ್ಲ¹
ದೆ । ಮರುಗಲಾಯ್ದಂಬರದ ಮರೆನುಡಿಯೋದು ನಿಭರದಿ ॥ ದಣೀಯದರು
ಸಾಕಿನ್ನು ಲಿಂಗಾ । ಚರ್ಚನೆಯನೆಸಗುತ ಸಂಚೆಸಮಯದಿ । ಮನುಮಧೂರಿ
ಯದಯೆಯೋಳಸುರನ ವಧಿಸು ಹೋಗೆಂದು ॥ ೧ ॥

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ಶ್ರಿದಶಾಧಿಪನದ ಕೇಳ್ಳಾದ್ । ಮದನಾರಿಯ ದಿವ್ಯ ಲಿಂಗವೊಡರಿಸುತ್ತಾ
ಗಳ್ಳಾ । ವಿದಿತ ಸುವಸ್ತುಗಳಿಂ ಶಿವ । ಪದಕೇರಗುತ ಪೂಜಿಗೆಯ್ದನತಿ ಭಕ್ತ
ಯೋಳಂ ॥

ರಾಗ - ಮೋಹನ । ಆದಿ - ತಾಳ (ಯಾದವನೀಬಾ)

ಪಾಲಿಸು ಪಾರ್ವತಿಲೋಲನೆ ಪಶುಪತಿ । ಘಾಲಾಷ್ಟನೆ ಪರಮೋಶ್ವರನೇ ॥
ಕಾಲಾಂತರ ಖಳಿ ಜಾಲವಿನಾಶನೆ । ವ್ಯಾಳಾಭರಣನೆ ಪೂರೀಹರನೆ ॥ ೧ ॥
ಜಯಜಯ ಭುವನಾಶ್ರಯ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯ । ಜಯತುನಮೋ ಜಗದೀಶ್ವರನೇ ॥
ಲಯಕಾರಕ ಭವಭಯ ಭಂಜನನೆ । ನಯನತ್ರಯ ಪಂಚಾನನೇ ॥ ೨ ॥ ಸಂಬ
ಶಿವನೆ ಗಜಚಮಾಂಬರನೇ । ಅಂಬರಕೇಶದಿಗಂಬರನೇ ॥ ನಂಬಿದ ಭಕ್ತ
ಕುಟುಂಬಯೆ ವೃತ್ತನ । ಕುಂಭಿಣಿಗೊರಗಿಸಿ ಪೂರೀಹರನೇ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ - ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ | ತ್ರಿಪುದೆ - ತಾಳ

ಇಂತು ಪೂರ್ಜಿಯಗೆಯಾಗಿ ವಾಸವ | ನ್ಯಾಂತು ದಿನ್ಯೋ ಶ್ರೀ ಸಾದನನು ಕೆ |
ಲ್ಲಾಂತಕಾಲದ ರೂಪ್ಯ ರೂಪದಿ | ನಿಂತ ಧುರಕೆ ||೧|| ಇತ್ತು ಲಾಕ್ಷ್ಮಿಷ್ಠಿ ಕೃಜಾತನಿ
ಗಾಯ್ಯ ಪೂರ್ವಸ್ವರಣೆಯೊಮ್ಮೆಗೆ | ಗೋತ್ರಹರನೊಡನೆಂದನಾಗ ವ | ವಿಶ್ರ
ನಾಗಿ ||೨|| ಭಾರಿ ಸ್ವಧಾತ್ರವನೆ ವೃತ್ತನ | ಗೆಲುವರಿಲ್ಲ ಜಗತ್ತರೂದ ನೀ | ಬ
ಳಿಲಿದ್ದೆ ಸಾಕಿಸ್ಯ ಯಾದ್ಧವ | ನಿಲಸು ಸೋಳಿ ||೩|| ಅಗಲಿದೆ ಕೊಳ್ಳಾ ವಜ್ರ
ಕರಪಿರೆ | ಚೀಗ ತೊಡುನಾ ದೃತ್ಯಾದೇಹವ | ನೀಗಿ ಸಾಗುವೆನಭವ ಲೋಕಕೆ
ಯೋಗ ಪಥದಿ || ೪ || ಅಪ್ಯರಲಿ ಜಂಭೂಬಾಯಾತನ | ದೃಷ್ಟಿ ಯಾದ್ಧದಿ
ಹೊಯ್ಯ ವಜ್ರವನಿಟ್ಟಿನೀರೀಳವನಿಯೀ ಬಾ | ಯ್ಯಾಟ್ಟಿದಾಗ ||೫|| ಒಡನೆ
ವೃತ್ರಪ್ರಸುರನ ಕಾಯವು | ಪ್ರೋಡವಿಗುರುಳಲ್ಲಾತ್ತೇಜಾಮ್ರ | ಕಡುಸ್ರಕಾಶ
ದೂರೀರಿತೊಯ್ಯನೆ | ಮೃಡನ ಪದವ || ೬ ||

ರಾಗ - ಮಾರವ | ಏಕ - ತಾಳ

ವೃತ್ರನ ಶಿರವು ಧ | ರಿತಿಗುರುಳೀ ಮ್ಯೋ | ವೆತ್ತಾವಾತಕವು || ಮೃತ್ಯು
ಮುಖದಿ ಬೆಂ | ಬತ್ತಿತು ಕಾಮುಂಗಿ | ಲೆತ್ತುಲು ಶವಿಯುತ್ತ ||೧|| ಮಾರಿ
ಯೊ ಮನಣದ | ಬ್ಯಾರವಿಯೋ ಕ | ಪ್ರೇರಿದ ಬಳಹರಿಯೋ || ನಾರುವ ಮೊ
ಜು | ಮ್ಯೋರುವ ಹೊಗೆದಗೆ | ಕಾರುವ ರಕ್ಷಣಿಯೋ ||೨|| ಅತ್ತಿತ್ತುಲು
ಭಯ | ವೆತ್ತೋಽದುತ್ತಿರೆ | ಮುತ್ತಾ ಪಾತಕವು || ತತ್ತುತ್ತುದಿ ಬೆಂ | ಬತ್ತಿತು
ಮಾರಿಯ | ಧೂತರ್ಕಾರದಲಿ ||೩|| ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರೋದವೆ | ನಿಲ್ಲಿಲೊ ದಿವಿಷದ |
ಮಲ್ಲನೆ ತಡೆಯಿಗ | ಕಳ್ಳರ ತರದಿಂ | ದೆಲ್ಲಿದ್ದರು ಬಿಡೆ | ಗೊಳ್ಳನೆ ಮುಕ್ಕ
ವೆನು || ದುರುಳನೆ! ಗುರುವೆಂ | ದರಿಯದೆ ತ್ರಿಶಿರನ | ತರಿದುದ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ||
ಗರುವದಿ ವೃತ್ರನ ! ಹರಣವನಿಳುಹಿದ | ದುರಿತವು ಬಿಟ್ಟಪ್ಪದೇ ||೪|| ಎಂದಾ
ಭಂಟಿಸುತ ಸಿಂದ್ಯೈತರೆ ಸಂ | ಕ್ರಂದನನಿಭಯದ | ಮುಂದೋಡಿದ ಹಾ |
ಯೆಂದಮರಾದಿಯ | ಸಂಧಿಯನೀಷ್ಟಿಸುತ ||೫||

ಭಾಬುನಿ

ವೃಧ್ವಿಪತಿ ಕೇಳಿತ್ತಲಿಂದುನು | ವೃತ್ರಹತ್ಯಾ ಪಾಪ ಭಯದಿಂ | ಮುಕ್ತ
ನಾಗದೆ ಬಂದು ಮಾನಸ ಜಲಜಮಧ್ಯದಲಿ | ಗುಪ್ತರೂಪದಿ ನಿಂದು ತಾಪಸ
ವೃತ್ರಿಯಂ ಕ್ಷೇತ್ರಾಂದು ಬಹುದು: | ಖಾತರ್ಕನಾಗರುತ್ತಿರ್ವನಾ ವಿಧಿಬಲ
ವನೇನೆಂಬೆ || ೧ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಇತ್ತಲು ತ್ರಿದಿವದಿ | ಸುತ್ತಾಮನಿರದೆ ಜ | ಗತ್ಯಯವೆಲ್ಲ ಕಂಪಿಸಿತು ||
ನಿತ್ಯ ಯಜ್ಞಾದಿ ಪವಿತ್ರ ಶಮಂಗಳಿಲ್ಲ | ದೇತ್ತಲು ಸುಖಗಾಣದಾಯುತ್ತು ||೧||
ಗುರು ವಿಶ್ವವಿಬುಧರಿ | ಗರವಿಲ್ಲ ಭುವನಗ | ಶುರಿಯುತಿರಲು ನಾನಾತೆರದಿ ||
ಸುರಗುರುವದನೋಡಿ | ಶರಿದೊಯ್ದನಮರರ | ನೆರವಿಯ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯೆ
ಡೆಗೆ || ೨ || ಚತುರಾಸ್ಯನಾಗಳೆ ! ಕ್ರತುಭುಜವರ್ಗವ | ಹಿತದೊಳಾದರಿಸು
ತಿಂತೆಂದ || ದಿತಿಜರಬಾಧೆ ಪೇ | ಚಿರತೆ ಯಾಗಾದಿಗಳೇನು | ಜ್ಯುತವಾಯೈ
ಪೇಳುವುದೆಂದ || ೩ ||

ರಾಗ - ಸುರುಟಿ | ಏಕ - ತಾಳ

ಕೇಳು ಚತುರ್ವದನ | ವಾಣಿ- ಲೋಲ ಸುಗುಣಸದನ | ವೇಳಲರಿ.
ಯೆನೀ | ಕಾಲಾತಿಕ್ರಮ | ಮೂಲೋಕಂಗಳೆ | ಗೋಳಾಜುತ್ತಿವೆ || ೧ ||
ವೃತ್ತನ ಹನನದಲಿ | ಭೂಸುರ-ಹತ್ಯಾ ದೋಷದಲಿ | ವೃತ್ತಾರಿಯು ತಾ | ನೆತ್ತು
ಲಿಹನೋ ಸ | ವರ್ತನ್ನು ಶಾಸ್ಯತೆ | ವೆತ್ತಿಹುದಯ್ಯ || ೨ || ತ್ರಿದಿವಪೇ ಬಯ
ಲ್ಲಾಯುತ್ತು | ಇಂದ್ರನ- ಪದ ನಿಷ್ಪಲವಾಯುತ್ತು | ಪದುವೋಧ್ವನೀ | ಗದಿಸಲು
ಪೇಕಾ | ಪದವಿಯನೇರ | ಲೋದಗುವ ರಾಯನ || ೩ || ಎನಲು ಪಿತಾಮ
ಹನು | ಶತಮಾನ - ವನು ಗೈದವನಿವನು | ಜನಪತಿಯಾಯುವಿ | ನಣಿಗ
ನಹುಷನೇ | ಘನತೆಯೋಳಿಂದ್ರಾ | ಸನಕತಿ ಲೋಗ್ಯನು || ೪ || ಜಗದೊಳಿ
ಗಗ್ಗಳನು | ಶತಿಕುಲ - ಗಗನ ದಿವಾಕರನು | ಅಗಜಾತ್ಮಜೆಯಧಿವತಿಯಲ್ಲದೆ
ಪ | ನ್ಷಗಧರ ಭಕ್ತನು ಭಗುಜೋದಾರಕ || ೫ ||

ಭಾಬಿನಿ

ಮರುತ ಮುಖ್ಯಾಮರರು ನಹುಷನಾ ಧರಣಿಯಿಂ ಕರೆತರುವುದೆಂದಜಾ
ನರುಹಲ್ಯೆದಿದರೆಲ್ಲ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದೆಡೆಗಾಗಿ || ಧರಣಿಪತಿ ನಹುಷೇಂದ್ರನಿತ್ತಲು |
ವಿರಚಿಸುತ ಶತಯಾಗಗಳನತಿ | ಹರುಷಬಾಷ್ಪದೊಳಿತ್ತಿಸಿದನಸುರಾರಿಗಳ
ಬರವ || ೧ ||

ರಾಗ - ಕೇತಾರಗಾಳ | ಅಷ್ಟು - ತಾಳ

ನೂತನವಿದು ವಹ್ನಿ | ವಾತಾದ್ಯರೆಮೈಡೆ | ಗೈತಂದುದತಿ ಜೋಧ್ವನು | ಜೋತಿ
ಷೋಮವಾದಿ ವಿ | ಖ್ಯಾತ ಯಾಗಗಳಿಂದ | ಪೂತನಾದೆನು ಜಗದಿ ||೨|| ಎಂದಾ
ಯುತನಯನಾ | ನಂದದಿ ಶರಿತಂದು | ಚಂದದೊಳುವಚರಿಗೆ || ಬಂದುದಾ

ಶ್ವರುಂಪಾ ॥ ಅಂತರಿ ಅಧಿಕೃತಿ ಯಿತ್ಯಂದಿತಿಸ್ಯಾಯ ಬಂಧು ॥ ೪೨ ॥ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿ
ರಾಜು । ಸಾಧು ವಿಶಾಲತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ರಾಜಾನ್ಮಾರ್ಥಿಸಿದಿಗಿ ॥ ರಾಜಾಧಾರಿತ್ವ
ಭಾರತ ಪ್ರಾಣಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಇತಿಜ್ಞಾನಾಲಂಕಾರಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಇಲ್ಲಿ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥಿರಿತ್ವಾ
ಭಾರತ ಪ್ರಾಣಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಅಧಿಕಾರಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಗ್ರಂಥಾಭಾಷಾಯಾಂತರಾಸ ॥ ಗ್ರಂಥಾತ್ಮಾರ್ಥಿಯಾ
ಧಾರಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ವೀಕ್ಷಣಾದ ಪಾರ್ಥ ॥ ವೈಶಾಲ್ಯಾಧಾರಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿ
ಧಾರಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ವೀಕ್ಷಣಾದ ಪಾರ್ಥ ॥ ವೈಶಾಲ್ಯಾಧಾರಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಮಾಂಡಿ ದ್ರುತ್ಯಾ
ಧಾರಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಲೀಂದಿಗಸಾಧ್ಯಾಸ ॥ ಸಿದ್ಧಿರ್ಹಿ ತಾಂತಿಯಾದ್ಯಾಸ ॥ ಮಾಂಡಿ ದ್ರುತ್ಯಾ
ಧಾರಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಜಂಧುಕ್ಷಾಂತಿರಾಧ್ಯಾಸ ॥ ವ್ಯಾಧಾಧ್ಯಾಸ ವಾಸಿಸಿರ್ಹಿಸಿ ॥ ೪೩ ॥ ನಿತ್ಯಾರಾಸ
ಜಂಧುಕ್ಷಾಂತಿರಾಧ್ಯಾಸ ॥ ಸಿದ್ಧಿರ್ಹಿ ಚೋಧಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಕಾಳಿಸ್ತುಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ದಾಖುಲಿತ್ವಾ
ತೆರ್ಹಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಸ್ವೇಷಿಯಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಜಂಧುವೆತ್ತಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಮುಢಾಧಿಪತ್ಯಾ
ಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಸ್ವೇಷಿಯಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಜಂಧುವೆತ್ತಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಮುಢಾಧಿಪತ್ಯಾ
ಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಬಿಂಬಾಗಣ್ಣಾರೀತನಿಸಿರ್ಹಿಸಿ ॥ ಮುಢಾಧಿಪತ್ಯಾ
ಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಸದಗರವೆತ್ತನೆಂಬೆ ॥ ೫ ॥

ಎತ್ತಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ವಾರ್ಣವಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಕಾಳಿಸ್ತುಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥
ಗುರುವಿನಭ್ರಮಾತದಂತೆ ಸಹ್ಯಾಧಾರಾ ॥ ಪುರ ಸುಧಾರಾಧಾರಾ ಸುಸದನ್ಯೇರ್ಹಿಸಿ ॥
ಸುರನಾತ್ಮೇರಾಗರೀಲ್ಲಿ ಜಯಾವೇತ್ತಾದ್ಯಾಸಿತ್ವಾರಾದ್ಯಾಸ ॥ ೬ ॥ ಆನ್ವಕತ್ತಿಯಾವುವಿರ್ಹಿಸಿ
ವಾರ್ಣವಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಜಂಧುವೆತ್ತಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ರಾತ್ರಿ
ಸ್ವಿಂತಾ ॥ ಸುನಾತ್ಮಿತದೆ ॥ ೭ ॥ ಪ್ರೇರ್ಹಿತಿಗ್ರಾಹಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಶಾಂತಿವಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾ
ಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಶಾಂತಿವಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಶಾಂತಿವಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಶಾಂತಿ
ವಿಷಿಂತಾ ॥ ೮ ॥ ಸುರಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಪ್ರಾಣಾಧಿಯಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಪ್ರಾಣಾಧಿಯಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥
ವಿಜಯಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ವಿಜಯಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ವಿಜಯಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ವಿಜಯಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ೯ ॥
ಸುಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಸುಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಸುಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಸುಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ೧೦ ॥

೧೧ ಎಲ್ಲಾಗಿ ಏಂಜುರೆಟೀಂಟೀ ॥ ಈಕಾರ ತಾಣ (ಮದಭಾಸ್ತುಪ್ರಾಣಿಕಾಣಿ) ॥

ಒಂದಾಲ್ಲಾ ಅಮೃತ ಪಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಪೂರ್ವ ಕಾರ್ತಕಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ನಾಳುತ್ತಾ ನಾಳುವೆ
ಕಾನಿರಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ನಾನೆಂಬಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಭಾಷಾದ್ವಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಮೇರ
ಎಲಾನಾನೆಂಬಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಮೊತ್ತತೆಂಬಾಧಾರಾಲಿತ್ವಾದ್ಯಾಸ ॥ ಅಂದ್ವಾತ್ಮಿಯಾ ಹಾತ್ತಿತ್ವಾ ॥ ೧೧ ॥

ಸುರಪನಾದ ಮೇಲಿಂದ್ರಣಿ । ಯಾರಜಿಯಾದಳ್ಲಿ ॥ ಶರತೆರಿಂದು ನೇಮು
ವಿತ್ತ । ಒರಲುಬೇಕಾಯ್ತಲ್ಲಿ ॥ ೭ ॥ ಅಮಾರ ಪಟ್ಟಪೇರಿದೊಡನೆ । ಭ್ರಮಿತ
ನಾದನೇಕೇಣೇ ॥ ರಮಣಿಯಾಗಲುಂಟೆ ಧೂತರ್ । ಕುಮಾನನೈಸ್ವಬೇಕೋ
॥ ೮ ॥ ಇರಲೀರಷ್ಟಾಷಿಗಳ ಪೈರಿ । ವಾಲಕಿಯನೇರಸುತ್ ॥ ವಂಸಂವತ್ತೆ
ಯಿಂದರಲ್ಲಿ । ಕುಳಿತ್ತು ಒರುವ್ಯಾದಿತ್ತ ॥ ೯ ॥

ಭಾಬುನಿ

ಸತಿ ಸುತ್ತಿಂದೇನುಜೆಯಿಂತೆನಲು ಕೇ । ಲ್ಲಿತಿಜವದೊಳ್ಳೆತಂದು ವಾಚ ।
ಸ್ವಾತಿಯು ನಹ ವನ್ನೊಳೆಂದರಿತೆತೆ ಸಪ್ತಾರ್ಷಿಗಳಲಿ ॥ ೧೦ ॥ ಹಿತದೊಳೆಂದೀರಿಸಿ
ಪಲ್ಲಕಿಯು ಮೇಲ್ಲಾ । ಜತನದಿಂ ಸಡಪ್ಪೋಗಲಂದ್ರನ್ । ಸತಿಯು ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ
ಯಾಕಳು ಸಾಗು ಬೇಗೆಂದ ॥ ೧೧ ॥

ರಾಗ - ಕೇತಾರಗಳ । ದ್ವಾಪೇ - ತಾಳ

ಗುರುಗಳೆಂದುದ ಕೇಳುತ್ । ನಹುಷ ಸ್ವಪನ-ಸರೆದ ಸಭ್ಯರ ನೋಡುತ್ ।
ಶರೆಸಿದನಃ ಖುಷಿವಗ-ವ್ । ಭರದಿ ವಿ-ಸ್ತರಿಷಿದನು ತಚಿಯ ಮಂತವ ॥ ೧ ॥
ಬರಲಿ ವಾಲಕಿಯು ಬೇಗ । ಸಪ್ತಾರ್ಷಿ - ವರರು ಧರಿಸಲಿ ಸಂಂಗ । ತೆರಳ
ಲಿಂದ್ರಣಿಯೆಡೆಗೆ । ವರಿಸಲಹೆ - ಸುರಪತಿಪ್ಪದ ಫೋನತೆಗೆ ॥ ೨ ॥ ಕುಳಿತನಾ
ಪಲ್ಲಕಿಯಲಿ । ಖುಷಿಗಳೊ - ಮೈಲೆ ತಳೆದರೊಕೊಲ್ಲುರಳಲಿ । ಜಲಜಸಂಭವ
ಮುಖ್ಯರು । ತಮ್ಮೊಳಗೆ - ಕಳವಳಿಸಿ ನಗುತಿದ್ರರು ॥ ೩ ॥ ನಂಡಿನುದೇನ
ವರೆಡೆಯಲಿ । ಶಂಭಸುತ - ನುಡುಗಿದನು ಕಾಲ್ಪಂಡೆಯಲಿ । ತಡೆತಡೆದು
ಸಾಗುತಿರಲು । ನಹುಷನತಿ - ಸಿದಿದ್ದೆನತಿ ಮದದೊಳು ॥ ೪ ॥ ತಪ್ಪಿತಲ
ಶುಭಯೋಗವು । ಫಟಜ ನಿಂ-ಗಿಪ್ಪದೇಂ ಜಡರೊಗವು । ಉಪ್ಪಾಗಿ ನಡೆಯಿರಿ
ನುತ । ಗಜರಿದನು-ಸರ್ವಸರ್ವಾಯೆನ್ನತೆ ॥ ೫ ॥ ಅಪ್ಪರಲಿ ಖುಷಿವಯುರು ।
ಪಲ್ಲಕಿಯ-ನಿಟ್ಟು ಹೂಂಕೃತಿಗೈದರು । ಅಟ್ಟಹಾಸದಿ ನೆಗೆಯುತ್ । ಅಗಸ್ಯ-
ತಟ್ಟನೆಂದನು ಕನಲುತ್ ॥ ೬ ॥

ರಾಗ - ಭೃರವಿ । ಅಪ್ಪ - ತಾಳ

ಎಲೆ ದುಪ್ಪತ್ತಿಯನೆ । ಗರ್ವದೊಳೇನ - ಗಳಹಿಡೆಯೆಲೊ ಧೂತರ್
ನೇ । ತಿಳಿಯದಾದೆಯೆ ಖುಷಿಗಳ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಯನೀಗ । ಗಳಿಸಿದೆ ಹಾತಕವ
॥ ೧ ॥ ಶತಯಾಗಗಳಗೆಯ್ಯಾರು । ಇಂದ್ರನ ಪಟ್ಟ - ಕತಿಯೋಗ್ಯತೆಯನಾಂತ
ರು । ಅತಿ ಮಂದಾಧಕೆಯೊಳು । ನ್ನಾತಿಯ ಸಾಧಿಸದೆ ನೇ । ಪತಿತನಾದ್ಯೆ ಮರು

ಳಿ ॥ ೨ ॥ ಆಸುರತ್ವನ ಬಿಡದೆ । ಸಪರ್ಯಾಯೀಂದು - ದೈವೋಷಿಷಿ ಜರೀದಾಡಿದೆ
ಅಂತರಾಂತಜಗರ । ದಾಸರ್ವ ರೂಪದಿ । ಧೂಸರತ್ವದಿ ಬಂಳಿತ್ವೇ ॥ ೩ ॥
ಕ್ವಾಸಬೀಳೈನು ಮುನಿಯೆ । ದುರ್ವಿಧಿಯೆಸ್ವ - ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸುತ್ತು ತಿಳಿಯೆ
ಕ್ವಮೆದೋರಿಯೆಸ್ವ ದಾಷ್ಟ್ಯರಸುವ ಮನ್ಮಶುವಂತೆ ಸಾರ್ಥಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿತೆನೊಯೆ
ನೆ ॥ ೪ ॥ ಎನುತಬ್ಧಿವಂದಿಸಲು । ಅಗಸ್ತ್ಯನು - ಇನವರ್ತತ್ವನೊಲವಾಗಲು ।
ಸಿನಗಿತ್ತ ಶಾಪವಾ । ದಿನಕೆ ತೀರ್ಥವುದೇಂದು । ವಿನಯದಿ ಸಂತ್ಯೇಸಿದ ॥ ೫ ॥

ಭಾಬಿನಿ

ಎನನೆಂಬೆನು ಮುನಿಯು ಶಾಪದೊ । ಖಾನಹುಷನಜಗರನ ರೂಪದಿ
ಕ್ವೋಣಿಗುರುಳಲು ಸ್ವರ್ಗಕಥಿಪತಿಯಿ ಲ್ಲಿದಾಯಾತ್ರಾಗಿ ॥ ಮಾಲ್ಲನವದನದೊಳಿಳಿನಲ
ಮುಖ್ಯರು । ಜಾಣಿಸಿಧಿಗೀಷ್ಟ್ಯತಿಯ ಕೂಡಾತೆ । ಭಾನುಪಢದಿಂದೇರಿ ಹೊಕ್ಕರು
ಬ್ರಹ್ಮನೋಲಗವ ॥ ೬ ॥

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಪದುಮಸಂಭವನಿತ್ತ । ತ್ರಿದಶವಗ್ರಾವನೋಡಿ । ಬೆದರದಿಲ್ಲೆ ವಜ್ರ
ಧರನು ॥ ಹುದುಗಿರ್ವನಾದರೇಂ । ತ್ರಿದಿವಕ್ಕೆತಕ ಕಾಲ । ಪ್ರೋದಗಿದೆ ದೃಷ್ಟಿ
ಯತ್ತದಲ ॥ ೭ ॥ ಆದುದಕ್ಕಿನಿತು ವಿ । ಷಾದವೇತಕೆ ಮಧು । ಸೂದಸ್ಯ
ಗರುಹುಪ್ಯದೆನುತ್ತ ॥ ಇದತೇಯರ ಕೂಡಿ । ವೇದಗಭ್ರನು ತ್ತೀರಾಂ । ಭೀಳಿ
ಯನುತ್ತರಿಸಿದನು ॥ ೮ ॥ ಜಯತು ಜನಾದರ್ಷನ । ಜಯ ಖಗವಾಹನ । ಜಯ
ಜಯ ವಿಶ್ವನಾಯಕನೆ ॥ ಜಯತು ನವೋಜಯ । ಜಯವೆಂದು ತ್ರಿದಕರು ।
ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದರು ॥ ೯ ॥ ಆಗಲಬ್ಜಾತ್ಮನು । ಯೋಗಿಸಿದ್ರೇಯೋ
ಳೆದ್ದು । ಸ್ವಾಗತವಿತ್ತನುಸಯದ ॥ ವಾಗಿಶಾಧ್ಯನಿವಿಷ । ರಾಗಮನಸದ
ಕಾಯ್ । ಭಾಗವೇಸೆಂದು ಬಿಸಗೊಂಡ ॥ ೧೦ ॥ ವೃತ್ತಾರಿಯನು ಕಾಣ ।
ದಿತ್ತಬಂದೆವು ತಕ್ಕ । ನೆತ್ತು ಪೋದನೊ ಬಲ್ಲಿಸಿನೇನು ॥ ಪೃಥ್ವೀತ ನಹುಷನಿಂದು
ತ್ವಾಪು ಬರಿದಾಗೆ । ಹೊತ್ತುತ್ತಿಹುದು ತ್ರಿವಿಷ್ಪವವು ॥ ೧೧ ॥ ಅದಕೇಕೆ ಜಿಂತೆಯು
ಪಿಧಿನಶದಿಂ ವಜ್ರ । ಹುದುಗಿಹನೀಗ ವಾನಸದಿ ॥ ಮುದದೊಳಿಲ್ಲರು ಸಾಗಿ
ತ್ರಿದಿವಕ್ಕೆತಂದರೆ । ಉದುರಿಹೋಹುದು ಪಾಪ ಘಲವು ॥ ೧೨ ॥

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ಎಂದಾ ಶ್ರೀಧರನೆಜಭವಾವೃಂದಾರಕ ಮುಖ್ಯರೊಡನೆ ವಾನಸದೆಡೆಗೆ ॥
ತಂದಬುಜನಾಳದೊಳ್ಳು ಸಂಕ್ರಂದನನಿಹುದರಿತು ಸುಧಿದನೀತಿರದಿಂದಂ ॥ ೧೩ ॥

ప్రా దుండ మిల్లి రాగడ సౌరయుతాశవ్యాప్తితో కృష్ణ ఇంద్ర ఇంద్ర ॥ 2 ॥ ६
 ||నుచకపాలకు సంచారాన్ని నియమించు ఇంద్రాశితకేణు ॥ వ్యాపాకులైనికి సు
 భేజణి । రాశులద్రింధేన్న కృష్ణాశకేలభు ॥ ఇతాప్రాణిసెవాజ్ఞదిష్టుముక్కు!
 జుఖలిదే సార్థిన్నిచూచుటిట్టి ॥ ద్వేషాచావలుభు క్షీకుందు నిశ్చిత్యాలు
 జిత్తునాగయ్యాచుమతకేళు ॥ అంగ్మామ్యామంతిదేభు కృష్ణాశకేపాల్మి-
 దేవచేణ్ణు ॥ పలీణికు నాముక్కుదిదుర్ను భేణ్ణు కుంశు । గుజుగుసుతిద్వేచేషు
 కేళు ॥ 3 ॥ గుహావాసది నిణ్ణ । గ్రీష్మణ సుఖవయ్య - ఇంద్రకేళు ।
 జ్యుయ్య - దుష్టాచావకేవమ్మయు - గ్రీత్తువు - ఇంద్రుక్కోణు ॥ 4 ॥
 ఇంద్రువేసిల్లింపుసుక్కుతర్మారుపవార్థతిహేవకేళు । మూర్ఖ-శుధిప్రేత్తుక్కు
 త్వుధుణు జుపుత్తుఅంశుక్కువాగియుర్దిల్లు - దేశ్వరేణ్ణు ॥ 5 ॥ భుష్యుమేత్తు
 దు మృత్యుం । జయ ముఖురిదిరల్లి - ఇంద్రుకేణ్ణు ॥ త్వాప్రేత్తుఅయు
 వనిఁడాడి శాం । తతేయాంతు జ్యుల్లువే-ఇంద్రకేళు ॥ 6 ॥

ప్రాణికుమాయి । దుండికు నాభుమాయి । ఇంద్రుడ్రుమాయి ।
 మత్తుమ్ముధ్యకువస్తుస్తిభుమాయి । జిత్తునాగుతు ప్రోవున్న దేశ్వవు ।
 కుంశుమ్మురుట్టుతండునుచూనసది జుపుపేణులు ॥ చ్యేష్టురిపువ్రాజ్ఞుయులి
 వభుసురు । కుట్టుమ్ముసుగురుణుముకుముకు భుయు, కుట్టుములు తుర్మసుధ్యురువు
 వుపురుతుట్టుములు ॥ ఉధ్యాత్ములుపుసురుపుతుయుశాంకు జ్యుమువు ॥ నేలజుల
 స్తుత్యుదలుకు భుమురువు ప్రశ్నులుద్దిశ్యుతుగొంగుసుముద్దిందిత్తు ॥ జ్యుతు
 వుయుసు ॥ తిథివు కేరథలు విష్ణువుముఫును ॥ లలిత, కున్నిషు సుదిలుత్తురుపుత్తుదా
 ఎసొలిచుకుచుముజ్యుర్మిలువును, కృష్ణుడ్రుపుసుతువు ॥ 7 ॥ ఇంద్ర
 ఇంద్రుడ్రుము ॥ 8 ॥ కుంశుమ్ము దుండికు నాభుమాయి । ఇంద్రు
 ప్రాణికు రుసుమ్ము ॥ దుండిపుంగులుమ్ము ॥ ప్రోపుంచుక్కు
 ముఖులుజుయుముగులు ॥ ప్రీత్యిరశుగుగుకుసుములుముద్దిందిత్తు ॥ ఇంద్ర
 ఇంద్ర ముఖులుములు వేదాలుగుములు ॥ ప్రీత్యిరశుగుగుకుసుములుముద్దిందిత్తు ॥ ఇంద్ర
 సేష్టుతుముర్ముభుములుములుములు ॥ ప్రీత్యిరశుగుగుకుసుములుముద్దిందిత్తు ॥ ఇంద్ర
 శానుజనక సునామ భుగ్యుము ॥ రామగె - శ్రీ రామగె ॥ 9

ಘರ್ಮಿಭುವನೋದ್ದಾರ ಧರ್ಮೋ | ದ್ಯುರೀ - ಕಂಡಿತಿಗೆ
ಭಾರತಾಹನ ಗೆಲಿಸಿದಾ ಶ್ರೀ ಶಾರಿಗೆ - ಗಳ ಧರ್ಮಿಗೆ || ५ ||
ಶೈಲ ಜನಪರಿವಾಲ ಗೋಪೀ | ಬಾಲಗೆ - ಗೊಂಡಿತಿಗೆ
ವ್ಯಾಳತಯನ ವಿಶಾಲ ಲಕ್ಷ್ಯೀ | ಲೋಲಗೆ-ವರ್ಣವಾಲಿಗೆ || ६ ||
ದನುಜಕುಲ ಸಂಹನನ ಮಾಯಾ | ಮಸುಜಗೆ-ಹುದುಕಿತಿಗೆ
ಇಂಷೀಪುರಾಧಿನ ಶ್ರವ್ಯಾ ಕರುಣಾ | ವನಧಿಗೆ - ಗೊಂಡಿತಿಗೆ || ७ ||

ಕಂದ ಪದ್ಯ
ಬರೆದು ಹರಿದಯದಿಂದಿದ |
ಹಂಲೀಲಯ, ಶ್ರವ್ಯಾವಿಜಯ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಾಮ
ಶಿರ ನೇವಿಯ, ಕಣಂಪ್ರಕೇಶ
ದರ ಚರತೆಯ, ದ್ರುತ ವಿಷಯ, ಮಂಜುಕುರ ರಾಮ

ಮಂಗಲ ಮಹಾ ಶ್ರೀ! ಶ್ರೀ! ಶ್ರೀ!

ಅಶೀಕ ಸುಂದರಿ ಪರಿಣಯಂ ನುತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾತರ ರಾಮ
ಪರಿಸಮಾಪ್ತ ಮಾದುದು